

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Cinquè període

Sèrie P - Número 59

Dijous, 27 d'octubre de 2005

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessions núm. 70 i 71

Í N D E X

Sessió núm. 70

Projecte de pressupost

del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2006 (tram. 230-00003/07) (p.3)

Liquidació

del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al primer període del 2005
(tram. 232-00007/07) (p.10)

Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat

dels diputats Sr. Miquel Carrillo Giralte (tram. 234-00017/07); Sra. Núria de Gispert i Català
(tram. 234-00018/07) i Sra. Teresa Josa de Riu (tram. 234-00019/07) (p.11)

Sessió núm. 71

Interpellació

al Consell Executiu sobre la política de l'aigua (tram. 300-00988/07) (p.12)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la programació territorial dels serveis socials especialitzats
(tram. 300-00984/07) (p.16)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les mesures a prendre conseqüents als aiguats dels darrers dies
a les comarques nord-orientals (tram. 300-00989/07) (p.20)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les perspectives de futur en matèria de política industrial i energètica
(tram. 300-00990/07) (p.24)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la política de pesca (tram 300-00991/07) (p.30)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de l'aigua (tram. 302-00137/07) (p.34)

→

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques agràries (tram. 302-00138/07) (p.39)

Preguntes

al president de la Generalitat sobre les reaccions produïdes a l'Estat per l'aprovació de l'Estatut i la seva presa en consideració al Congrés dels Diputats el 2 de novembre vinent (tram. 317-00171/07) (p.44)

al president de la Generalitat sobre la situació política a Catalunya (tram. 317-00169/07) (p.45)

al president de la Generalitat sobre el debat de presa en consideració de l'Estatut d'autonomia de Catalunya al Congrés dels Diputats (tram. 317-00168/07) (p.46)

al president de la Generalitat sobre el procés de desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra a la ciutat de Barcelona i l'impacte en la millora de la seguretat ciutadana (tram. 317-00172/07) (p.47)

al president de la Generalitat sobre les previsions d'actuació amb relació a la crisi de govern oberta aquests darrers dies i les seves possibles conseqüències (tram. 317-00170/07) (p.48)

al Consell Executiu sobre el finançament dels municipis (tram. 310-00464/07) (p.49)

al Consell Executiu sobre les actuacions que preveu dur a terme per solucionar els problemes d'accés a l'habitatge (tram. 310-00468/07) (p.50)

al Consell Executiu sobre els continguts del Pla d'equipaments culturals i els recursos que hi ha destinat (tram. 310-00469/07) (p.51)

al Consell Executiu a respondre oralment en el Ple sobre les seves línies d'actuació per a afavorir i estimular la transformació dels sector industrial a Catalunya (tram. 310-00471/07) (p.52)

al Consell Executiu sobre les polítiques que preveu aplicar per garantir el futur del sector pesquer (tram. 310-00465/07) (p.53)

al Consell Executiu sobre els plans d'actuació en matèria d'aeroports (tram. 310-00466/07) (p.53)

al Consell Executiu sobre el seu criteri pel que fa a l'Avantprojecte de llei de l'habitatge (tram. 310-00467/07) (p.55)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament del sistema sanitari català (tram. 302-00139/07) (p.56)

NOTA

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ NÚM. 70

La sessió s'obre a les deu del matí i deu minuts. Pre-sideix el president del Parlament, acompanyat del vice-president primer, les secretàries primera i segona, el secretari tercer i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa l'oficiala major i l'oïdor de comptes.

Al banc del Govern seuen els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia i el de Treball i Indústria.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2006 (tram. 230-00003/07). Comissió de Govern Interior. Debat i votació del Dictamen de la Comissió.

2. Liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al primer període del 2005 (tram. 232-00007/07). Comissió de Govern Interior. Liquidació del pressupost (art. 46.2.tercer del Reglament).

3. Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels diputats Sr. Miquel Carrillo Giralte (tram. 234-00017/07); Sra. Núria de Gispert i Català (tram. 234-00018/07) i Sra. Teresa Josa de Riu (tram. 234-00019/07). Debat i votació del Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats.

(Atès que aquesta sessió és secreta, no se'n fa la transcripció i tot seguit se'n reproduïxen els acords, conformement a l'article 61.3 del Reglament del Parlament.).

Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2006

Tram. 230-00003/07

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el 27 d'octubre de 2005, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Govern Interior relatiu als pressupostos del Parlament i del Síndic de Greuges per al 2006.

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 46.2.segon del Reglament, ha adoptat els acords següents:

1. Aprovar el Projecte de pressupost del Parlament de Catalunya (secció PA) per al 2006 per una quantitat total de 69.590.795,29 euros, amb el detall que figura en el document annex número 1.

2. Aprovar el Projecte de pressupost del Síndic de Greuges per al 2006 (secció PA), amb les adequacions tècniques necessàries, per una quantitat total de 6.004.574,61 euros, amb el detall que figura en el document annex número 2.

3. Proposar d'incorporar al text articulat del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2006 les disposicions addicionals següents:

Primera: La Comissió de Govern Interior del Parlament ha d'incorporar els romanents de crèdit de la secció PA (Parlament de Catalunya) per al 2005 als mateixos capítols del pressupost per al 2006.

Segona: Les dotacions pressupostàries de la secció PA (Parlament de Catalunya) s'han de lliurar en ferm i periòdicament a nom del Parlament a mesura que aquest les demani.

Tercera: La Comissió de Govern Interior del Parlament pot acordar modificacions de crèdit entre conceptes de la secció PA (Parlament de Catalunya) sense limitacions, donant-ne compte al Departament d'Economia i Finances.

Palau del Parlament, 27 d'octubre de 2005

La secretària quarta
Bet Font i Montanyà

El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual

ANNEX I

PRESSUPOST PER AL 2006

01. PARLAMENT DE CATALUNYA

01.01. PARLAMENT DE CATALUNYA

		Total concepte	Total article
CAPÍTOL I. REMUNERACIONS DEL PERSONAL			
Article 10 - Alts càrrecs			6.911.067,45
100.000100	Retribucions bàsiques alts càrrecs	6.911.067,45	
Article 11 - Personal eventual			403.550,04
110.000100	Retribucions bàsiques personal eventual	274.799,34	
110.000200	Retribucions complementàries personal eventual	128.750,70	
Articl 12 - Personal fuancionari			11.349.609,10
120.000100	Retribucions bàsiques funcionaris	8.108.442,57	
121.000100	Retribucions complementàries funcionaris	3.241.166,53	
Article 13 - Personal laboral			158.807,45
131.000100	Retribucions bàsiques laboral temporal	120.807,44	
131.000200	Retribucions complementàries laboral temporal	38.000,01	
Article 15 - Incentius al rendiment i activitats extraordinàries			1.044.237,86
150.000100	Productivitat	783.467,86	
151.000100	Gratificacions Serveis Extraordinaris	260.770,00	
Article 16 - Assegurances i cotitzacions socials			3.681.457,96
160.000100	Seguretat Social	3.060.692,98	
160.000200	Quotes MUFACE	10.280,02	
160.000400	Altres règims de previsió social	610.484,96	
Article 17 - Pensions i altres prestacions socials			583.233,10
171.000000	Aportacions a plans de pensions	234.000,00	
172.000000	Prestacions complementàries	290.215,58	
173.000000	Despeses socials	59.017,52	
Total Capítol I			24.131.962,96

		Total concepte	Total article
CAPÍTOL II. DESPESES DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS			
Article 20 - Lloguers i cànons			710.923,53
200.000200	Altres lloguers i cànons de terrenys, béns naturals, edificis i altres const.	58.000,00	
201.000100	Lloguers i cànons de material de transport	203.331,60	
202.000100	Lloguers i cànons d'equips per a procés de dades	169.821,42	
203.000100	Lloguers i cànons d'altre immobilitzat material	225.498,51	
204.000100	Altres lloguers i cànons	54.272,00	
Article 21 - Conservació i reparació			664.779,79
210.000100	Conservació, reparació i manteniment de terrenys, béns naturals, edificis i altres const.	75.900,00	
211.000100	Conservació, reparació i manteniment de material de transport	28.088,79	
212.000100	Conservació, reparació i manteniment d'equips per a procés de dades	163.680,00	
214.000100	Altres despeses de conservació, reparació i manteniment	397.111,00	
Article 22 - Material, subministraments i altres			8.347.829,97
220.000100	Material ordinari no inventariable	308.332,80	
220.000200	Prensa, revistes, llibres i altres publicacions	216.950,04	
221.000100	Aigua i energia	263.220,00	
221.000200	Combustible per a mitjans de transport	49.700,00	
221.000300	Vestuari	65.000,00	
221.008900	Altres subministraments	69.800,00	
222.000100	Comunicacions postals, telefòniques i altres	1.003.872,56	
223.000100	Transports	12.000,00	
224.000100	Despeses d'assegurances	52.000,00	
225.000100	Tributs	2.000,00	
226.000100	Exposicions	200.000,00	
226.000200	Atencions protocol·làries i representatives	505.185,80	
226.000300	Publicitat, difusió i campanyes institucionals	33.798,00	
226.008900	Altres despeses diverses	1.919.586,23	
227.000100	Neteja i Sanejament	856.200,00	
227.000300	Valoracions i peritatges	10.000,00	
227.000500	Estudis i Treballs Tècnics	253.883,40	
227.000800	Intèrprets i traductors	86.014,80	
227.005500	Serveis informàtics realitzats per entitats del grup Generalitat	354.407,70	
227.005600	Serveis informàtics realitzats per entitats de fora del grup Generalitat	100.000,00	
227.008900	Alres treballs realitzats per altres empreses	1.985.878,64	
Article 23 - Indemnitzacions per raó del servei			4.217.041,75
230.000100	Dietes, Locomoció i Trasllats	276.477,25	
231.000100	Altres Indemnitzacions	3.511.725,33	
232.000100	Ajuts menjar	302.839,17	
233.000100	Fons d'acció social	126.000,00	
Article 24 - Despeses de publicacions			402.544,37
240.000100	Despeses de publicacions	402.544,37	
Total Capítol II			14.343.119,41

		Total concepte	Total article
CAPÍTOL IV. TRANSFERÈNCIES CORRENTS			
Article 48 - A famílies i institucions sense fi de lucre			15.301.400,00
480.000100	A famílies	15.301.400,00	
Total Capítol IV			15.301.400,00
CAPÍTOL VI - INVERSIONS REALS			
Article 61 - Inversions en edificis i altres construccions			10.809.833,80
610.000100	Inversions en edificis i altres construccions	10.809.833,80	
Article 62 - Inversions en maquinària, instal·lacions i utilitatge			2.899.292,12
620.000100	Inversions en maquinària, instal·lacions i utilitatge	2.899.292,12	
Article 64 - Inversions en mobiliari i estris			856.544,00
640.000100	Inversions en mobiliari i estris	856.544,00	
Article 65 - Inversiosn en equips de procés de dades			845.385,24
650.000100	Inversions en equips de procés de dades	845.385,24	
Article 67 - Inversions en altres immobilitzat material			260.350,24
670.000100	Inversions en altres immobilitzat material	260.350,24	
Total Capítol VI			15.671.405,40
CAPÍTOL VII - TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL			
Article 78 - A famílies i institucions sense fi de lucre			123.107,52
780.000100	A famílies	123.107,52	
Total Capítol VII			123.107,52
CAPÍTOL VIII - VARIACIÓ ACTIUS FINANCERS			
Article 93 - Concessió de préstecs i besretes fora del sector públic			19.800,00
830.000100	Préstecs i bestretes concedits al personal	19.800,00	
Total Capítol VIII			19.800,00
TOTAL PRESSUPOST 2006			69.590.795,29

ANNEX 2

PRESSUPOST PER AL 2006

01. PARLAMENT DE CATALUNYA

01.02. SÍNDIC DE GREUGES

		Total concepte	Total article
CAPÍTOL I. REMUNERACIONS DEL PERSONAL			
Article 10 - Alts càrrecs			339.776,00
100.000100	Retribucions bàsiques alts càrrecs	155.320,00	
100.000200	Retribucions complementàries alts càrrecs	184.456,00	
Article 11 - Personal eventual			2.011.153,60
110.000100	Retribucions bàsiques personal eventual	1.376.898,81	
110.000200	Retribucions complementàries personal eventual	634.254,79	
Article 12 - Personal funcionari			1.009.333,01
120.000100	Retribucions bàsiques funcionaris	817.658,15	
121.000100	Retribucions complementàries funcionaris	191.674,86	
Article 13 - Personal laboral			18.000,00
131.000100	Retribucions bàsiques laboral temporal	12.000,00	
131.000200	Retribucions complementàries laboral temporal	6.000,00	
Article 15 - Incentius al rendiment i activitats extraordinàries			82.310,00
150.000100	Productivitat	57.310,00	
151.000100	Gratificacions Serveis Extraordinaris	25.000,00	
Article 16 - Assegurances i cotitzacions socials			519.502,00
160.000100	Seguretat Social	488.502,00	
160.000400	Altres règims de previsió social	31.000,00	
Article 17 - Pensions i altres prestacions socials			66.000,00
171.000000	Aportacions a plans de pensions	66.000,00	
Total Capítol I			4.046.074,61

		Total concepte	Total article
CAPÍTOL II. DESPESES DE BÉNS CORRENTS I DE SERVEIS			
Article 20 - Lloguers i cànons			34.000,00
200.000200	Altres lloguers i cànons de terrenys, béns naturals, edificis i altres const.	4.000,00	
203.000100	Lloguers i cànons d'altre immobilitzat material	30.000,00	
Article 21 - Conservació i reparació			38.000,00
214.000100	Altres despeses de conservació, reparació i manteniment	38.000,00	
Article 22 - Material, subministraments i altres			1.083.500,00
220.000100	Material ordinari no inventariable	65.000,00	
220.000200	Prensa, revistes, llibres i altres publicacions	27.000,00	
221.000100	Aigua i energia	35.000,00	
221.000200	Combustible per a mitjans de transport	10.000,00	
221.000300	Vestuari	4.000,00	
221.008900	Altres subministraments	4.000,00	
222.000100	Comunicacions postals, telefòniques i altres	61.500,00	
224.000100	Despeses d'assegurances	7.000,00	
225.000100	Tributs	2.000,00	
226.000200	Atencions protocol·làries i representatives	25.000,00	
226.000300	Publicitat, difusió i campanyes institucionals	140.000,00	
226.000500	Reunions i conferències	80.000,00	
226.008900	Altres despeses diverses	86.000,00	
227.000100	Neteja i sanejament	80.000,00	
227.000200	Seguretat	75.000,00	
227.000500	Estudis i treballs tècnics	370.000,00	
227.008900	Altres treballs realitzats per altres empreses	12.000,00	
Article 23 - Indemnitzacions per raó del servei			113.000,00
230.000100	Dietes, Locomoció i Trasllats	45.000,00	
232.000100	Ajuts menjar	28.000,00	
233.000100	Fons d'acció social	40.000,00	
Article 24 - Despeses de publicacions			112.000,00
240.000100	Despeses de publicacions	112.000,00	
Total Capítol II			1.380.500,00

	Total concepte	Total article
CAPÍTOL IV — TRANSFERÈNCIES CORRENTS		
Article 48 - A famílies i institucions sense fi de lucre		35.000,00
490.000100 A l'exterior	35.000,00	
Total Capítol IV		35.000,00
CAPÍTOL VI. INVERSIONS REALS		
Article 61 - Inversions en edificis i altres construccions		250.000,00
610.000100 Inversions en edificis i altres construccions	250.000,00	
Article 62 - Inversions en maquinària, instal·lacions i utilitatge		15.000,00
620.000100 Inversions en maquinària, instal·lacions i utilitatge	15.000,00	
Article 64 - Inversions en mobiliari i estris		15.000,00
640.000100 Inversions en mobiliari i estris	15.000,00	
Article 65 - Inversiosn en equips de procés de dades		185.000,00
650.000100 Inversions en equips de procés de dades	185.000,00	
Article 67 - Inversions en altres immobilitzat material		70.000,00
670.000100 Inversions en altres immobilitzat material	70.000,00	
Total Capítol VI		535.000,00
CAPÍTOL VIII. VARIACIÓ ACTIUS FINANCERS		
Article 93 - Concessió de préstecs i besretes fora del sector públic		8.000,00
830.000100 Préstecs i bestretes concedits al personal	8.000,00	
Total Capítol VIII		8.000,00
TOTAL PRESSUPOST 2006		6.004.574,61

Liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al primer període de 2005

Tram. 232-00007/07

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el 27 d'octubre de 2005, ha examinat la liquidació del pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges corresponent al primer període de l'exercici del 2005 que ha presentat la Comissió de Govern Interior.

D'acord amb l'article 46.2.tercer del Reglament, ha aprovat la dita liquidació.

Palau del Parlament, 27 d'octubre de 2005

La secretària primera
Anna Miranda i Torres

El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual

01.01. PARLAMENT DE CATALUNYA

SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

SITUACIÓ DELS CRÈDITS PRESSUPOSTARIS (RESUM GENERAL PER CAPÍTOLS: CAPÍTOL). DES DE 01/01/2005 FINS A 30/06/2005

Econ. Su	Descripció	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits Definitius	Romanent Crèdit Disponible	Romanent Crèdit Retingut	Romanent Crèdit Autoritzat	Romanent crèdit comp.	Total Romanent Crèdit	Obligacions Reconeegudes Netes
1	01 Despeses de personal	22.110.023,96	2.968.563,32	25.078.587,28	15.502.254,20	0,00	0,00	75.707,00	15.577.961,20	9.500.626,08
2	01 Despeses en béns corrents i serveis	12.307.453,99	768.821,79	13.076.275,78	5.962.542,86	633.964,49	16.894,06	1.677.261,09	8.290.662,50	4.785.613,28
4	01 Transferències corrents	15.301.400,00	43.449,10	15.344.849,10	3.194.149,10	0,00	0,00	0,00	3.194.149,10	12.150.700,00
6	01 Inversions reals	8.336.030,00	1.623.924,34	9.959.954,34	2.164.633,27	799.733,00	34.806,14	819.832,56	3.819.004,97	6.140.949,37
7	01 Transferències de capital	123.107,52	13.234,89	136.342,41	25.534,41	0,00	0,00	61.566,24	87.100,65	49.241,76
8	01 Actius financers	18.000,00	0,00	18.000,00	18.000,00	0,00	0,00	0,00	18.000,00	0,00
TOTAL		58.196.015,47	5.417.993,44	63.614.008,91	26.867.113,84	1.433.697,49	51.700,20	2.634.366,89	30.986.878,42	32.627.130,49

01.02. SÍNDIC DE GREUGES

SITUACIÓ DE DESPESES. PRESSUPOST EXERCICI CORRENT

SITUACIÓ DELS CRÈDITS PRESSUPOSTARIS (RESUM GENERAL PER CAPÍTOLS: CAPÍTOL). DES DE 01/01/2005 FINS 30/06/2005

Econ. Su	Descripció	Crèdits inicials	Modificació	Crèdits Definitius	Romanent Crèdit Disponible	Romanent Crèdit Retingut	Romanent Crèdit Autoritzat	Romanent crèdit comp.	Total Romanent Crèdit	Obligacions Reconeegudes Netes
1	01 Despeses de personal	3.530.000,00	86.301,41	3.616.301,41	2.274.818,81	0,00	0,00	0,00	2.274.818,81	1.341.482,60
2	01 Despeses en béns corrents i serveis	1.115.000,00	11.936,26	1.126.936,26	677.108,16	0,00	21.200,00	96.926,64	795.234,80	331.701,46
4	01 Transferències corrents	0,00	45.000,00	45.000,00	45.000,00	0,00	0,00	0,00	45.000,00	0,00
6	01 Inversions reals	266.000,00	89.786,38	355.786,38	93.605,60	0,00	0,00	19.014,09	112.619,69	243.166,69
8	01 Actius financers	5.000,00	0,00	5.000,00	5.000,00	0,00	0,00	0,00	5.000,00	0,00
TOTAL		4.916.000,00	233.024,05	5.149.024,05	3.095.532,57	0,00	21.200,00	115.940,73	3.232.673,30	1.916.350,75

Resolució sobre la situació de compatibilitat de diputats

Tram. 234-00017/07, 234-00018/07 i 234-00019/07

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 27 d'octubre de 2005, ha estudiat el dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i, d'acord amb l'article 7.2 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

1. D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats per la diputada d'acord amb l'article 7.2 del Reglament,

el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat de la diputada Sra. Núria de Gispert i Català.

2. D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats pels nous diputats d'acord amb l'article 4.1. segon del Reglament, el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat dels diputats Sr. Miquel Carrillo Giralt i Sra. Teresa Josa de Riu.

Palau del Parlament, 27 d'octubre de 2005

La secretària segona El president del Parlament
Carmen Carretero Romay Ernest Benach i Pascual

La sessió s'aixeca a un quart d'onze del matí i nou minuts.

SESSIÓ NÚM. 71

La sessió s'obre a un quart d'onze i deu minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major, el lletrat Sr. Muro i Bas i el lletrat Sr. Sol i Ordís.

Al banc del Govern seuen el conseller primer, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i Indústria, la consellera de Benestar i Família i el conseller de Medi Ambient i Habitatge.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Interpellació al Consell Executiu sobre la política de l'aigua (tram. 300-00988/07). Sr. Manel Ibarz i Casadevall, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

2. Interpellació al Consell Executiu sobre la programació territorial dels serveis socials especialitzats (tram. 300-00984/07). Sra. Carme Capdevila i Palau, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

3. Interpellació al Consell Executiu sobre les mesures a prendre conseqüents als aiguats dels darrers dies a les comarques nord-orientals (tram. 300-00989/07). Sr. Lluís Postigo i Garcia, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. Substanciació.

4. Interpellació al Consell Executiu sobre les perspectives de futur en matèria de política industrial i energètica (tram. 300-00990/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

5. Interpellació al Consell Executiu sobre la política de pesca (tram 300-00991/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

6. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de l'aigua (tram. 302-00137/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

7. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques agràries (tram. 302-00138/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

8. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament del sistema sanitari català (tram. 302-00139/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

9. Preguntes amb resposta oral.

El president

S'obre la sessió.

———— **Interpellació al Consell Executiu sobre la política de l'aigua** (tram. 300-00988/07)

El primer punt de l'ordre del dia és la interpellació del Consell Executiu sobre la política de l'aigua, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula per a la seva exposició il·lustre senyor Manel Ibarz.

El Sr. Ibarz i Casadevall

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, il·lustres col·legues, avui, com la majoria dels dies quan ens hem llevat, hem fet una sèrie de coses que ja hem agafat com a hàbits a què no donem cap importància: ens hem rentat, probablement amb aigua calenta que devem haver escalfat amb gas que ens ha arribat a casa procedent de vés a saber on; hem vingut al Parlament cremant gasolina procedent d'un petroli que vés a saber els milers de quilòmetres que ha hagut de recórrer per arribar en aquest país; i l'aigua que hem utilitzat ve de no gaire lluny d'aquí, de la presa del Pasteral, del riu Ter. I això, aquestes coses que s'han convertit en quotidianes, són el resultat de molts anys d'esforç que ha fet molta gent durant molts segles. Aquí recordem obres dels romans, ens embadalim veient l'aqüeducte de Segòvia, una obra d'enginyeria que va costar esforços, que ara ens encanten, ho van fer els «andalusís»... Recordi, honorable conseller, que la ciutat d'Almeria tenia aigua corrent el segle IX de la nostra era, i aquest estiu he tingut l'oportunitat de llegir els viatges d'Ibn Batuta, un compatriota del nostre company Mohammed Chaib, que li criden l'atenció, en el seu gran viatge a través del món, per exemple, les obres d'enginyeria hidràulica de la ciutat de Jerusalem per portar el líquid des de llocs molt llunyans, o bé el prodigi que, per ell, suposava l'abastament d'aigua de Damasc des de moltes passaranges de distància, deia ell, que, per cert, una curiositat, va donar lloc, segurament, al primer parc aquàtic de què es té notícia. Els joves de Damasc, ja en el segle XIV, es llançaven a l'aigua i corrien..., es deixaven portar pels túnels subterranis que anaven a aparèixer a la ciutat.

Bé, a Catalunya, la necessitat d'aigua és un fet conegut, no l'acabem de descobrir ara mateix. A mitjans dels anys cinquanta hi va haver una tremenda sequera, molt més severa que l'actual, que va donar lloc que els governants de l'època s'adonessin, fins i tot probablement abans que nosaltres, que l'aigua era un recurs que calia anar a buscar, perquè no era normalment en el lloc en què es consumia, malgrat, això sí, que quatre cinques parts del planeta siguin aigua.

Bé, allò va portar als responsables d'aquella època, primer, a dictar una ordre ministerial, que després es va convertir en decret i, al final, es va convalidar en forma de llei, que va ser la Llei 15 de l'any 1959, absolutament vigent perquè no ha sigut mai derogada, a través de la qual s'establia la possibilitat que l'aigua del Ter fos transvasada a Barcelona i a la seva àrea metropolitana; però ho va fer en unes condicions, perquè ja en aquella època la gent entenia que per vestir un sant no calia despellar-ne un altre. I així el text de la Llei —en llengua castellana que em permetré traduir i resumir— deia que «del cabal del Ter es podia derivar un metre cúbic per a l'abastament de la ciutat de Girona i de la Costa Brava» —aprofito aquí per dir que cinquanta anys després això no ha sigut mai possible atès que la conducció d'aigua que porta del Pasteral a la planta potabilitzadora de Montfullà no ha arribat mai a aquest cabal, encara a hores d'ara està en 750 litres per segon— deia a més que «tres metres cúbics s'havien de destinar a un cabal mínim a l'alçada de la ciutat de Girona» —que malgrat que ho he preguntat al seu Departament amb

reiteració han mostrat una morositat espectacular a respondre, i fins i tot quan m'han respost, m'han respost amb informacions que no tenien res a veure amb el que jo demanava, entre altres coses, donant-me el cabal de la sèquia Monar que, com deu saber, va a parar a l'Onyar i no al Ter, al final l'Onyar va a parar al Ter, però això no té res a veure amb el que jo demanava—, i després diu la Llei que del cabal sobrant, del sobrant, una vegada retirat el metre cúbic per a Girona i la Costa Brava i els tres metres cúbics de cabal circulant, del sobrant, ho repeteixo, es podia destinar fins a un màxim de vuit metres cúbics per segon a l'abastament de Barcelona i la seva àrea.

Cinquanta anys després, pràcticament cinquanta anys després, les coses han canviat bastant, les necessitats de Barcelona i la seva àrea ja no són les mateixes, són bastant més grans, han crescut. Els governs anteriors al seu, senyor Milà, ja se'n van assabentar, d'això, n'eren conscients, hi van reflexionar, van pensar eventuals solucions, van debatre a bastament, van intentar coordinar les seves polítiques amb les polítiques de l'Estat, però, bé, els gironins podien pensar que un dia, si les coses anaven per aquest camí, acabarien veient solucionats els seus requeriments ancestrals quasi podria dir.

Però, bé, els fets són els que són i, a partir del 2003, tots aquells projectes van acabar interromputs, i van arribar vostès amb una nova cultura de l'aigua i amb una nova proposta de solucionar els problemes a base d'agreuja-los, és a dir «ara menys aigua i més cara», de manera que la gran obra hidràulica del tripartit sembla ser que serà el rebut. Però això —i malgrat les grans proclames de no als transvasaments, no a les interconnexions de conques, no, a quines?, perquè la del Ter sí... I no només continua el transvasament del Ter i la interconnexió del Ter amb el Llobregat, sinó que sembla que —podíem atribuir-ho segurament a la sequera— el transvasament cada vegada és més intens, i això s'ha vist, s'ha posat en relleu aquest any, un any de sequera, en què, tot i que la solidaritat segurament feia pensar que potser ens hauríem d'estrènyer el cinturó tots, resulta que els únics que se l'han estret han sigut els ciutadans gironins i, sobretot els de la conca del Ter, aigües avall del Pastoral. Perquè enguany, i així consta en les dades que vostès han facilitat, el transvasament del Ter s'ha incrementat de més d'un 20 per cent en el primer semestre de l'any respecte a l'any passat. Menys aigua, més transvasament, bona manera de solucionar les coses.

I el Ter, honorable conseller, agonitza, no hi ha dia que els mitjans de comunicació no es facin ressò de les misèries del Ter, de les desgràcies, de l'eutrofització, la contaminació dels aqüífers, la salinització, bé, tots els «íols» que hi vulgui afegir. I vostès, de moment, s'ho miren, estudien alternatives, i ens presenten tot un plec d'obres alternatives al Plan Hidrológico Nacional, que si saben sumar, és que jo no en sé, i si jo en sé, és que vostès no en saben, perquè no quadra.

Per tant, ha arribat el moment que, des d'aquesta tribuna, formuli una proposta realment surrealista, i pot semblar estrany a tots els diputats d'aquesta cambra, però és que, davant de la política del seu Govern, que es proclama catalanista, d'esquerres i més ecologista que ningú, els gironins i jo en la modesta representació

que ostento dels electors li he de demanar que, apellant a la Llei del 59, per protegir el nostre territori, per salvar el Ter —si encara hi som a temps— compleixin la Llei, compleixin rigorosament la Llei, i potser, si en comptes de posar-hi euros, en el Ter, hi posen una mica d'aigua, la que hi hauria de passar, potser encara el salvarem.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula l'honorable conseller de Medi Ambient i Habitatge, senyor Salvador Milà.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge (Sr. Salvador Milà i Solsona)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, li agraeixo la seva intervenció, perquè ens donarà oportunitat de parlar de l'aigua una vegada més, i de parlar, a més, en un àmbit que normalment no en parlem, que és l'àmbit de Girona i de la Costa Brava.

Vostè ha començat a parlar d'una cultura ancestral i en aquests moments jo crec que encara ara molt moderna en relació amb la gestió de l'aigua. Efectivament, ha parlat dels àrabs, d'Andalusia, dels països àrabs que estan en les terres més àrides —més àrides— de la franja terrestre, i han sabut sempre administrar l'aigua que tenien —han sabut administrar l'aigua que tenien.

En un moment determinat, quan parlava d'allò d'Almeria i de tot això, m'ha recordat molt el meu mestre don Manuel Jiménez de Parga parlant d'allò de los *chorritos que salían* quan nosaltres aquí encara anàvem per dalt dels arbres, però no, veig que ho ha reconduït. Hi estem d'acord: aquest és un bon model, és una cultura que a nosaltres ens van deixar, de conduir bé l'aigua, les sèquies, a València, tot això, i no feien altres transvasaments que administrar l'aigua que tenien.

Vostè parlava: «Home! El petroli el portem de lluny!» Perquè no en tenim aquí, el gas el portem de lluny, perquè no en tenim aquí. Algú entendria que una cosa que tinguéssim aquí la portéssim de fora? Dirien que som ineficients econòmicament i que, a més, estem fent un mal negoci, no? Perquè si tenim una cosa, el que hem de fer és administrar-la bé, cuidar-la, i amb això em sembla que tots hi estarem d'acord. Per tant, primera qüestió, hi estem d'acord, veig que coincidim amb la cultura de l'aigua, que té una llarga tradició a la Península Ibèrica i també a Catalunya, que és administrar l'aigua que tenim i fer-ho bé.

Segona consideració general: com que hem començat parlant dels set-cents cinquanta anys que vam portar, no?, de la presència dels musulmans a Espanya, he pensat que ja entenc que per a vostès no hagi estat res esperar vint-i-tres anys a recordar-se que es complís la Llei del 59 i que l'aigua tornés a Girona, perquè, miri que han tingut oportunitats, d'haver pogut recordar a determinats governs que podien començar! Però, ai las, em complau molt —em complau molt— donar-li la raó, i per això estic molt content de venir aquí, per dir: «Miri, allò que no han fet tots aquests anys, i en aquest àmbit que ara explicarem que vostè no ho entén i no li surten les sumes de no fer el transvasament, saps qui hi

guanya? Girona i la plana de Montfúllada. Els diners, ja li avanço, els diners que s'anaven a fer, els diners que havia proposat el Partit Popular de comú acord amb Convergència i Unió que anessin al transvasament, exactament aquestes actuacions alternatives al transvasament, conveniades amb l'Estat, en aquest moment en procés de licitació, reforçament a l'abastament de la Costa Brava centre –i li defineixo exactament quin és aquest concepte, perquè vostè segur que ho sap, però molta gent no; ampliació de la conducció d'aigua entre la presa del Pasteral i la planta potabilitzadora de Montfúllà, que vostè tant s'hi interessa i amb raó, impulsada per l'Agència Catalana de l'Aigua, *actuación de refuerzo abastecimiento Costa Brava centro*, finançament previst en el conveni de col·laboració entre el Ministeri de Medi Ambient i la Generalitat de Catalunya signat, ratificat, amb informe favorable d'Economia i Finances i amb petició de fons, el 26 de juliol a Madrid, valorada d'entrada en 22 milions d'euros, s'ha sol·licitat el finançament de fons de cohesió de la Unió Europea i compta ja, en aquest moment, amb l'estudi previ. És una de les obres que intentem accelerar al màxim, perquè es compleixi això, perquè hi pugui arribar no el mig metre cúbic per segon, que ja hi arriba, sinó que puguem arribar a aquest metre cúbic i al que faci falta.

Per tant, bones notícies. Gràcies que no fem el transvasament que vostès defensaven per a Barcelona –no sé què hauria dit vostè com a diputat gironí el dia que haguessin vingut aquí aquestes obres i els de Girona tururut setze hores! Com a mínim ara pot dir, pot dir vostè: «Mira, en alguna cosa ens va anar bé perdre les eleccions, com a mínim hem aconseguit que l'aigua vingui a Girona i les obres del transvasament siguin aquestes.» Home! Diguem-ho tot, perquè això són diners que anaven al transvasament. Per tant, tema aclarit.

Segon element: fer el retorn de l'aigua cap al Ter. També m'ha agradat que es recordés de l'estat del Ter, lamentable, també ha tingut temps de recordar-se'n. També espero que ens donarà suport quan presentem el Pla de cabals mínims del Ter, quan presentem el Pla de connectors ecològics i de recuperació de la qualitat de l'aigua del Ter que, precisament ahir, a Vic, en un acte molt interessant que commemoràvem els deu anys de constitució de la societat aigües... Depuradores del Ter, es parlava d'això, per què fem depuradores, si n'hem de fer més i hem de fer més EDAR, perquè el Ter, que ahir, vèiem les imatges de l'any 93 com estava i dels anys noranta, ara se'n pugui recuperar la qualitat. I un tècnic del servei, del Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis ens explicava tot el que encara queda per fer perquè aquest riu, que ara vostè es recorda que està tan malament..., que ha avançat molt en aquests anys, i ho vàrem reconèixer –la gestió que s'havia fet per l'anterior Administració–, i que, per tant, havíem d'incrementar el compromís... –ara no parlem de les depuradores, però tenen tota la raó...–, i amb un consell comarcal exemplar... En fi, molt bon treball. Però vam dir: «Demanem aliances», perquè ara hem de definir cabals mínims i haurem de posar en solfa, per exemple, les minicentrals elèctriques, procurant que es pugui turbinar igual, almenys, amb més eficiència, que es puguin recuperar determinades concessions irregulars... És a dir, anem

recuperant la qualitat del riu, fem el pla de connectors ecològics, el que en diríem les directrius de connectivitat ecològica per millorar la qualitat d'aquest riu i perquè puguem donar millor aigua, aigua de més qualitat als regants del baix Ter i a l'àrea de Girona. Que en això estem –en això estem–, i, per tant, també coincidim en aquest tema.

Ja he tingut ocasió –no sé si d'explicar-ho en aquesta tribuna, però sí en altres ocasions– de dir que una de les missions que hem encomanat a Aigües Ter Llobregat, que ja saben que és l'entitat pública que gestiona això que es diu, l'aigua del Ter i del Llobregat..., i que ara lligaré amb el tema de per què aquest any..., quina aigua ha sortit del Pasteral.

Primer, ha signat ja un primer conveni, un primer acord amb el Consorci Alba-Ter, que són totes les administracions locals..., un altre bon exemple de cooperació de tots els ajuntaments, de *tutti i colori*, des de les capçaleres del Freser i del Ter fins a la desembocadura, doncs, a Torroella..., doncs, han fet un conveni per poder actuar i que hi hagi una certa devolució, primer, amb diners, que també està bé, que és una reivindicació legítima, que hi hagués una petita compensació per les millores del riu, i, després, amb aigua.

I esperem poder presentar en les properes setmanes..., mirarem a veure si al mes de novembre, a mesura que realitzem aquestes «denostades» i tan abstractes, per vostè, obres, ja adjudicades o en tràmit d'adjudicació, de la dessaladora, la millora i recuperació dels aqüífers a l'entorn de Barcelona..., vostè se n'ha oblidat també, de la contaminació pels purins durant tants anys...

Bé, tot això, què farà? Que dotem de més recursos d'aigua la conca del Llobregat i l'entorn de la regió metropolitana –ho he explicat mil vegades–..., i permeti que l'aigua del Ter quedi..., evidentment en continuarà venint..., però amb l'aspiració que es puguin retornar cabals, sobretot en les èpoques en què puguem tirar millor dels recursos que tinguem aquí. És a dir que tingui, que actuï com un coixí per al subministrament a l'àrea de Barcelona, mantenint una aportació..., però que ni n'hagi de demanar més..., que pugui retornar aigua, i no només a Montfúllada..., i el subministrament de la Costa Brava centre..., sinó també la qualitat ecològica del riu... I per als regants, que també ho ha passat vostè per alt. S'està treballant amb els regants del Ter per fer un conveni per arreglar els canals, per fer una actuació en compensació i per la funció social i econòmica que fan, i també ambiental.

Sobre aquest estiu –i vaig acabant. Aquest estiu vostè sap que es va aprovar un decret de sequera que va inicialment vincular el sistema Ter - Llobregat, perquè aquests sistemes, que estan interconnectats, parcialment encara –parcialment encara–, tenien situacions de reserves hidràuliques diferents: el Llobregat en tenia moltíssim menys –s'ha explicat– per la situació que té una conca més petita, que està més amunt, etcètera, i el Ter, entre cometes, «afortunadament» encara hi podia aportar quelcom més.

Però sí que vull dir aquí, amb l'últim minut que em queda: Girona aquest estiu no s'ha hagut d'estrènyer el cinturó, hi ha crescut el consum..., és l'única àrea ter-

ritorial que, per raó turística, no ho nego, per la demanda turística, però ho diem, perquè aquí s'ha dit: «És que els pobres gironins aquest estiu han hagut de patir restriccions...» No més que les que estan aprovades en el Decret de sequera, que eren els 260 litres a peu de dipòsit, com a marc de referència. Altres territoris, durant els mesos d'estiu, van restringir, en part per l'actuació de la gent, que també ha fet la gent de Girona, d'estalvi, però evidentment hi ha hagut un creixement de població..., que entenem que durant aquests mesos centrals de l'estiu es va poder donar aigua a tot el sector turístic i residencial de Girona, i no han patit restriccions. No anem creant ja el «bulo» que hi van haver aquestes restriccions. I vam poder treure una mica més d'aigua per mantenir aquest sistema equilibrat.

I també sap que en l'últim Decret que vàrem aprovar el Govern vàrem tornar a separar les conques per intentar forçar, en el bon sentit, l'aprofitament de l'aquífer del delta del Llobregat, amb ànim que aquestes interconnexions que hem hagut de fer per aportar un metre cúbic... En una interpellació que hi va haver, de Convergència i Unió, que avui porten, precisament, la resolució aquí, es va explicar que s'havia fet el reforç d'un metre cúbic més per segon per subvenir a aquesta situació de desequilibri entre conques.

Per tant, està la cosa en un període transitori, ho hem explicat molt bé. Estem administrant la sequera en un moment en què no hauria estat fet el transvasament..., i jo li puc garantir, en finalitzar, que abans estaran fetes les obres alternatives al transvasament, abans estarà l'aigua a Montfúllada, que hagués estat, si és que hagués estat mai, el transvasament de l'Ebre a Barcelona.

I el mateix dic respecte a les altres obres –ja que avui, després, ho discutiran en una interpellació–, respecte a les altres obres conveniades, aprovades, recursos sol·licitats a Brussel·les... Ho seguim dia a dia. El senyor Antonio Serrano em trucava abans-d'ahir –el secretari d'Estat–: «He estado en Bruselas; lo vuestro va adelante, está en las prioridades...» Escolti, s'està fent perquè puguem contractar aquestes obres abans de finals d'any, almenys la dessaladora i alguna altra actuació.

Gràcies.

El president

Té la paraula, per a la rèplica, l'il·lustre senyor Ibarz.

El Sr. Ibarz i Casadevall

Moltes gràcies, molt honorable president. Honorable conseller, jo, com que vostè és llicenciat en dret i advocat en exercici... (*veus de fons*), o ho ha sigut fins fa poc –ara suposo que tindria molt difícil compatibilitzar-ho–, em sorprèn que em parli vostè d'un decret i me'l confronti amb una llei.

Si el principi de jerarquia normativa és el mateix que el senyor Jiménez de Parga li va explicar a vostè i abans m'havia explicat a mi –perquè em penso que la nostra edat està..., jo sóc una mica més vell que vostè–, doncs, estem frescos; no ho va aprendre gaire bé. El Decret de la sequera, honorable conseller, en qualsevol cas, ha d'estar sotmès als preceptes que determina la Llei. Per

això, jo li demano que compleixi la Llei; la resta són novelles de cavalleries, projectes de futur molt bonics.

Escolti'm, que vostès hagin aprovat per al Consorci de la Costa Brava l'ampliació del cabal del Pastoral a Montfúllà m'encanta, me'n congratulo, gairebé l'anava a felicitar... (*Veus de fons*.) Bé, doncs, el felicito. (*Veus de fons*.) Cinquanta anys. Molt bé –molt bé. Menys és res! Suposo que aquest no serà el balanç final de tot el projecte, perquè, si del que ens hem de fiar és del que vingui d'Europa per poder pagar la resta, anem frescos. (*Veus de fons*.) En qualsevol cas, ja ho veurem, si vénen aquests recursos. Però en qualsevol cas vostè els condiciona. I si els recursos d'Europa no arriben, es farà alguna de les obres que vostè ha projectat? Quines garanties tenim que es faran? D'on sortiran les misses?

En qualsevol cas, conseller, i només per acabar, no tinc ganes de polemitzar més sobre el tema. El Ter, si hagués rebut el cabal mínim que establia la Llei del 59, no necessitaria gaire esforços en aquests moments. Les contaminacions, simplement amb aportacions d'aigua a les capes freàtiques, s'haurien netejat. Passa en tots els rius: quan un riu està sec, no es neteja; quan no té aigua, passa el que passa.

Jo l'única cosa que li demano és, mentre no facin totes les mesures alternatives, que ja en parlarem, compleixi la Llei: que passin els tres metres cúbics per segon que han de passar per Girona, que no deixin de passar ni un sol dia, i, de la resta, ja en parlarem.

Gràcies.

Gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula l'honorable conseller, el senyor Salvador Milà.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, president. Senyor diputat, gràcies per la brevetat. Abans he dit..., és Montfúllà, eh?; he dit incorrectament el lloc.

A veure, per complir la Llei, sap el que passa?, que el primer que cal és que el tub permeti que hi passi l'aigua. Això és del que li estic parlant. Del cabal mínim, ara en parlaré, perquè m'encanta que tregui aquest tema. Però, per tant, per poder donar aquest abastament a Girona, a tots els municipis de l'entorn de Girona i a la Costa Brava, el primer, hi estarem d'acord, és que el tub pugui portar-hi aquesta aigua amb regularitat. I això és el que estem fent, prioritzant aquesta obra.

I, evidentment, com totes les obres, si no tenim fons europeus, que s'acaben..., és a dir, perquè, si no serà aquesta, seran les que vindran d'aquí a cinc anys, hauré de fer una reflexió en aquest país que tot el que és matèria de residus... I aprofito, perquè vostè m'ho ha posat allò que diuen «a huevo», eh?, per poder començar a introduir aquesta reflexió en els senyors i senyores diputats. Tenim tota una sèrie d'actuacions que havíem fet sempre, i havíem confiat fins ara que ja hi havia els fons de cohesió, i això s'acaba.

I en matèria de residus, aquesta setmana mateix aprovàvem un conveni amb l'Entitat Metropolitana de Medi Ambient en què una sèrie d'obres d'ecoparcs i d'instal·lacions de residus que s'havien pogut anar finançant amb fons europeus, ara ja són fons de la Generalitat.

I el mateix ens passarà amb l'aigua: quan s'acabi aquesta tongada d'aquests fons, n'haurem d'anar introduint... Doncs, què haurem de fer? Haurem de prioritzar i haurem de dir: «Doncs, escolta, s'han de captar recursos per a obres que són absolutament imprescindibles.»

I estarà d'acord amb mi que si algú insisteix en el Govern i públicament que en aquestes obres s'han de tenir en compte les infraestructures d'abastament i de sanejament és el conseller que li correspon recordar això, eh?, de dir: «Escolteu, que això s'acaba, els fons de cohesió.» Però no pas les obres necessàries. Correcte?

Per tant, dintre d'aquestes actuacions..., és el que ens permetran, un cop tinguem més garantit el recurs i el subministrament en l'àrea de Barcelona, fer aquesta *devolution*, aquest retorn cap al Ter.

M'encanta, ho repeteixo, que vostè s'hi hagi apuntat, perquè jo crec que sí que ha d'haver-hi molta gent en el PP que tingui sensibilitat mediambiental. I trobo que és intel·ligent per part seva d'explicar que això del manteniment dels cabals ecològics, que fins ara mai havia estat entre les seves prioritats, és un tema a recuperar. I ho dic honradament, més enllà de la fina ironia. Perquè, aquest, jo crec que és un tema transversal, que hi podem estar tots d'acord a la cambra, perquè és tan obvi que necessitem recuperar aquesta qualitat... Ara, permeti'ns-ho, perquè allò que no s'ha fet en cinquanta anys, no ho podem acabar en quatre dies.

És a dir, que hem de fer tot un conjunt d'actuacions. I haurem de ser molt sensibles a l'hora de parlar dels cabals, de les derivacions, de les turbinacions, de les concessions mal fetes, de les captacions.

Haurem de recuperar els aqüífers. Vostè diu: «Els aqüífers ajuden a recuperar.» Sí, però el problema és que els tenim contaminats per nitrats. I hem de fer un pla, que també està en les obres alternatives al transvasament, ai las!, que diu: «Actuacions per a la recuperació dels aqüífers», amb actuacions com hem hagut de fer a la Bisbal, etcètera, que han estat provisionals, més àmplies, per recuperar la qualitat dels nostres aqüífers.

Per tant, estem d'acord. (*Veus de fons.*) Sí, estem d'acord. Els ciutadans de Catalunya tindran l'aigua que necessiten, si en fem un ús sostenible, com feien aquests àrabs i aquestes cultures que vostè ens ha posat com a exemple, i com feien els catalans fa mil anys, eh?, que administraven bé l'aigua que tenien i no contaminaven, i com ho feien els andalusís, que encara en tenien menys, i no demanaven els transvasament ni del Xúquer ni de l'Ebre, eh?, sinó que administraven l'aigua que tenien.

Ho farem. Tindrem aigua –tindrem aigua–, tindrem aigua de qualitat, de millor qualitat, de molta millor qualitat; la tindrem ben distribuïda a tot Catalunya sense grans macroinfraestructures, sinó les infraestructures que toquen a cada territori de compensació –jo li asseguro que serà així–, i, a més, recuperarem la qualitat

ecològica dels nostres rius. Espero que ens doni el temps suficient per poder-ho fer.

Gràcies.

El president

Gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre la programació territorial dels serveis socials especialitzats (tram. 300-00984/07)

El segon punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la programació territorial dels serveis socials especialitzats. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula per a la seva exposició la il·lustre senyora Carme Capdevila.

La Sra. Capdevila i Palau

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats..., consellera, des del mes de juliol..., vostès van presentar públicament la programació territorial dels serveis especialitzats 2004-2007. Em consta que, aquesta presentació, l'han fet arreu de Catalunya, han passat per totes les delegacions territorials. I nosaltres hem pogut copsar en el sector, en el sector social, una gran acceptació d'aquesta programació. I voldria compartir amb vostè algunes reflexions sobre les premisses d'aquesta intervenció i formular-li algunes preguntes respecte a això, especialment pel que fa al seu desplegament.

Entenem que aquesta programació territorial és una eina bàsica per a desenvolupar les polítiques del Govern de Catalunya en matèria de serveis especialitzats, per a l'atenció a les persones grans amb dependència, per a les persones discapacitades o també per a les persones amb malaltia mental. Una millora que significa una aposta decidida per l'impuls de les polítiques socials; també un repte, un repte enquadrat dins del compromís polític del seu Departament, del Departament de Benestar i Família, per a aquesta legislatura, i jo diria contextualitzat també en el marc de la nova llei de serveis socials que avança segons totes les previsions que tenien previstes i estimades.

Aquesta futura llei de serveis socials marcarà un procés de modernització dels serveis socials a Catalunya, també determinarà canvis molt substancials respecte a l'actual model, garantint drets socials..., això és una novetat.

I és per això que, aquesta programació, la considerem molt necessària, molt oportuna, perquè entenem que calia avançar paral·lelament amb l'increment de les cobertures de serveis i fer-ho en base a una oferta de serveis equilibrada, sobretot territorialment, i que garanteixi amb equitat l'accés a totes les persones del nostre territori.

Estem parlant d'una nova llei de serveis socials que plantejarà un model descentralitzat, en què l'Administració local tindrà un paper molt important, i, per tant,

aquest avenç en paral·lel de la planificació, de la programació i de la nova llei era molt necessària.

Hem defensat sempre que calia un marc efectiu de territorialització en el Pla d'acció social. Fins ara hem obtingut sempre grans xifres; grans xifres que ens donaven els percentatges a nivell nacional i que tendien a emascarar la realitat del nostre país. Vostè, consellera, en d'altres ocasions ens ha facilitat dades dels serveis –és el primer cop que en disposem– que posaven de manifest aquesta manca d'equitat territorial pel que fa a la distribució dels serveis. Tenim zones del país sobredimensionades, enfront d'altres en què hi ha una manca o una insuficiència total de serveis per a atenció a les persones grans o a les persones amb problemes de malaltia mental o a persones amb discapacitat. Jo li'n posaré un exemple que l'hem repetit moltes vegades: tenim un Maresme i un Pla de l'Estany sobredimensionats, enfront de la mateixa ciutat de Barcelona.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

S'havia fet fins ara una planificació pensada més per a l'oferta de la iniciativa privada que per a les necessitats que s'havien detectat en el territori, i, de veritat, ningú, si pot escollir, vol marxar del seu entorn social i familiar; per tant, aquest era un deure que el nou Govern havia d'afrontar amb tota la valentia. És cert i és veritat que hi conflueixen també molts factors, a l'hora de la presa de les decisions; hi influeixen factors com pot ser el cost del preu del sòl on s'han de fer les noves inversions, hi influeix la climatologia, i crec que aquests factors també han determinat aquest anterior mapa de serveis que teníem fins a la data. Però l'equitat territorial ha de servir també per conèixer les prioritats del Govern amb relació a aquests serveis.

També ha de servir, aquesta programació, per dissenyar tot el pla d'inversions públiques i per tenir un coneixement de quins creixements pressupostaris necessitem en el futur i, per tant, saber cap a on anem. Perquè, de fet, anem cap a un model en què estem obrint les portes, estarem facilitant l'accés a uns sectors de la societat que fins a la data no hi podien accedir, com són moltes persones de les classes mitjanes que tenien un accés molt difícil per accedir, per exemple, als centres residencials. Per tant, els estem obrint les portes, i els increments s'han de poder preveure, perquè aquests increments de demanda de sol·licitud de serveis en un futur seran superiors als que tenim actualment.

Per tant, agraïm aquesta voluntat del Departament per avançar cap a aquesta descentralització del model de serveis socials i fer-lo molt més proper als ciutadans i a les ciutadanes d'arreu del nostre país, tenint sempre presents –això sí– les singularitats del nostre territori. Perquè el que volem, consellera, és un país de qualitat, de seguretat, de garantia per a totes aquelles persones i famílies que necessiten un suport especialitzat, i em consta que vostès, el seu Departament, això, també, no ho han fet d'esquena, perquè han col·laborat molt estretament amb les administracions locals i amb la iniciativa privada representativa de tots aquests sectors.

Ara era el moment d'objectivar la població crítica destinària, de definir el nivell de cobertura pública i, el

més important, projectar-lo fins a l'any 2007. Cal dir que aquest és un exercici «novedós» i innovador a Catalunya. El Departament sap cap a on va, i som innovadors, són innovadors perquè fan una planificació basada en la demanda més que en l'oferta, perquè ens ofereixen una visió del conjunt de les activitats de tot el territori. Vostès han fet una radiografia de la situació actual i una radiografia de les previsions fins al 2007; vostès ho han fet, han planificat en base als indicadors de necessitat normativa, a les ràtios, a les poblacions crítiques i a la sol·licitud de serveis, entre altres.

Tanmateix, aquesta programació territorial de serveis especialitzats ha de ser un marc de referència a les administracions locals, a tots els agents proveïdors, però també ha de ser un marc de referència en totes les actuacions del Departament i de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials. Hem de ponderar totes les expectatives dels diferents agents socials, s'han de ponderar les expectatives dels diferents agents socials, perquè el que ens cal, evidentment, és un creixement planificat, però també, alhora, sostenible.

Amb tot, l'objectiu general, entenem que ha de ser la millora de la cobertura dels serveis actuals i que permeti disminuir aquests desequilibris, que n'he fet menció amb anterioritat, i que actualment ha de suportar l'actual sistema.

Vostès han manifestat que el benefici estimat d'aquesta programació és que unes trenta mil persones seran ateses de nou amb l'ampliació de la cobertura de serveis. Això suposarà un increment d'un 55 per cent amb relació a la cobertura que teníem el 2003, i també ha de suposar –i espero que així sigui– una reducció molt important pel que fa a les llistes d'espera amb detecció precoç o per a l'atenció a les persones grans o amb discapacitats. De fet, vostès, amb la nova cartera de serveis, esperen que el temps real de reducció de les llistes d'espera per obtenir un certificat de disminució passi del que tenim actualment, que és excessiu per a totes les persones, a un màxim de tres mesos.

Però també entenc quelcom important en aquesta planificació: vostès també han previst el creixement i el que pot suposar per a la creació de molts llocs de treball, estimats, en aquests moments..., amb la creació de 5.209 llocs de treball.

Honorable consellera, jo li voldria fer unes preguntes. Ja ho he dit principi: em preocupa el desplegament d'aquesta programació. I la meua primera pregunta és: en aquest camí cap a una Catalunya equilibrada i accessible, m'interessaria saber de quina manera està conduint el seu Departament el procés de consulta i acord que se'n deriva.

També m'agradaria preguntar-li com es va ajustar el paràmetre de compra de serveis per poder donar respostes a les necessitats detectades, i tindrien especial rellevància per a mi, per a aquesta diputada, els avenços en els centres d'atenció precoç, com a garantia d'atenció primerenca als infants de Catalunya.

I finalment, si m'ho permet, una última pregunta: podria indicar-nos quin és el volum de l'obra programa-

da en curs, en un sentit ampli, des de les fases que comporta la gestió pública?

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Per al seu torn de resposta, té la paraula l'honorable consellera de Benestar i Família, senyora Anna Simó.

La consellera de Benestar i Família (Sra. Anna Simó i Castelló)

Moltes gràcies. Senyora diputada, efectivament, com vostè ha dit, el Departament de Benestar i Família vam presentar la programació territorial dels serveis socials especialitzats de l'ICASS, centrant-la en la gent gran amb dependències, les persones amb discapacitats i les persones amb malaltia mental que necessiten suport social. Aquesta programació territorial és una eina bàsica per a l'ICASS i per al Departament per desenvolupar les polítiques del Govern de Catalunya en matèria de serveis socials, però no només per a l'ICASS, sinó que ha de ser el full de ruta que tingui l'Administració local, que tingui la iniciativa privada, social o mercantil, per tal de, si així ho estima oportú, ordenar-ne el creixement.

Certament, ha tingut acceptació, aquesta programació, dels sectors diversos bàsicament, per una banda, per la necessitat d'afinar en l'accés als serveis; per altra banda, per aquest equilibri territorial que vostè refermava i que el Govern en totes les seves actuacions busca, i per la programació ordenada dels creixements, de veure clar d'on partíem, quin era el mapa comarca per comarca, regió per regió, l'1 de gener del 2004 i on arribarem l'any 2007.

Certament, la millora dels serveis socials, en el marc, doncs, de la decidida aposta per l'impuls de les polítiques socials d'aquest Govern catalanista i d'esquerres, és un dels reptes, doncs, que es deriven del compromís polític del Govern, del pla de govern, en aquesta legislatura. La futura llei de serveis socials de la qual vostè ha fet esment i que en l'actualitat està en fase final de redacció de l'avantprojecte –de fet, ahir en vam presentar a tots els grups parlamentaris l'esborrany per tal d'avançar en el consens, tal com hem anat fent durant tot aquest any llarg–, doncs, com li deia, aquesta futura llei de serveis socials, ja no tan futura, molt més propera, haurà de suposar el marc normatiu que faci possible el procés de modernització dels serveis socials de Catalunya i l'extensió i l'enfortiment de la societat del benestar, tan feble encara, que tenim, avançant en clau de drets per als ciutadans i les ciutadanes d'aquest país. Però, paral·lelament –i per això vam engegar tots els motors l'any 2004, aquests treballs–, per força és necessari continuar avançant en l'increment de les cobertures de serveis i fer-ho sobre la base d'una oferta de serveis equilibrada territorialment, que garanteixi l'equitat en l'accés. I la peça clau per dur a terme aquest projecte, a banda de l'increment de la corresponsabilització del Govern, del Departament de Benestar, en la cooperació administrativa envers els ens locals pel que

fa als increments d'atenció domiciliària, per exemple, o el redimensionament dels equips de primària, és la programació territorial dels serveis especialitzats per al període 2004-2007.

Aquesta programació té l'objectiu d'establir les prioritats del Departament amb relació a aquests serveis; consegüentment, al pla d'inversions públiques, i tenir la feina afinada en els creixements pressupostaris 2004, 2005, 2006 i 2007, i fer-ho, doncs, amb aquest model de serveis territorialitzats, descentralitzats, que la futura llei de serveis socials ha de fixar i que inspira l'actuació del Departament de Benestar.

Estic parlant del fet d'haver recuperat les regnes de la planificació, d'operar sobre la demanda i no sobre l'oferta. Això és el que ens toca fer i aquest és el mandat que teníem, i així ho hem fet.

Un repàs ràpid. En el cas de les places residencials per a persones majors de seixanta-cinc anys, l'objectiu és la ràtio de cobertura del 5 per cent que recomana la Unió Europea entre pública i privada, la suma de totes dues.

Pel que fa a la cobertura de les persones amb discapacitats, la programació preveu, entre d'altres i especialment, la millora del desplegament dels centres ocupacionals, és a dir, l'atenció diürna, la proximitat al territori, la promoció de l'autonomia, i a grans trets el mapa del 2007 és que trenta vuit comarques sobrepassin el 60 per cent de la cobertura i que el 27 per cent d'aquestes sobrepassin el 90 per cent –després, si volen, els n'ensenyo el mapa, perquè clama al cel, la distribució territorial d'aquests centres ocupacionals. També preveiem una millora notable de les cobertures dels centres d'atenció especialitzada; per tant, també atenció diürna a les persones amb discapacitat psíquica, i també l'objectiu de cobertura pel que fa a les persones amb discapacitat física.

Pel que fa a la seva primera demanda, hem operat de la manera següent. Ja en la fase d'elaboració de la programació, l'any 2004, vam consultar els territoris i sectors concrets, no pas per decidir, sinó per orientar l'acció. I hem programat sobre la base dels models establerts, amb una mirada posada sempre a Europa, als objectius europeus. El procés era urgent, havíem d'anar ràpid.

Vam procedir a fer les presentacions, tant territorials com sectorials. Les primeres, les territorials, amb la consellera al capdavant, les hem fet a tot el país, i hem pogut prendre el pols a les persones, no només a la fredor que en moments determinats poden tenir els números. Abans-d'ahir, precisament, era al Pallars Jussà per fer-ne la presentació a l'Alt Pirineu - Aran.

Les presentacions i les trobades sectorials a federacions, organitzacions empresarials, han tingut un caire molt més tècnic i s'estan realitzant per coordinar l'aplicació de la programació. Fa no gaires setmanes vaig poder tenir una trobada al voltant d'una taula amb totes les patronals de residències de gent gran, en què els vaig demanar que, seguint la programació, fessin un creixement ordenat. De moment ja hi ha dues d'aquestes patronals que s'han posant en contacte amb el Departament per oferir la col·laboració per fer aquest creixement.

I aquesta conselleria, per altra banda, ha plantejat obertament al sector local i social de Catalunya la necessitat d'exigència i de compromís en aquesta etapa; una exigència des del reconeixement que pràcticament el 40 per cent de les places públiques que s'han fet, per exemple, en residències de gent gran, les ha fet el món local, sense tenir-ne cap competència. I això s'està traduint ja en acords concrets, però en alguns casos, com ara gent gran, requerirà nous instruments jurídics i econòmics que en garanteixin l'execució: els sistemes de compra, l'endeutament, el concert per al món local.

Permeti'm que citi aquí, doncs, com a resultat d'aquest treball, l'acord amb l'Ajuntament de Barcelona per retornar a la ciutat el reequilibri social imprescindible: cinquanta equipaments en matèria de gent gran, persones amb discapacitat, persones amb necessitat de suport, amb malaltia mental, 2004-2007.

No la preocupi, el desplegament de la programació. Voldria manifestar-li que les dades que li facilito responen a la primera fase d'execució d'aquesta programació des del vessant d'instrument de compres de serveis; a grans trets, actuacions rellevants.

Pel que fa al pilotatge en el món rural d'atenció diürna més adequada a les necessitats del territori: 8 programes pilot engegats l'any 2005; un increment de compra de serveis de residència de gent gran d'unes 1.168 places més 400 places, diguem-ne, públiques, per tant, prop de 1.600 places –el compromís del molt honoràble president en el debat de política general de l'any passat va ser de 1.500 noves places: 1.600 noves places el 2005–, i un increment de concertació de places residencials a discapacitats d'unes 264 places.

Pel que fa al suport a l'autonomia de les persones amb discapacitat, a la qual també m'hi vull referir: pel que fa als PUA periòdic o serveis, un increment de 814 persones destinatàries més; pel que fa al PUA ajuts tècnics o puntuals, un increment d'unes 670 persones més, i, pel que fa a increment de suport econòmic a la llar, 1.429 persones més.

Quant als centres d'estimulació precoç, l'1 de gener del 2006 –per tant, creixement acumulat 2004-2005– hauré posat sobre el territori 160.000 hores noves d'estimulació precoç per als infants de zero a cinc anys i onze mesos.

La previsió d'actuacions per al 2006, un cop aquest Parlament aprovi el pressupost que el Govern l'hi ha de presentar: hi ha la previsió de 15 programes pilot més d'atenció diürna en el món rural; un increment de compra de serveis residencials per a gent gran de 1.500 places més; un increment amb places públiques de 232 places almenys; un increment en la concertació de places residencials discapacitades, 191, i, en el cas del Cediap, entre el 2006 i el 2007, farem un creixement proper a les 350.000 hores, per tant, superant les 500.000 hores.

La previsió del nivell de les inversions respecte al total d'obra projectada –i ja vaig acabant– de les actuacions més rellevants de l'any 2005, el nombre de projectes en curs són de 166: 54 de finançament a ens locals, 80 de finançament a entitats i 30 d'inversió pròpia... I la previsió d'actuacions el 2006, amb nombre de projectes

nous propis de l'ICASS, 34, tancant ara la col·laboració amb el món local i amb les entitats d'iniciativa social; per tant, amb un total acumulat del període 2005-2006 de 200 projectes. En els càlculs que nosaltres fèiem en la planificació territorial era d'almenys 161 de col·laboració amb la iniciativa local i social i 47 propis de l'ICASS, per tant, 208 mínims en el període 2004-2007.

Jo li agraeixo l'interès d'estar al costat de la transformació social estratègica de fons del nostre país; posant senyals de pedra pels camins, com deia Martí Pol, i serveis de proximitat a tots els territoris tan diversos, i aquesta és la gràcia del nostre país.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora consellera. La senyora diputada, Carme Capdevila, té la paraula.

La Sra. Capdevila i Palau

Gràcies, consellera, per les seves aportacions... No em preocupava gens ni mica el desplegament, sabia que estava en bones mans i que, evidentment, els encerts del Departament eren totalment compatibles amb les nostres previsions com a Grup Parlamentari.

Jo li dono les gràcies per la resposta, però m'agradaria centrar aquest torn de rèplica amb el que suposarà la materialització d'aquesta programació dels serveis especialitzats, sobretot pel que fa a les cobertures públiques respecte a les que tenim actualment; de fet, les dades les tenim comptabilitzades el 2003.

El 2003 teníem una cobertura, pel que fa a les residències per a l'atenció de les persones grans –una cobertura–, d'un 56 per cent –ara sí que vaig a percentatges i a macroxifres–, però el 2007 prevèiem que aquesta cobertura tindrà un increment fins a un 50 per cent. A més, ens passarà amb l'acolliment diürn, que passarà del 12 al 25, o amb la cobertura en residències per a persones amb discapacitat psíquica, que es preveu que del 50 s'incrementi fins al 72 per cent.

Però jo, aquí, hi ha una dada que m'ha semblat especialment significativa, que és el pas, el pas de gegant que farem amb l'atenció a les persones amb malaltia mental: un col·lectiu que ha estat poc atès, que està poc atès, i que calien polítiques molt valentes perquè els trastorns de convivència que..., els trastorns que ocasionen en els nuclis familiars la convivència amb persones amb malaltia mental sense recursos per poder-los atendre era un tema preocupant –era un tema preocupant–; per tant, jo veig molt significatiu el salt que vostès faran amb una previsió per al 2007 de plena atenció per a aquest col·lectiu.

Evidentment –vostè ho ha dit i ho acaba de dir, no ho tornaré a repetir–, això es traduirà, evidentment, en increment de places –vostè ha donat les dades–: increment de places residencials d'atenció diürna per a discapacitats, etcètera. Però, li agraeixo l'esforç que també es fa –i aquesta era una de les meves preguntes– en l'atenció precoç. Crec que aquest és un tema cabdal: dedicar esforços a la primera infància, i vostès ho han

ficat dintre de les seves programacions com una prioritat.

Per acabar, només una breu menció a les inversions que vostès tenen previstes, però no des del vessant numèric, sinó des del vessant més polític. És veritat que el món local ha tingut una col·laboració desinteressada al llarg d'aquests anys, i moltes places residencials s'han conveniat amb el món local, però ara avancem a través dels convenis, a través dels concerts amb les administracions locals. També hi haurà un avenç important amb la iniciativa social. Aquestes intervencions públiques es faran en aquells àmbits territorials en què la iniciativa privada no hi ha tingut mai actuacions rellevants –ho he comentat abans–, possiblement pel preu del sòl, perquè el Pallars Jussà, doncs, potser és un territori que està massa llunyà, etcètera.

Per tant, aquestes inversions, aquestes intervencions públiques, el que ens serviran és per reequilibrar tota l'oferta de serveis, i és d'agrair que també aquesta oferta pública tingui en compte les ràtios entre la titularitat pública i la privada, tal com estic dient, amb aquesta clara voluntat de restablir aquest equilibri territorial que nosaltres tan fermament hem reclamat al llarg de tots aquests anys.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Senyora consellera, pot fer ús del torn de rèplica, té la paraula.

La consellera de Benestar i Família

Moltes gràcies. Senyora diputada, responent a l'incís específic en matèria d'atenció a la salut mental, dir-li que, com amb la resta de sectors amb mancances profundes des de l'àmbit social, hem partit, i continuarem fent-ho, del reconeixement de totes aquestes mancances i de posar sobre la taula amb els representants dels familiars, els representants dels professionals, els representants dels proveïdors de serveis, les necessitats de millora en tots i cadascun dels àmbits.

En aquest sentit, tenim tres eixos clars, bàsicament: el que és la consolidació dels serveis prelaborals, del model de serveis prelaborals; el que és la consolidació i l'acord sobre quin model volem de grups socials, i l'altra pota –feina, comunitat–, la pota de l'habitatge per a l'autonomia de les persones amb malaltia mental, especialment, doncs, el que són llars - residències.

La previsió del nivell de compliment de la programació territorial en acabar l'any 2006 és del 78 per cent en el cas de llars - residències en salut mental i del 95 per cent pel que fa als serveis prelaborals, ja en acabar l'any 2006.

Els nous equipaments que el Departament s'ha compromès a implementar en l'àmbit de la salut mental, en virtut d'aquesta planificació territorial, són 3 llars - residències per a persones amb malaltia mental almenys i la promoció de 14 més en col·laboració amb la iniciativa social i el món local; per tant, d'aquestes 17 llars - residències, estem a un nivell ja de compliment –hi

estarem, amb la previsió pressupostària per al 2006–del 78 per cent.

Parlant amb increments de recursos econòmics globals d'aquí al 2006 i al 2007 per a aquells serveis als quals vostè feia una especial incidència i que són, de les moltes prioritats del Departament, de les que més hem volgut créixer, ja, a partir de l'any 2004, amb un pressupost prorrogat, que ens va fer difícil les coses..., és a dir, increments dels serveis d'atenció precoç dels centres ocupacionals, de tot el que és atenció diürna i salut mental, d'una consolidació de 15 milions d'euros més i, en vistes a l'any 2006, que s'han de convertir en 30 milions d'euros més en vistes a l'any 2007 per assolir aquests objectius. Objectius que, com vostè veu, doncs, del tot assumibles amb els recursos que hi hem anat posant fins al moment, i gràcies, ho repeteixo, a aquest diàleg sobre les mancances que hi ha encara per cobrir, però de la ruta de les actuacions, dels recursos que reservem per tal de cobrir-les.

Creiem que aquesta és la manera d'actuar. Creiem que aquesta és la manera de fer des del rigor, la planificació, la dotació de recursos sostenibles i el finançament d'un marc normatiu que doni seguretat a usuaris i usuàries, famílies, professionals, proveïdors, món local i a la mateixa Administració per tenir una Catalunya socialment justa, tal com volem.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora consellera.

Interpellació al Consell Executiu sobre les mesures a prendre conseqüents als aiguats dels darrers dies a les comarques nord-orientals (tram. 300-00989/07)

El tercer punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures a prendre conseqüents als aiguats dels darrers dies a les comarques nord-orientals. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Senyors diputats, senyores diputades, honorable conseller, el passat 13 d'octubre, molts pobles de les comarques gironines van tornar, vam tornar a patir episodis de pluja torrencial que van ocasionar greus danys materials tant en el patrimoni municipal com en el privat de molts dels seus veïns, i el que és més greu: quatre persones van perdre la vida i moltes altres van patir danys personals. Només la sort, una vegada més, va permetre que no haguéssim de lamentar la pèrdua de més vides humanes. (*Remor de veus.*)

Divuit anys després, s'han tornat a repetir les inundacions: a Calonge, Castell-Platja d'Aro, Santa Cristina, Sant Feliu de Guíxols, la Bisbal, Palau-sator, a la comarca del Baix Empordà; Llagostera, Celrà, al Gironès; Peralada,

Roses, Castelló d'Empúries, l'Escala a l'Alt Empordà, són alguns dels molts municipis afectats per aquests aiguats; també n'hi han a la comarca de la Selva.

El mes d'octubre del 87, molts d'aquests pobles de les comarques gironines ja vam patir els efectes d'un fort temporal; de fet, els patim d'una forma periòdica, d'una forma cíclica.

En aquesta ocasió, els danys han estat abundants: les inundacions van afectar multitud de famílies –unes vuitanta persones van ser desallotjades i real·lotjades novament en hostals o establiments públics, perquè les seves cases havien quedat afectades–; molts locals comercials –només a Platja d'Aro s'han calculat que més de vuit-cents– també en van quedar afectats; garatges, tan col·lectius com individuals; diverses carreteres –més de vint– van quedar tallades a la circulació per esllavissades i inundacions; molts carrers i camins van quedar afectats; moltes urbanitzacions –algunes de Calonge, d'altres de Santa Cristina, com Vall Repòs o Roca de Malvet– van quedar sense serveis; camps i conreus, com els d'arròs a Pals, etcètera. Com poden veure, la situació és catastròfica.

La primera resposta per part de les diferents administracions competents va ser ràpida i eficaç, com també ho va ser la del personal de protecció civil. I això, sens dubte, ha evitat mals majors.

Volem aprofitar per reconèixer la tasca, sempre professional i mai suficientment reconeguda, del Cos de Bombers de la Generalitat amb més d'un miler de sortides de la Policia - Mossos d'Esquadra, de les policies locals, de les brigades municipals i les moltes persones i entitats que, d'una manera desinteressada, van col·laborar per tal d'atendre les urgències i per tal de recuperar la normalitat amb la màxima celeritat.

Coneixem, igualment, les tasques que de forma immediata van realitzar els ajuntaments dels municipis afectats i els diferents departaments de la Generalitat, per tal de restablir les circumstàncies de normalitat a què abans feia referència. En concret, els que més van actuar, doncs, van ser els Serveis Territorials de Carreteres i la mateixa Agència Catalana de l'Aigua, però més enllà del reconeixement de la tasca realitzada pensem que ara és obligat i necessari obrir un procés d'anàlisi i de reflexió que ens permeti treure'n conclusions. I que més enllà de revisar si la resposta immediata ha estat l'adequada, és a dir, si s'ha gestionat d'una manera correcta aquest episodi d'inundacions, serveixi, en primer lloc, per evitar, dins el possible, futures inundacions, si més no per minimitzar les conseqüències més negatives d'aquestes. En segon lloc, per restablir el funcionament normal de les infraestructures i els serveis que s'han vist afectats. I, en tercer lloc, per rescabalar els danys produïts.

Pel que fa a la gestió d'aquestes situacions, som coneixedors de la tasca que es ve realitzant des de les diferents delegacions territorials del Govern i, per al cas que ens ocupa, de la de Girona, per tal que els municipis es dotin dels diferents plans d'emergència que la normativa de protecció civil de Catalunya contempla. Però, més enllà d'aquesta actuació, pensem que és necessari, també, que es faci una avaluació permanent de

l'aplicació efectiva d'aquests plans. I hauríem de saber si es mantenen actualitzats i si realment són operatius i eficients. Pel que fa als danys ocasionats en els patrimonis municipals, infraestructures i serveis afectats, la desgràcia ha estat desigual, per sort dels que n'han patit poques, diguéssim. I al costat de municipis, com el de Llagostera, que m'honora de presidir, amb una primera estimació, valoració, de danys de 36.000 euros, ens trobem amb municipis, com Calonge o Santa Cristina d'Aro, on la primera valoració dels danys s'aproximen als 6 milions d'euros. Només al Baix Empordà la primera valoració xifra en 14 milions d'euros les pèrdues.

En tots els casos els danys són prou quantiosos com per necessitar d'un ajut extraordinari per part d'altres administracions. I, en aquest sentit, esperem que, per part del Govern de la Generalitat, es creï o es doti un fons de contingència suficient per atendre les demandes que han estat formulades pels consistoris afectats. Pel que fa als danys ocasionats en el patrimoni dels particulars, són de difícil valoració en tan poc temps, però, com he comentat abans, s'han vist afectats moltes famílies, molts habitatges, molts locals comercials, aparcaments, vehicles, camins, carrers en urbanitzacions no recepcionades per part dels ajuntaments i, per tant, que no seran susceptibles de rebre ajuts, camps, conreus, etcètera. I pensem que seria convenient que s'estudiés la viabilitat d'atorgar un ajut econòmic extraordinari per destinar-lo a cobrir la part dels danys directes o derivats no coberts per les companyies d'assegurances.

Però també ens sembla necessari fer una reflexió per tal de prevenir i evitar futures inundacions en altres aspectes, com poden ser el de la planificació urbanística o el desenvolupament normatiu o reglamentari, o fins i tot a l'hora de prioritzar diferents actuacions per part dels diferents departament de la Generalitat. No ho hem de fer de qualsevol manera. Val la pena perdre una mica de temps, estudiar, veure-hi i no caure en els mateixos errors que s'ha caigut en el passat.

En debats com el de debat Costa Brava es va posar de manifest la pressió urbanística a la qual determinats municipis, sobretot molts dels que s'han vist ara perjudicats, municipis del litoral, doncs, com deia, la pressió urbanística a la qual estan sotmesos. Poso el cas o l'exemple que més conec que és el del meu municipi, Llagostera. Nosaltres quan vam fer la revisió del planejament, de les normes subsidiàries, vam plantejar i vam creure convenient respectar i protegir les zones inundables. Bé, la reacció per part de molts particulars va ser de no acceptar aquesta circumstància. Vam tenir una enorme pressió per urbanitzar aquestes zones, fins al punt –i li puc explicar un detall del mateix dia en què es van succeir aquestes inundacions– que propietaris, eh?, el mateix dia en què els camps estaven inundats, algun propietari d'aquests terrenys se m'acostava i, després de queixar-se que els bombers li tiraven l'aigua que treien de garatges inundats, deien «bé, i canviant de tema, i escolti, aquests camps, no els podríem urbanitzar?». Doncs, bé, aquest és el pa de cada dia en què ens trobem els diferents ajuntaments. Evidentment, sense arribar als extrems, doncs, que s'ha arribat en casos com el que avui surt en els mitjans de comunicació, però sàpiguen i em sembla que són coneixedors que la

pressió per tal d'urbanitzar en els municipis és molt elevada.

I ens sembla, també, que es mereixeria una mica de reflexió amb relació a planejaments que encara no estan definitivament aprovats, i li poso també l'exemple d'un cas que conec perfectament, d'un municipi veí, Vidreres. Doncs, bé, hi ha prevista la construcció, la urbanització d'una zona inundable, tant pel que fa al retorn dels cent anys com pel que fa al retorn dels cinc-cents anys. Bé, es pretén fer una zona industrial a dins d'una zona que està reconeguda i que se sap que és inundable. Està pendent d'un recurs d'alçada presentat per part dels veïns d'aquest municipi, i pensem que els successos, els desgraciats successos que han passat aquestes inundacions han de servir, han de ser una oportunitat per rectificar i perquè en el futur intentem evitar, doncs, que es repeteixin situacions com aquestes.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Postigo. En nom del Govern, té la paraula el conseller primer, honorable senyor Josep Bargalló.

El conseller primer (Sr. Josep Bargalló Valls)

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, certament a finals d'estiu i en el que duem de tardor, a casa nostra, arreu del litoral català, s'han produït diversos aiguats que han comportat inundacions, en alguns casos severes, amb molts danys materials i, malauradament, el cas de les comarques que vostè esmentava, amb quatre vides humanes.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Jo primer voldria remarcar, vostè ha dit fa un moment que per sort només havien estat quatre, certament, hi ha un element de sort, però voldria, com també vostè ha fet després, dir que, en el cas de les comarques gironines que vostè esmentava, però en qualsevol de les incidències que per aiguats hi ha hagut al nostre país, no hi ha hagut més vides humanes per l'excel·lent intervenció dels cossos especialitzats, bombers, mossos d'esquadra, cossos i forces de seguretat de l'Estat i policies locals. El cas mateix dels aiguats del dia 13 a les comarques gironines hi ha multitud d'exemples que sense aquesta intervenció hauria estat la pèrdua de vides humanes més alta.

Per climatologia, per orografia i, d'uns quants anys ençà, d'unes quantes dècades ençà, per urbanisme. Per climatologia, evidentment; per orografia, evidentment; i, d'unes quantes dècades ençà, per urbanisme, el litoral català és un litoral que té una absoluta tendència natural als aiguats i a les inundacions. Insisteixo, des de finals d'estiu i tot el que duem de tardor hi ha hagut molts exemples arreu del nostre litoral. En alguns casos han estat molt localitzats en un municipi, i, certament, el cas que vostè explica del dia 13 a l'Empordà era una afectació geogràfica més gran. I, en conseqüència, també, els danys materials produïts són molt més grans.

Jo el que primer voldria dir-li, segurament que hem de fer una reflexió que vostè efectua al final de la seva

intervenció sobre la incidència entre l'urbanisme i la realitat de la climatologia i l'orografia. Això és evident. També és evident que tenim ja un passat que, en molts casos, és inamovible i és evident que hem d'actuar perquè aquesta realitat no afegeixi encara més gravetat al que la mateixa natura en si mateixa té.

Jo pel que fa al que vostè plantejava, li he de dir que, certament, nosaltres valorem la gestió de l'emergència del dia 13 en totes aquelles poblacions de manera altament positiva, però jo ara no m'hi estendré més, perquè ara la consellera d'Interior ha sol·licitat al Parlament comparèixer precisament per donar compte de les actuacions dels serveis d'emergència en aquells moments i, per tant, fer una explicació detallada i àmplia sobre com es va respondre. Per tant, jo li puc dir que el Govern valora positivament la resposta dels serveis d'emergència, tant de la Generalitat, com municipals, com de l'Estat, que van actuar, i que una valoració més detallada la farà la consellera d'Interior en el seu moment.

Pel que fa a la resposta concreta d'alguns dels organismes de la Generalitat que van intervenir ja des d'un primer moment en els fets, jo li he de dir, per exemple, que l'Agència Catalana de l'Aigua va, de manera urgent i immediata, i vostè crec que anotarà la importància que el Govern dona a aquest tema amb la presència, en aquests moments aquí, no només del conseller primer que li respon, sinó del conseller de Medi Ambient i Habitatge i de la consellera d'Interior, que són dos departaments que directament van actuar en aquells fets, i que l'ACA va respondre actuant de manera immediata i urgent en la desobstrucció de ponts, en el desbrossament de lleres malmeses, en actuacions puntuals per matèria de seguretat, en la reparació d'infraestructures de sanejament en alta malmeses, en les avaluacions de risc sobre elements, inventariant els danys sobre les infraestructures existents de protecció o endegament de lleres públiques i efectuant ja propostes prioritàries i urgents de noves actuacions d'endegament o protecció de lleres públiques.

A un nivell d'actuacions molt concretes, són setze els punts on s'ha actuat, amb un valor immediat de 24.000 euros i, pel que fa a la reparació d'infraestructures de sanejament danyades i que s'estan, o ja s'han solucionat o s'està fent la valoració inicial d'aquestes primeres actuacions en sanejament, és de 234.462 euros.

Pel que fa al Departament de Governació i Administracions Públiques, en concret el Servei de Cooperació Local, al costat dels ajuntaments, ha avaluat els danys en béns municipals i en infraestructures públiques municipals, que en aquests moments estan al voltant d'una mica més de 13 milions d'euros —una mica més de 13 milions d'euros—, els danys anotats.

Pel que fa al Departament de Política Territorial, les actuacions urgents en xarxa viària, les actuacions han estat al voltant de 320.000 euros, en ports de la Generalitat, en diversos ports al voltant de 100.000 euros. Més enllà d'aquestes actuacions molt concretes, que li podia dir també, doncs, per exemple, actuacions de bombers que van ser, concretament, doncs, més de setanta, o talls en vies que van ser més de cinquanta. Més enllà d'aquestes actuacions concretes que ja les detallarem al

seu moment, el Govern ha respost creant de manera també immediata una comissió territorial, presidida per la delegada del Govern a Girona, que ha reunit de manera permanent el director dels Serveis Territorials d'Agricultura, la directora de Comerç, el cap dels Serveis Territorials d'Urbanisme i dels Serveis Territorials de Carreteres, la directora dels Serveis Territorials de Governació, la directora dels Serveis Territorials de Treball, el director dels Serveis Territorials de Medi Ambient, la directora dels Serveis Territorials de Benestar i un representant territorial de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Aquesta Comissió, presidida per la delegada del Govern a Girona, ha fet un treball constant damunt del terreny, però també en contacte amb les administracions de l'Estat i les administracions locals i és la que –i és la que– no només avalua tots els danys i en fa propostes d'arranjament, sinó que és la que està –i aquí enllaço segurament el que m'ha semblat que era l'element central de la seva preocupació–, sinó que està tancant un informe sobre les actuacions del Govern a partir d'ara, en dos nivells. Les actuacions del Govern per tal que les infraestructures existents a la zona serveixin perquè en cas de futurs aiguats els danys siguin menors; els aiguats hi seran, en som conscients tots, però que siguin menors. Però, també, per tal que el Govern pugui decidir amb aquest informe a la mà si a partir del fons de contingència que el Govern ja té, perquè el Govern té un fons de contingència anual. El Govern no crea fons de contingència en cada cas, sinó que en té un. Que a partir del fons de contingència que el Govern ja té, si cal, que el Govern decideixi l'aplicació de partides d'aquest fons de contingència per a aquest cas.

Jo li he de dir que, en aquests moments, nosaltres estem en contacte també amb el Fons de compensació d'assegurances, que vostè sap que és un organisme de l'Estat que actua en aquests casos. El Fons de compensació d'assegurances ha avaluat que els danys a la zona que vostè esmenta estan –no ha acabat encara de tancar l'avaluació– al voltant de 60 milions d'euros; el Fons de cooperació ha avaluat els danys que li han arribat al voltant de 60 milions d'euros. Doncs en funció de la decisió del Fons de compensació d'assegurances –en funció d'això–, en funció de la decisió del Departament de Governació pel que fa als mateixos fons de Governació d'actuacions en el Servei de Cooperació Local –que li recordo que avalua els danys al voltant de 13 milions d'euros–, doncs en funció del que decideixi el Fons de compensació d'assegurances, que el Servei de Cooperació Local pugui dedicar a la qüestió dels ajuntaments, i, en conseqüència de l'informe que ens presenti la delegada del Govern de Girona, en nom d'aquesta Comissió Interdepartamental Territorial creada, el Govern decidirà si és convenient que apliqui partides d'aquest Fons de contingències que ja té per solucionar, evidentment, els danys en infraestructures públiques, però també a solucionar els danys en propietats privades, siguin habitatges, siguin comerços.

En principi l'element dels automòbils, que també ja és molt alt –al voltant de 1.500 euros, avaluats en aquesta zona inicialment–, com que hi ha un element d'assegurances molt més clar, segurament que no cal intervenir-hi. Però, en tot cas, el Govern té tot això en aquests moments damunt la taula; espera aquest informe que

tancarà aviat aquesta Comissió Interdepartamental i, si és necessari, el Govern aplicarà els fons de contingència que ja té en aquests fets. Però insisteixo que, també, a l'espera de quina sigui la resposta definitiva del Consorci de Compensació d'Assegurances i també de quins siguin els fons propis pressupostaris dels departaments afectats, com ha estat l'ACA, que ja ha fet fons, o com serà Governació, que també aplicarà fons, doncs el resultat final serà la decisió que el Govern prendrà en aquest sentit. Però vostè pot estar segur que, de la mateixa manera que el Govern va actuar ràpidament i que el mateix dia ja hi havia membres del Govern presents a la zona, com hi va ser la consellera de l'Interior, com l'endemà el president de la Generalitat i el sendemà el conseller de Medi Ambient, doncs, la mateixa resposta immediata dels serveis d'emergència del Govern i dels membres del Govern serà també la resposta que obtindran els municipis afectats, del Govern, pel que fa a l'aplicació d'aquests fons del Fons de contingències ja existent.

El que no farem és crear-ne un de nou, hi insisteixo, perquè en cap cas d'accidents que hi ha hagut en el nostre país...

El president

Honorable conseller...

El conseller primer

...en cap cas hem creat un fons específic sinó que hem utilitzat aquesta reserva general que els pressupostos..., que el Parlament aprova i ja conté.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i García

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, amb molta brevetat. Certament, he comentat o he dit «crear el fons» quan en realitat el que volia dir era «dotar el fons de forma suficient». Tenim coneixement de l'Ordre, la GRI 376/2002, que preveu aquests ajuts, eh?, per als ajuntaments i d'altres, doncs, que s'hi puguin acollir.

La resposta inicialment ens satisfà. Ja li anuncio que el diputat que els parla participarà d'una manera molt activa en la compareixença de la consellera Tura i esperarà les seves explicacions i l'ampliació en més detall d'aquesta primera intervenció d'urgència. Estarem també molt amatents a aquesta dotació del Fons de contingència. I demanem, i estic segur que ho tenen molt present, una certa celeritat per una qüestió molt clara, i és que els ajuntaments, com vostès perfectament saben, doncs, tenen els pressupostos que tenen –no cal ara que exerceixi d'alcalde i plori una vegada més–, però els danys són quantiosos, les infraestructures, carrers, passejos, serveis afectats són molts, i evidentment l'ajuntament disposa o necessita liquidesa per afrontar de forma immediata –i estic segur que molts ajuntaments ho estan fent en aquests moments– la reposició d'aquestes infraestructures i d'aquests serveis.

Igualment som coneixedors de les gestions que s'estan fent, en concret des de la Subdelegación del Gobierno a Girona, per tal de veure si el Ministeri d'Interior dota també els seus fons d'una quantia suficient com per atendre, no? I, en aquest sentit, dono per suposat que les tasques de coordinació i de pressió, en el bon sentit de la paraula, per tal que des del Ministeri els ajuts també hi arribin, doncs d'aquesta feina en som conscients i esperem que també es faci.

I més enllà d'això, i en la línia del que abans comentàvem, i en tot cas amb una possible moció també estudiàrem la conveniència o no de fer-ho; pensem que seria bo, com ara, des de la Direcció General de Carreteres, que s'estudiés com a mínim la possibilitat de fer una línia específica d'actuacions que prioritzin les que estan considerades com a punts negres a efectes d'inundacions. Ho dic perquè tot sovint es plantegen noves infraestructures, arranament d'infraestructures existents, però és clar, fer un pont, millorar-lo, són obres, evidentment, que no llueixen tant com les altres, no són tan llameneres però són igualment necessàries. Passa de tant en tant, tant de tant en tant, aquests períodes d'inundacions, que ens oblidem del que va passar fa divuit anys, no?, i ens oblidem que aquell pont, «ostres sí, s'hauria d'haver arreglat». I per tant, dic, és un dels possibles suggeriments o demandes que els faríem, que s'estudiés aquesta línia d'actuacions com una possibilitat interessant per part del Govern.

Res més. Moltes gràcies.

El president

Senyor Bargalló...

El conseller primer

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, certament ja la delegada del Govern a Girona està treballant d'una manera coordinada amb els sotsdelegats del Govern de l'Estat, especialment en el tema dels particulars no assegurats –perquè el que li he comentat dels elements de la participació del Consorci és per als assegurats– i en el treball d'una possible línia d'ajuda des del Govern de l'Estat, que estem treballant.

Vostè sap també que el Consorci d'Asseguradores dona un termini de vint dies per avaluar els danys i proposar quina és la part dels danys que són assumits per aquest Consorci. Aquest termini encara no s'ha tancat i, per tant... Nosaltres estem treballant amb tota la celeritat que podem i amb la màxima possible, i si no hem tancat la valoració definitiva de danys, ni han tancat tampoc l'anàlisi de si cal que hi hagi danys que siguin dotats, la seva resposta, a través del Fons de contingència dels pressupostos de la Generalitat, és perquè encara no han transcorregut els dies que el Consorci d'Assegurances dona com a termini als assegurats perquè presentin tota la documentació, per tant, per avaluar per part seva els danys, i seria precipitat per part nostre prendre una decisió abans que aquest termini acabi.

Però jo li puc assegurar que, com li dic, aquesta és la voluntat del nostre Govern, en aquest cas i en tots els altres casos d'inundacions que hi ha hagut a Catalunya en aquests darrers mesos, que potser són, com li deia,

més parcials localment, que no han tingut danys personals de la gravetat que els de les comarques gironines, però que, diguem-ne, municipi per municipi doncs han tingut incidències molt importants, perquè, més enllà de la incidència a les comarques que vostè esmenta, i evidentment pel que fa al Consorci d'Assegurances en l'anàlisi de gravíssimes afectacions a Platja d'Aro, Calonge, Sant Feliu, en té el Consorci també, d'aquelles mateixes dates, al Maresme –amb una xifra també molt important–, a Barcelona, a la comarca de Barcelona –amb una xifra molt important– i a les comarques de Tarragona, en concret al municipi de Creixell –amb una xifra molt important, també. Per tant, el treball que està efectuant el Govern és en aquesta Comissió específica de Girona, per l'afectació important que va haver-hi en l'amplitud del territori allà, però, estem treballant també en tota la resta de municipis que han estat afectats, i estem donant resposta també a tota la resta de municipis afectats, i evidentment que la dotació del Fons de contingències en cada cas serà estudiada també en els altres municipis afectats.

I pel que vostè deia, és evident que –enllaçant amb una reflexió que feia en la seva primera intervenció– que aquí hi ha unes tensions absolutament lògiques i que el que el Govern i els ajuntaments i la societat ha de saber és equilibrar de la manera justa, o si vostè vol sostenible. Hi ha voluntats de creixement, necessitats de creixement; hi ha també cada cop més la consciència que aquest creixement s'ha d'ordenar en aquella part del propi territori que comporti menys problemàtiques posteriors. I aquí sens dubte que la feina que està fent l'Agència Catalana de l'Aigua és una feina important a l'hora d'assenyalar quines són les zones d'inundabilitat. Però també és evident que el Govern és conscient que, al costat d'assenyalar les zones d'inundabilitat, el que ha de fer cadascun dels municipis és col·laborar o cooperar amb ell per les infraestructures que permetin que o aquesta inundabilitat sigui superada o es pugui efectuar el creixement en una altra zona. I és evident que no hem de coartar el creixement dels municipis, com també és evident que no hem de cometre l'error de permetre aquest creixement en zones que sabem que ens portaran complicacions posteriors, tant a les infraestructures públiques com als béns personals, i especialment a les persones.

I aquesta és la feina que Govern, ajuntaments i societat en general hem de saber fer, entre tots, en un país com el nostre que és molt dens en població en moltes zones, que té una orografia molt complicada, que té una climatologia molt diversa, però que a la vegada és un país ric i dinàmic, i que creix i ha de créixer.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

Interpellació al Consell Executiu sobre les perspectives de futur en matèria de política industrial i energètica (tram. 300-00990/07)

El president

El quart punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre les perspectives de futur en

matèria de política industrial i energètica. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula per a la seva exposició l'il·lustre senyor Oriol Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Senyor president... Senyores i senyors diputats, senyor conseller, aquesta és una interpellació que estava programada per parlar d'energia, i així ho volem fer. Entenem que ara no toca, no cal fer massa enrenou respecte a algunes coses que estan passant avui en el terreny estrictament industrial. Confiem –malgrat que no és l'adjectiu més fàcil de posar avui en dia– que uns anuncis i una situació fins i tot d'alarma que s'està produint aquests dies, siguem capaços entre tots d'encaminar-ho correctament.

Però aquesta era una interpellació que estava programada ja per parlar d'energia i sobretot de la interconnexió de la línia elèctrica. Ho dic en el fons perquè vostè, senyor conseller, ens hi va emplaçar; vostè ens va emplaçar a un procés que ja fa temps que s'arrossega, i ho sap perfectament, amb relació a aquell Pla que no era pla, del mes de maig, amb relació a la necessitat d'establir i d'obrir un procés de consulta, que vostè i el Govern van decidir fins a finals de juliol emplaçar-se vostè i el seu Departament, entenc, a treballar tot el mes d'agost perquè el mes de setembre es pogués disposar d'un pla i el Govern el pogués aprovar. I ens hem anat esperant; això no va passar al setembre, va passar a l'octubre. A principi d'octubre vostès van tenir el Pla, el van aprovar. I és per això, que en virtut d'això, ara fem la interpellació.

Li haig de confessar que misteriosament pel camí, durant tot aquest temps s'han produït..., no sabem per què, perquè no s'han pogut ni materialitzar ni realitzar de cap manera en Comissió, materialitzar les sol·licituds de compareixença que a vostè i al conseller Milà els fèiem des de Convergència i Unió. Misteriosament, cap de les dos ha pogut avançar. No en sabem la causa, però en tot cas que ho sàpiga, eren compareixences, sol·licituds de compareixença en les quals volíem poder conèixer quin era..., bé, l'«intrínquil» tècnic que vostè disposava, que li permetia resoldre, en un cas o en un altre, decisions, per exemple, com aquesta de la interconnexió.

En tot cas, avui amb què ens trobem? Ens trobem un pla, el de l'octubre del 2005, que és molt semblant al del maig del 2005. L'única diferència és que han passat sis mesos. I amb relació a la línia, a la interconnexió, a la línia elèctrica que ha de possibilitar la interconnexió amb França, diu coses realment bastant semblants –diu coses realment bastant semblants. Però continua mencionant un període en el qual necessàriament aquesta línia s'ha de fer –el 2005-2007–, però continua sense precisar el lloc ni per on, ni el camí. I li ho puc mencionar aquí perquè el maig del 2005 –aquesta és la fotocòpia que he fet del seu pla que no era pla–, maig del 2005, en el període 2005-2007, vostès es comprometien a fer la Sentmenat - Bescanó, Vic - Bescanó i Bescanó - Figueres - Baixàs. Això al maig del 2005. Continua la mateixa tònica a l'octubre del 2005, amb un format diferent; octubre del 2005, període 2005-2007, infraestruc-

tures elèctriques a realitzar, es faria la Sentmenat - Vic - Bescanó i després tota la que seria Bescanó - Riudarenes, Bescanó - Santa Llogaia, Santa Llogaia - frontera francesa; 400.000 volts.

Per tant, avui ens trobem amb un pla que si fa no fa és el mateix del mes de maig; en tot cas, ara sí que ja aprovat. És cert que, en paral·lel amb això, ens trobem declaracions absolutament contradictòries del Govern –contradictòries.

No fa falta que m'hi refregui massa ni m'hi recreï massa, però des dels que diuen que no n'hi ha d'haver fins a alguns que diuen que del Pla ha caigut la interconnexió, etcètera, fins a la més dramàtica, que és «que decideixi Madrid» –«que decideixi Madrid». Aquestes declaracions ens les anem trobant.

També ens trobem un país més crispat, perquè, segurament per manca de tacte i d'agilitat, vostès han acabat encenent el territori. Això ja els ho vam dir un dia i els ho continuem dient: encenen el territori amb les diferents opcions que podia haver-hi a l'Alt Empordà, després encenen Osona, després encenen el Ripollès, encenen la Garrotxa. I més crispat perquè en aquest país encès, a més a més, li han fet perdre el temps, vostès –li han fet perdre el temps–, perquè, finalment, ni s'ha concretat ni s'ha solucionat, francament, re del tot.

També li haig de dir que avui ens trobem en una situació en què algú –no sé ben bé qui, vostè ho deu saber dir millor que jo– no diu tota la veritat. I no parlo de titulars de diaris –no parlo de titulars de diaris; parlo del *Diari de Sessions*. Vostè, el 26 de maig –el 26 de maig–, en una interpellació que jo mateix li vaig formular, deia, *Diari de Sessions*: «És bona, la interconnexió. El problema no és el lloc per on passa en concret. El lloc per on la fem és bastant el de menys», deia vostè el 26 de maig. I el 16 de juny, en una pregunta oral feta per mi mateix, vostè deia: «La primera cosa que el Govern considera imprescindible és que aquesta línia s'ha de fer, perquè és bona i necessària. Seguim intentant, perquè França no ho vol, el seu pas per la Jonquera.» Això ho va dir vostè el 16 de juny. Allò era veritat? Continua sent-ho avui? Ja no ho és avui?

O, per exemple, les declaracions del president Maragall a una resposta a Artur Mas el 30 de juny. Li deia, el president Maragall: «Nosaltres serem absolutament decisius a triar el camí, això ho hem de fer» –es pot imaginar el to amb què ho deia, eh?– «serem absolutament decisius a triar el camí, això ho hem de fer. Aquest Govern resoldrà aquest tema en el temps previst, a final del mes de juliol.» Això del juliol, evidentment, ja no es va complir. Ara, serem decisius o no a triar el camí?

Francament, la situació –per acabar-li-ho d'exposar– en què avui ens trobem és que ens adonem que el Govern no té una opinió. Té un pla, però té moltes opinions. I, darrerament, el que s'acaba plantejant és allò: «Que decideixi Madrid, que decideixi Montilla.» És sorprenent que això passi en un moment en què enviem l'Es-tatut, que suposa més poder polític per a Catalunya. És francament sorprenent, senyor conseller, «que decideixi Montilla, que decideixi Madrid».

En tot cas, és bo recordar una altra declaració seva. Deia el 16 de juny: «Si no és possible la Jonquera» –*Diari de Sessions*– «què ha de fer, el Govern?», es preguntava vostè a vostè mateix. «Tenir un pla *b*, veure si la interconnexió per Maçanet produeix més o menys impacte que el desdoblament per Vic - Baixàs, perquè la nostra opció era la Jonquera.» Escolti, quin és, el pla *b*? –quin és, el pla *b*? Potser és que ja decidirà Montilla? El pla *b* és aquest?

Miri, som conscients de les seves dificultats, en som conscients. Som conscients que en aquesta cambra alguns grups que li donen suport no volen la línia. També som conscients que alguns companys de govern, per exemple el conseller Milà, tampoc la vol. Li haig de dir amb franquesa que, fins i tot jo, personalment, havia demanat la intervenció del president Maragall. Abans de l'estiu, havia demanat al president Maragall que intervingués en aquest tema. Pensava que podria resoldre'l. Avui sabem que no serviria de res, perquè, probablement, el president Maragall ens diria que avui sí i demà que no. Per tant, vostè també té un problema amb els seus companys de govern. Ja el vam avisar que el Pla, per a vostè, acabava sent una rateta o una teranyina, i a mesura que ha anat passant el temps s'ha anat confirmant.

Però les seves dificultats no són només aquestes, li sóc franc; és la seva pròpia incertesa. Vostè ara viu, i lamento molt fer-ho, una pròpia, una personal, incertesa respecte a la seva activitat política i professional. En part, li haig de dir, senyor conseller, que aquesta incertesa se l'ha guanyat a pols per mala gestió, i aquest n'és un exemple claríssim. Convergència i Unió compartia la decisió del president de la Generalitat de Catalunya de procedir a canvis en el Govern –compartia la decisió. Fins i tot, vam exposar-li des d'aquesta tribuna suport i confiança perquè gestionés el canvi. Vostè deu saber millor que jo per què van desautoritzar la decisió del president Maragall, no fa falta que li ho expliqui –no fa falta que li ho expliqui. Sorpresa, però també una certa gravetat i avergonyiment, que no alegria, i li ho dic de veritat, que no alegria, genera veure com el Partit Socialista, amb el Montilla al capdavant, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya desautoritzen i anul·len el president de Catalunya. Això no genera cap alegria, no en produeix cap. I que li quedi clar, conseller: això, jo crec que, a vostè, l'afecta directament, però sàpiga que Convergència i Unió no ha generat ni aquest clima ni aquest *momentum*, i això, a vostè, li genera incertesa, i en som conscients.

Nosaltres vam arribar a determinar les causes de la incertesa en què vostè, avui, probablement viu. El pacte del Tinell –ho va dir l'Artur Mas en el debat de política general aquí– és «defecte de fàbrica». Perseguia quelcom, bé, potser legítim, que era repartir-se el poder i fer fora Convergència i Unió del Govern de Catalunya. Aquesta era la veritable funció del pacte del Tinell. Perquè, fins i tot en una cosa que ens afecta, com era aquell 12 per cent d'energies renovables que menciona el pacte del Tinell, algú que es va atrevir a denunciar-ho avui ja no és membre..., ni té cap responsabilitat en el Govern. Vostè ens explicarà si hi té alguna cosa a veure o no, però el senyor Nieto ja no hi té cap responsabilitat; va ser el que va denunciar

que el pacte del Tinell era absolutament inabastable, inassolible. És la seva gestió reprovable, haver-s'ho guanyat a pols, el que ha generat també aquest clima. Si no, no hauria estat nominat. I, sobretot, el president Maragall, incapaç de fer prevaldre la seva voluntat i la seva decisió.

Escolti, potser no em voldrà creure, però li ho vull dir, perquè vaig tenir el pensament en aquell moment de dir-li-ho: em va semblar, francament, un escarni absolutament innecessari que, per quinze vegades, pràcticament, el president de la Generalitat de Catalunya, en el debat de política general, es dirigís als membres del Govern i els anunciés, per quinze vegades, que els canvis es realitzarien. Parlant clar: amb els vuit nominats asseguts al davant, em va semblar un escarni fort, francament molt fort i innecessari.

Tornant a la matèria, senyor conseller, i assumint la incertesa en què viu, expliqui'ns, si pot –expliqui'ns, si pot–, amb referència a la interconnexió, si la veu o no la veu oportuna i necessària, com diu el Pla; per quin lloc i en quin termini...

El president

Senyor Pujol...

El Sr. Pujol i Ferrusola

Acabo, senyor president. Amb quin pla *b*, si és que el té, i saber si, com en altres coses –horaris comercials, incendis, Forcem, etcètera–, hem renunciat o no..., que acabi decidint Montilla.

Gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula l'honorable senyor Josep Maria Rañé, conseller de Treball i Indústria.

El conseller de Treball i Indústria (Sr. Josep M. Rañé i Blasco)

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Pujol, jo m'havia pres el ferm propòsit de prendre notes de la seva intervenció amb relació al que s'havia anunciat, que era... Primer, no tenia clar si volien anar per la banda industrial o per l'energètica; m'havia hagut de preparar totes dues intervencions. Estava disposat a escoltar i a prendre notes. Sap quin és el problema? Que només n'he pogut prendre aquestes, perquè és l'únic que ha dit d'energia.

(*L'orador mostra a la cambra un full en què es reprodueixen diverses anotacions.*)

En tot cas, com que la interpellació és sobre els criteris de capteniment en política energètica, que no de transport elèctric, que és una part d'una part del subministrament energètic, li intentaré explicar l'entorn, les situacions i els plantejaments que fem, que hem fet, aquest Govern, en el Pla de l'energia, que va aprovar el dia 11 d'octubre d'enguany, un pla de l'energia que té un període de vigència del 2006 al 2015, és a dir, un pla que està aprovat tres mesos abans que entri en vigor,

cosa que no ha estat massa normal quan s'ha fet algun document a què s'ha donat el nom de «Pla de l'energia», perquè –si m'ho pot aclarir, m'estalviarà seguir buscant entre la documentació de la Generalitat–, si no estic mal informat, mai va ser aprovat pel Govern. L'anterior suposat Pla de l'energia era un document que mai va ser aprovat en una sessió del Govern; no n'hem trobat la documentació. Si la tenen, doncs, si me la porten, perfecte. Però el Pla del 2001 fins al 2010 no va ser aprovat pel Govern. Era un document que tenia unes previsions que han saltat totes, i això ens ha portat a haver-ho de fer de nou; un document que no tenia en compte els nous requeriments internacionals –el protocol de Kyoto–, i s'havia de refer; un pla, d'alguna manera, que no preveia quines despeses pressupostàries la Generalitat invertiria i que ens ha obligat a fer un nou pla.

Un nou pla que parteix de reconèixer les capacitats i les mancances que té Catalunya, la situació en què es troba i cap on volem anar, i que defineix una nova estratègia, una estratègia energètica, en un escenari, com és el d'aquí al 2030, on, previsiblement –perquè amb aquestes coses sempre s'han de posar els adjectius, no per treure rigor i contundència a l'afirmació, sinó per donar rigor tècnic a l'afirmació–, ens trobarem en una situació en què els combustibles dels quals som dependents, els combustibles fòssils dels quals el nostre sistema energètic és dependent, no patiran, d'aquí al 2030, una crisi de subministrament, però sí de preus, i serà necessari, i es farà a nivell internacional, posar en marxa més inversions extractives i més sistemes de distribució, perquè la demanda creix a nivell mundial i estem a punt de trobar-nos en un punt en què demanda i oferta quasi s'aturaran o s'equilibraran. Una dependència que és el nostre punt important a abordar amb aquesta perspectiva 2030, una dependència d'uns combustibles que no tenim, que no podem tenir, a Catalunya, com el gas, el petroli i el carbó, que, encara que té més previsió que duri, el que hi ha a Catalunya és d'una qualitat baixa i, per tant, de difícil utilització per a la generació elèctrica, ja que produeix efectes de contaminació ambiental.

Aquest és el Pla ambiciós, però realista, rigorós, tècnic i, alhora, participatiu que ha elaborat el Govern de la Generalitat de Catalunya. És un pla que, al nostre entendre, és el que necessita Catalunya per transitar de la situació actual, del model energètic actual, al que busquem i al que volem, i que orienta totes les línies d'actuació d'aquest Pla. I el que volem és un pla que garanteixi el subministrament en quantitat i qualitat a les persones i a les empreses, que els ciutadans puguin gaudir, seguir gaudint, d'un nivell de desenvolupament econòmic i de benestar social important, que es pugui generar, per tant, riquesa sense que hi hagi un estrangulament, però que tot això, al mateix temps, ho faci sense malbaratar el medi ambient en el qual ens trobem. Aquest és l'objectiu i aquest és el plantejament.

I per això hem definit un pla que té quatre línies d'actuació: l'estalvi i l'eficiència, les renovables, la investigació i la dotació de les infraestructures que necessitem. Les quatre són quatre potes, no una petita pota d'una petita..., de les altres. Hi han quatre potes per assegurar els objectius d'aquest Pla.

Amb l'estalvi i l'eficiència anem, d'un amanaera ambiciosa, més enllà del que planteja la Unió Europea, i pretenem, busquem, amb un pla d'acció que estarà ja elaborat abans que acabi l'any, amb 141 mesures, plantejar una actuació d'estalvi i eficiència en tots els sectors.

Aquest li reconec que és l'objectiu més complicat, més difícil, perquè no tan sols requereix recursos; requereix canvis d'actituds de les persones en l'ús de l'energia, canvis d'hàbits. I això..., li ho posaré amb diners: estem disposats a generar i mobilitzar més de 5.000 milions d'euros en aquest període. Però, tot i així, la garantia de complir aquests objectius que ens permetran reduir la tendència de creixement, jo els dic la tendència de creixement de l'ús energètic, no l'ús, no el consum energètic, sinó la tendència de creixement..., aquest objectiu, que és ambiciós, és, possiblement, el més difícil. Però estem condemnats a fer-lo, perquè, si no, la nostra dependència d'aquests combustibles que no tenim i que cada vegada seran més cars produirà no tan sols l'empobriment de les persones sinó el deteriorament de la competitivitat del nostre país. Per això, ja li ho dic, posem diners, fixem objectius i anem per totes en aquest tema, amb seriositat, amb rigor, amb objectius plantejats.

El segon pilar. Miri, les energies renovables. Aquí ens hem trobat una situació en què el conjunt d'energies renovables, l'any 2003, que és un any amb una hidricitat mitjana, se situaria..., és a dir, que no teníem dificultats per utilitzar l'aigua en la generació elèctrica, ens situàvem al voltant del 3 per cent. El 3 per cent del consum energètic de Catalunya, l'any 2003, era d'origen renovable. Volem passar a l'11 per cent el 2015. El pla del Tinell deia el 12, però, escolti, és un objectiu que anem a buscar..., però que no ens farem trampes al solitari. Premerem al màxim, però no ens enganyarem ni enganyarem ningú.

I permeti que faci un parèntesi. La persona que va dir que hi havia dificultats per arribar al 12 no ha estat treta del Departament, ha passat a la Comissió Nacional d'Energia, que és un òrgan que també té molt a dir en els temes energètics de Catalunya. Per tant, no juguem amb aquestes coses, que crec que la persona ni s'ho mereix ni la dada ni l'orientació és un element negatiu, sinó tot el contrari.

Renovables. Amb la hidràulica estem quasi al màxim, però l'eòlica, els biocombustibles, tant el biodièsel com el bioetanol, la solar tèrmica i voltaica, la biomassa lleunyosa són aspectes que podem i hem de desenvolupar. I això..., 4.000 milions; 4.000 milions d'inversió per a generació d'energies renovables en aquest tema.

El Pla de recerca i d'innovació en el tema energètic forma part d'un altre pla –com no pot ser d'una altra manera–, forma part d'un altre pla que el Govern ja va plantejar, el Pla de recerca i innovació en què una de les línies, fins i tot abans d'aquest Pla, ja quedava clara que era el foment de la recerca i la innovació en el tema energètic.

I com que veig que se'm va acabant el temps, li diré: en el tema d'infraestructures, com que pensem que amb la generació de renovables no hi arribem..., i com a ener-

gia de transició plantegem que, si ens surt bé, si aconseguim els objectius d'estalvi, haurem d'incrementar el parc de quatre centrals de cicle de gas combinat amb cinc més, i passar a nou, amb la seguretat que si no ens en sortíssim, hauríem d'arribar fins a dotze.

El president

Honorable conseller...

El conseller de Treball i Indústria

I en el tema de transports –i amb això acabo– energètics, la política d'aquest Govern és sempre la mateixa: afavorir unes xarxes que permetin un subministrament suficient de gas i d'electricitat, establir un procés de reforçament de la capacitat de la xarxa, de millora de la seva capillaritat i també de millora dels seus elements de seguretat.

En aquest sentit, els projectes concrets són elements i peces importants, però no són l'única. Formen part d'un pla que, com ha vist, té moltes més coses que allò que a vostè li interessa utilitzar per plantejar una interpellació, però que, en el fons del que vol parlar és d'altres coses.

El president

Té la paraula per a la rèplica l'il·lustre senyor Oriol Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Senyor conseller, em sorprèn la seva resposta relativament, perquè la pregunta era bastant concreta. A vostè li pot semblar poca cosa que jo li demani per la interconnexió, però vostè, en tot cas, em respon amb el que ja m'havia dit. Tot això que m'ha dit ja m'ho va dir al seu dia parlant del Pla de l'energia el mes de maig, no?

Jo li vaig anunciar que el Pla es convertiria en una rateta per a vostè, i forma, ajuda a formar part de la incertesa en què vostè ara viu, políticament i professionalment. Home, incertesa, de passar de ser «nominat» a ser «indefinit» en menys d'una setmana... I sàpiga que això d'«indefinit» amb quaranta-cinc dies l'any, i al carrer. Sàpiga-ho. Això, com a bon sindicalista, vostè ja sap de què va, això... (*Remor de veus.*)

Escolti'm, Pla de l'energia. Si vostè vol parlar de plans de l'energia, i potser no l'ha trobat, aquest és el Pla de l'energia que va elaborar Convergència i Unió, de l'any 2000 al 2010: *Pla de l'energia del 2000 al 2010*. Si el va aprovar o no el va aprovar el Govern... Miri, escolti, vostès el que tenen és la necessitat d'aprovar moltes coses per desavinences internes. Aquest és un pla que l'important del Pla és la realització que es va materialitzar, els fets que es van tirar endavant. Se l'ha mirat, aquest Pla? Sorprèn mirar-se'l, i suggeriria a tots els membres de la cambra, si tenen insomni, que se'l mirin..., perquè, és clar, l'aprobat de l'octubre del 2005 amb el del 2000 al 2010 és francament semblant. Els felicito. Vol dir que la base no era dolenta, senyor conseller. La base d'aquest –d'aquest– no era dolenta del tot.

Escolti, jo no m'hi capficaré massa, en el Pla, francament. No m'hi vull capficar massa, però algunes coses,

aquest Pla, sí que les tenia, si vol, les hi menciono, que no té aquest. Concrecions. Li'n diré dues: línies elèctriques, senyor conseller, línies elèctriques. Línies elèctriques d'alta tensió. En aquest Pla apareixen els terminis i els llocs per on han de passar. Apareix la línia elèctrica Graus - Isona, que cau del pla del mes de maig..., cau del pla del mes de maig i el mes d'octubre ja no la trobem, la de Graus - Isona, que ja no deu ser important. En aquest Pla hi és, està mencionada. És veritat que està mencionada amb un termini llarg, és veritat, però està mencionada i n'està mencionat el traçat.

La línia Sentmenat - Bescanó - Figueres - Baixàs està mencionada en el Pla, està programada en el temps, n'està determinat el lloc. Pàgina 340 d'aquest..., plànol de la pàgina 338 aquest... Miri-s'ho.

I vostè avui, en el fons, està podent desenvolupar –i el ministeri de torn pot desenvolupar-ho també– quelcom que va ser herència de Convergència i Unió i que vostès es van trobar fet, que és tot aquest discurs que vostè fa de la compactació de línies elèctriques i del traçat, que avui ja pot ser una realitat, si vostès haguessin estat més àgils, del traçat ja fins a Bescanó, amb la subestació inclosa. No em pot dir que això és mèrit seu, ho sap perfectament. Si vol, enganyis, continuï enfonsant-se en la seva incertesa.

Però l'important no és el Pla, anem a les accions. Vostè em pot dir aquí que no s'han fet línies elèctriques, que no s'han fet estacions transformadores, que no s'han fet subestacions, que no s'han fet cicles combinats? Vol una altra concreció del Pla? El Pla diu que s'han de fer entre sis i set cicles combinats a Catalunya abans del 2010. Entre sis i set, i menciona els llocs. Els llocs..., els hi diré, pàgina 326. Els llocs on s'han de fer els cicles combinats. Ho sap, vostè, on farà els seus? Dos a Sant Adrià del Besòs, ho deia aquí. Dos a Tarragona, ho deia aquí. Dos a Vandellòs, ho deia aquí. I la transformació de la tèrmica del Besòs amb un cicle combinat, ho diu aquí, pàgina 326. D'aquests sis..., d'aquests set se n'han fet sis, senyor conseller. I vostè ho sap perfectament.

I sap on vam haver de combatre per fer aquests cicles combinats? Contra coses que vostè votava. Li puc llegir la Moció del 21 de febrer del 2001? Vostè va votar, a instàncies d'Esquerra Republicana, una moció que deia el següent: «Aturar, oposar-se, no engegar els projectes com la tèrmica de cicle combinat de Móra la Nova, la qual pot afectar molt negativament tant els cultius de la fruita de la Ribera d'Ebre com els vinícoles del Priorat.» Això ho va votar vostè. I nosaltres, malgrat tot, vam continuar fent cicles combinats. O sigui que no m'expliqui sopars de duro, senyor conseller, no m'expliqui sopars de duro.

Cogeneració. Vostè no sap ni el que és el règim especial. I el que ha fet Convergència i Unió en política energètica és defensar el règim especial, aquí i a Madrid. I, gràcies a això, el 20 per cent de l'energia que avui es fa a Catalunya, el 20 per cent de l'origen de l'energia que es fa a Catalunya prové d'això que vostès han descobert, que és generar l'energia a prop d'on es consumeix, els 650 centres de cogeneració escampats per tot el territori.

Campanyes de sensibilització, programes d'estalvi i eficiència, tot això ho té el Departament. Per tant, no fa falta que em preguntis a mi... Hi són, i ho sap vostè. O el pla Tramuntana i el pla Corona pactats en la nostra època amb la companyia Endesa. 450 milions d'euros, 2.000 quilòmetres de línies de mitja tensió, 200 quilòmetres de línia d'alta tensió, 39 subestacions, 74 estacions transformadores... No cal que continuï.

Sap què li passa, conseller? Vostè m'ha fet el mateix discurs que em va fer el maig, perquè és propi d'un socialista. (*Remor de veus.*) Ja m'ho deia a mi això –ja m'ho deia a mi això, m'ho deia a mi això– un alt convergent, un alt personatge. Diu: «Sap què fa amb deu euros...» (*Persisteix la remor de veus.*) Perdonin, senyor president... Sap què fa amb deu euros un socialista? Sap què fa amb deu euros un socialista, senyor conseller?

El president

Senyor Pujol, senyor Pujol, hauria d'acabar.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Si vol li explico amb detall què fa amb deu euros un socialista i què fa amb deu euros un convergent. (*Forta remor de veus.*) Escolti, la pregunta era molt clara –i acabo, senyor president–, i la hi torno a plantejar... (*Remor de veus.*)

El president

Senyores i senyors diputats...

El Sr. Pujol i Ferrusola

Ha renunciat vostè o no ha renunciat a triar el camí? El president Maragall va dir que vostès el triarien. Ha renunciat o no ha renunciat? Jo ja sé que anímicament vostè ara no està en el millor dels moments, eh? Seria bo que li preguntés al president Maragall per què ha passat d'estar «nominat» a ser «indefinit». Pregunti-li-ho, si vol. Però, en tot cas, vostè ara té una oportunitat, senyor conseller: triar el camí. Actui, si pot, de conseller d'energia del Govern de la Generalitat de Catalunya.

El president

Té la paraula l'honorable conseller...

(*Esbrincada en un sector de l'hemicicle.*)

Senyores i senyors diputats, senyores i senyors diputats... (*Pausa.*)

Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Treball i Indústria

Gràcies, senyor president. Senyors diputats, senyor Oriol, ja li he dit que aquest Pla que vostè ha ensenyat..., que jo seré més respectuós, considero que el va fer el Govern, no Convergència, perquè aquesta idea de patrimonialitzar el Govern per part d'un partit els caracteritza (*forta remor de veus*)... Ha dit que era el Pla de Convergència. I si no, ja que és aficionat a llegir diaris i butlletins i poca cosa més (*remor de veus*), de les que expressa aquí, eh?, ja veurà que si rellegeix el *Diari de*

Sessions veurà que vostè ha dit, amb un *lapsus linguae*, que era el Pla de Convergència, eh?

Però, en tot cas, no era el Pla del Govern, perquè el Govern mai no el va aprovar. No era el Pla del Govern, perquè el Govern mai no el va aprovar. Era un document que havia fet el Govern, però no era el Pla del Govern. No hi havia darrere cap compromís, perquè tampoc hi havia cap pressupost de recursos públics. Vostès tenen la tendència a apuntar-se, com apareix en aquest Pla, com a inversions el que paguem tots els ciutadans en el rebut de la llum i del gas, el que fa Fecsa - Endesa, Red Eléctrica o Gas Natural.

En el nostre document veurà que les inversions són les que els diners públics ajudem que es facin: 10.000 milions, 1.400 milions d'aportacions de recursos públics. Recursos públics del pressupost de la Generalitat que els trobarà en el debat que tindrem el proper mes.

Per tant, escolti, hi ha una diferència fonamental. Aquesta n'és una, que no és menor. La segona, que tampoc és menor: aquest Pla que vostès s'estaven plantejant no tenia en compte els incompliments que s'estan produint ni l'entorn, que ha canviat. Per tant, se n'havia de fer un altre, i aquest és el nostre Pla, que els pot agradar més o menys.

Jo no vull entrar en absolut a plantejar quina és la dotació de capital que té Catalunya en els temes energètics, però permeti'm que els digui una cosa. Línies d'alta tensió, en trenta anys, no se n'ha fet cap a Catalunya. Podien tenir escrites moltes coses. Ni un quilòmetre de línia d'alta tensió fet a Girona en trenta anys. Ni un! I l'últim l'any 82, a Tarragona –l'any 82, a Tarragona–; en dos anys no es fa una línia.

Sap vostè que la línia de Sentmenat fins a Bescanó no s'ha autoritzat fins ara? La devien tenir pactada amb no sé qui, amb el PP, però fins ara no s'ha autoritzat. Sap vostè que en aquests moments el Govern, des del 12 d'abril, va decidir començar a treballar conjuntament per on havia de passar la línia des de Bescanó fins a Santa Llogaia i de Bescanó fins a Riudarenes, perquè no hi havia cap estudi tècnic? Vostès ho devien tenir en una ratlla, però no hi havia cap dibuix. I està discutint traçats, corredors, impactes en el territori i en la gent del territori.

Vostès poden escriure el que vulguin, però no havien fet absolutament re. Sap quin és el procés d'inversió en els últims deu anys que havia fet Fecsa - Endesa? El 5 per cent de la capacitat de distribució a la xarxa. Sap quan es va inaugurar la primera central o subestació del segle XXI? L'any 2004. En el període anterior no se n'havia fet cap. L'any 2004, la primera subestació del segle XXI a Catalunya, a Llançà. Els tres anys anteriors, ni una.

Miri, això són deficiències que podem seguir discutint, que jo ja sé que els incomoda. No sé si els crea angonya o alguna altra sensació... Jo no vull entrar en les sensacions personals, perquè aquí estem fent política i estem intentant governar per Catalunya, no plantejant com se sent tal o qual persona. Si vostès volen fer polítiques de persones, facin polítiques de persones. En tot cas, com que no vull degradar..., de persones..., dels que estem aquí, per a les persones que estan a fora. Els

que estem aquí som representants del poble de Catalunya que treballem per als d'allà. Els nostres problemes són els nostres problemes i els seus problemes són els seus problemes. No és aquest el tema. Jo no vull degradar el Parlament fent d'això una sessió de lectura, ni de diaris amb què vostès maneguen aquests temes, ni d'altres situacions, però l'emplaço a una cosa, senyor diputat, llegeixi amb un esperit tranquil, amb una ment oberta, amb capacitat d'entendre el que es diu quan està escrit en català, a la pàgina número 15 del resum executiu, sobre la interconnexió, i allà ja es diu molt clar...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Treball i Indústria

...com que se m'ha acabat el temps, l'emplaço perquè ho llegeixi. (*Veus de: «Molt bé!» i alguns aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

El cinquè punt..., senyor Oriol Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Per una al·lusió molt directa a la institució de la Generalitat de Catalunya, voldria fer un petit aclariment, senyor president.

El president

A la institució de la Generalitat?

El Sr. Pujol i Ferrusola

A la institució de la Generalitat de Catalunya.

El president

Si la demana per això no li puc donar, senyor Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Però és amb relació a quelcom que deixa en entredit la Generalitat, que és una gran contradicció.

El president

Senyor Pujol, vostè demana la paraula per contradiccions i té trenta segons, deixem-ho aquí.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Senyor president, més que res per posar de manifest que la contradicció en què ha caigut el conseller Rañé és que aquest és un pla –el de l'any 2000 al 2010– és un pla de la Generalitat de Catalunya signat pel Departament de Comerç, anunciat pel conseller en cap, pel conseller d'Indústria i pel director general; és a la seva disposició. I mencionar només, per si ell té a bé, que no m'ha respost, que continuo plantejant-li-ho jo, si renuncia o no renuncia a triar el camí?

El president

Senyor Rañé.

El conseller de Treball i Indústria

Sense entrar en capacitats de defensar o de representar la Generalitat en aquest moment, de cap mena, vostè ve a dir el mateix que he dit jo: no hi ha contradicció, això no ho va aprovar mai el Govern. És més, dubto que ho fes el conseller de Comerç, seria el d'Indústria i Comerç que hi havia en aquell moment, dubto que fos això, és un document d'un departament del Govern –del Govern–, però no del Govern en ple, com és aquest Pla, que ha estat aprovat en el seu conjunt i per tots els consellers. (*Remor de veus.*)

Interpellació al Consell Executiu sobre la política de pesca (tram 300-00991/07)

El president

El cinquè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la política de pesca presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula per a la seva exposició l'excel·lentíssim senyor Joan Maria Roig.

El Sr. Roig i Grau

Molt honorable president, honorable conseller, senyores i senyors diputats, substanciem aquesta interpellació, que la intentarem fer amb tranquil·litat i ment oberta, en un context i en un moment complicat i agitat, si se'm permet l'expressió, del sector pesquer. Pareix que en estos moments en què s'està produint aquesta interpellació, el sector pesquer haurà pogut arribar a acords amb el Ministeri, ens en congratulem que pugui ser així. Però ja li avanço que quan vam presentar aquesta iniciativa volíem parlar de tots els problemes que afecten els pescadors de Catalunya, i així ho farem, tot i que òbviament ens haurem de referir a la situació que ha generat l'increment del cost del gasoil i del sentiment d'indefensió que tenen els nostres pescadors.

Conseller, feia molts i molts anys que els pescadors de Catalunya no sofrien una crisi tan accentuada i, sobre-tot, no tenien la percepció que el futur per a ells no és especialment brillant. Ho he explicat alguna vegada també des d'aquesta tribuna. Catalunya té 580 quilòmetres de costa i un espai marítim que s'obre davant la línia de costa, i en aquest espai, que també és Catalunya, es realitzen tota una sèrie d'activitats econòmiques, professionals i de lleure i, entre aquestes activitats, la que té més importància perquè afecta més de cinc mil persones directament i més de cinc mil indirectament, i perquè té un caràcter social, cultural indiscutible, és la pesca.

Doncs, bé, conseller, aquesta gent que tan sols –tan sols– volen treballar i guanyar-se la vida dignament a la mar, miri que és poca cosa!, tenen la sensació que a Catalunya no hi ha política pesquera. Aquest sector important, amb més de deu mil persones afectades, molts de ports pesquers i una flota de mil set-cents barques, creuen que el Govern de la Generalitat els ha oblidat, creuen que el conseller ha dimitit de la pesca.

Els esdeveniments d'aquesta setmana m'obliguen a no fer excessiva filosofia i, per tant, permeti'm, conseller, que li plantegi una sèrie de qüestions que m'agradaria que contestés, tot i que ja sé que això de la pesca no l'entusiasma especialment. Penso, conseller, que la crisi actual no és més que la gota que fa sobreixir el got i, per tant, no s'hi val a responsabilitzar Madrid on, sigui dit de pas, també governen vostès. Parlem de temes concrets: Llei de pesca catalana, fa dos anys, el mateix president de la Generalitat la va anunciar solemnement davant dels pescadors. Quines converses s'han mantingut amb el sector català, amb l'espanyol mediterrani, amb França, amb Itàlia i amb Brusselles? Quins informes o estudis ha preparat la Direcció General? Qui els ha discutit? Quan la veurem, aquesta llei? O era simplement un brindis al sol?

Llei de pesca de la Mediterrània ens afecta especialment, vostè sap, conseller, de la publicació per part de Brusselles de la Llei que ens pot afectar molt. Han parlat amb els països afectats? Han fet arribar estudis i propostes en aquests països? Què passaria si es prohibissin les vedes? Han defensat el seu manteniment i el finançament? Què passaria si es prohibís alguna art com per exemple el rastrell? O si es canvien les talles mínimes, o si es modifiquen els estris: malles, hams, etcètera? Què defensem des de Catalunya? Què passarà si desapareguessin les ajudes a la modernització de la flota? Ens quedarem a mig termini amb una flota obsoleta?

Deixi'm que m'entretengui un moment amb l'IFOP, l'Instrument Financer de Política Pesquera que vostè coneix perfectament. Els darrers anys ha estat un instrument extraordinari per modernitzar la flota i perquè es produís una retirada d'embarcacions i sobretot també una retirada digna d'alguns pescadors. S'han fet gestions per recuperar recursos que no han utilitzat altres comunitats autònomes? S'ha negociat un nou IFOP? S'ha parlat amb el sector respecte a això? Tenen un pla B, per si no es reedita per part de la Unió Europea aquesta IFOP?

He de parlar-li una miqueta, no massa, de Giropesca. Nosaltres, conseller, estimem que una iniciativa per millorar la comercialització, per donar més valor afegit a la pesca, en principi ha de ser positiva. Què va passar perquè els pescadors de Girona tiressin peix davant la conselleria? Van fallar les converses prèvies amb els majoristes / minoristes? O simplement no en van haver, de converses. Algú no va complir acords, conseller? Quin profit ha donat la subvenció de 50 milions de les antigues pessetes donades a Giropesca? I, sobretot, creuen que es pot avançar en la comercialització, que sap que té un encaix en la Llei de confraries que vam aprovar per unanimitat en aquest Parlament l'anterior legislatura?

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Efectivament, conseller, he de parlar de la crisi actual, de la situació dramàtica que viu el sector pesquer, que el que voldria, com he dit, és estar pescant i treballant dignament, i que es veuen obligats ells i les seves famílies a viure una situació d'angoixa extraordinària.

Per cert, conseller, ha parlat amb els pescadors? Ha fet res per conèixer, dialogar i arribar a acords amb els pescadors? És clar, vostè creu, segons pareix, que el tema del peix congelat ho pot solucionar tot, però vostè, conseller, és conseller dels pescadors, no conseller dels consumidors, i això ho ha de tindre en compte. Per què els pescadors catalans no poden treballar en les mateixes condicions que els francesos, per exemple, i han de sofrir la competència deslleial d'una producció que fan a costos més baixos?

Per què no accepten la proposta de Convergència i Unió de crear un gasoil professional? És decisió de vostès treure el cèntim sanitari als sectors professionals, entre ells el pesquer. Doni al sector, a través de les confraries, l'import de les taxes de ports i llotges, fixi's si li'n donem, d'idees; reediti l'acord del Govern de Convergència i Unió de l'any 2000, que va permetre ajudar els pescadors reduint els costos del gasoil. Si vol li donarem encara més idees, idees legals, idees que encaixaran amb la voluntat d'ajudar el sector pesquer.

Però, sobretot, conseller, ara li he de demanar una cosa que és encara més important en aquestes circumstàncies, no coaccionin els pescadors, i no dimonitzin el sector, no ho facin, lo sector són gent honrada, els pescadors són gent honrada i pacífica que només volen treballar. *(Remor de veus.)* Facin que les denúncies que s'han fet en contra d'ells es retirin, les particulars i les d'administracions, està en les seves mans, també les privades, i no facin passar aquest tràngol que estan passant los pescadors.

Senyor conseller, acabo. Estem davant d'una situació crítica, d'un desànim generalitzat dels pescadors. De dos anys cap aquí el sector pesquer està més insatisfet, ara està molt angoixat, se sent menys recolzat, se sent més incomprès, més maltractat administrativament. Li agrairia que em contestés les preguntes que li he fet, que són preguntes molt concretes. Li asseguro que els pescadors de Catalunya estan esperant respostes: governi, senyor conseller, i doni solucions.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Roig. Per al torn de resposta té la paraula l'honorable conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, senyor Antoni Siurana.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (Sr. Antoni Siurana i Zaragoza)

Molt honorable president del Parlament, senyores diputades i diputats, senyor Roig. No sé per què vostè m'atribueix a mi falta de sensibilitat en el tema de la pesca, no sé d'on ho ha tret i d'on ho ha arreplegat, aquest tema, perquè, realment, la dedicació de la conselleria en el tema de la pesca ha estat sempre, des del primer moment, possiblement pel desconeixement del sector, més intensa que mai. Jo, inicialment, partia d'una base de desconeixement, però la realitat és que ens hi hem dedicat. El senyor director general, Martí Sans, ha estat absolutament seguint tot el procés sobre una base que

compartim. Jo crec que compartim el binomi: rendibilitat i sostenibilitat.

Catalunya té la costa i una pesca que és realment un valor molt important del subministrament del nostre consum de peix, no?, però que és insuficient, és el 20 per cent només, i suposo que no atribuiran en aquest conseller la davallada de captures, perquè deuen ser de l'anterior, aquesta davallada de captures. O és que la presència del conseller del nou Govern ha fet que aquest últim any i l'any passat es pesqués menys, amb una tendència que ve fa anys seguint aquesta trajectòria? El descens de captures del Mediterrani no el van saber parar, però van utilitzar l'IFOP per renovar la flota i per aconseguir que hi hagués el desballestament de barques, però van consentir que hi hagués més potència de motors i que hi hagués, d'alguna forma, una tergiversació del que es perseguia, que el que es perseguia era la disminució de l'esforç pesquer per poder permetre que el Mediterrani recuperi la seva capacitat de regenerar la seva capacitat de país, de pesca.

La reducció d'aquest peix ha sigut important, no?, ha sigut molt important amb el peix blau, un 50 per cent aquests últims anys, i un 25 per cent amb el peix blanc, i això es nota. Però com que la producció o la captura de peix és escassa en la nostra costa, els preus han reflectit aquesta disminució i s'ha incrementat un 102,41 per cent el peix blau i un 63,32 per cent el blanc. És veritat que l'augment de l'IPC durant aquests anys ha estat del 39,5 i, per tant, s'ha de relativitzar això.

Ara, és veritat que la tensió que ara això ha originat, que no ha estat dirigida a la conselleria, perquè es va negociar l'ajut extraordinari amb les confraries i la Federació de Confraries abans que hi hagués aquesta explosió de la relació amb el que és el tema del gasoil i Madrid i el Govern, ha fet que aquest increment del gasoil portés a una tensió als armadors –als armadors sobretot–, que han vist en aquest sentit una negociació tensa, que, per les notícies que tinc, s'ha culminat correctament i que hi haurà una compensació del cost sobreposat del gasoil en una explotació com és la pesquera, en la qual aquest cost és molt important.

Les confraries de pescadors han estat i són l'eix vertebrador de la nostra política, i és amb ell que dialoguem. I no sols això, que els hem duplicat l'ajuda, dels anys 2003 al 2005, els hem duplicat l'ajuda. I s'ha augmentat també l'ajuda a la Federació Nacional de Pescadors. Perquè creiem que és la seva pròpia capacitat la que ha de permetre regular i treballar en el sentit de fer possible aquestes vedes i aquesta possibilitat d'aconseguir que el Mediterrani recuperi la seva aportació piscícola.

I, a més, hem incrementat extraordinàriament el control del que és l'aportació de peix d'altres zones, perquè vèiem que a altres països del Mediterrani feien pràctiques que podien lesionar els nostres interessos de comercialització.

I estem en conveni amb l'Institut Espanyol d'Oceanografia per poder investigar quines són les causes, on són les causes que produeixen aquest descens de la pesca. Perquè no està clar que s'hagi investigat, no n'hi ha hagut d'investigació històrica. I, per tant, hem hagut de

posar l'Irta i l'Institut a treballar en aquest sentit, tots dos: en el sentit no sols d'investigar per què passa, sinó de posar un grup per primera vegada que permeti tornar a dotar aquestes zones làbils de produir peix amb alevins de sardina i seitó que facin que aquests petits pelàgics siguin una nova sembra, diguéssim, per dir-ho així, del sector piscícola de la costa catalana.

Estem treballant amb el MAPA, i hem estat en diàleg amb el MAPA perquè entengués aquesta necessitat del gasoil, sabent que aquella motorització que es va consentir, que és excessiva, de la que teníem reglada també provoca un desviament dels costos que perjudica la flota. Estem treballant i hem treballat.

La primera visita que va rebre el comissari Borg va ser la meua, el nou comissari de Pesca va rebre abans el conseller de Catalunya que la mateixa ministra, perquè vam plantejar aquest tema, que el Mediterrani havia de fer una política comuna, perquè aquestes característiques que es donen a Catalunya es donen a la resta del territori de la costa mediterrània: més consum que capacitat de captura. I, per tant, polítiques de preservar i d'utilitzar aquells aparells que siguin realment correctes i no produeixin desgast i destrucció del peix, no? I així hem vist com a França s'ha aconseguit que hi hagi una sentència del mateix tribunal francès contra la utilització del que és la tenalla, que diuen ells, no?, la utilització d'arts de pesca que són perjudicials per al pelàgic, no?

Per això hem estat treballant constantment amb el Ministeri, amb la Comissió, amb la parlamentària senyora Carmen Fraga i amb els grups de treball de la Unió Europea perquè es pugui avançar cap a aquesta llei comuna del Mediterrani, que ens ha de permetre desenvolupar la llei catalana de pesca. I el pròxim dilluns, eh?, el pròxim, no, el pròxim dilluns tenim el Congrés –precisament a l'Ametlla– de la Pesca, per poder posar en comú totes aquestes idees, a més a més, dels contactes que hem tingut amb les diferents zones de les comunitats autònomes i dels països veïns: França, Itàlia, sobretot, i també Grècia.

Per tant, estem treballant per aconseguir que això que ha sigut una bona pràctica de pesca a Catalunya, que ha permès una certa recuperació, com són les vedes, i la concertació que aquestes vedes siguin cobertes amb formació professional dels pescadors, etcètera, tingui el seu resultat.

Ara el tema també incideix en una qüestió que és important en el sector primari. El sector primari no en té prou només de fer-ho bé, sinó que ho ha de vendre bé. I els usos i costums de la gent –i no tergiversin les meves paraules– canvien i, per tant, hem de fer pedagogia per defensar la qualitat del producte, que, per la seva proximitat, la seva frescor i les característiques de les nostres aigües, s'ha de poder diferenciar com una denominació d'origen de la resta, que és producte estàndard. I no confonguin les meves paraules quan dic que el consumidor moltes vegades un en diu i l'altre en fa. I sap que per a la seva salut i per la seva qualitat de consum potser és més bo un peix de la costa, però la comoditat del que és treballar a casa li fa que hi hagi desviacions a altres consums.

I parlarem de comercialització, perquè és el camí que ha d'haver-hi. No es pot només pescar i deixar el peix a la llotja, sinó que s'ha de cuidar perquè el consumidor tingui una estima que el peix de la costa catalana sigui com a propi. I permeti fer les dues funcions: que els pescadors i els armadors puguin guanyar-se la vida, que puguin continuar l'activitat, i que, a més, hi hagi una qualitat d'equilibri del que és el mar, de la utilització del nostre mar que assegurí que l'esforç pesquer és assumit per la capacitat de reproducció de la nostra pesca, del nostre banc de pesca, no? I d'alguna forma, això ho farem lligat amb l'experiència que l'aqüicultura ens aporta i que ens permet traslladar des de la investigació a les pràctiques millors del que és el tema de continuar tenint peix al Mediterrani.

En la rèplica em permetré completar la informació.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. L'illustre diputat senyor Joan Maria Roig té la paraula per al seu torn de rèplica.

El Sr. Roig i Grau

Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, bé, confio que en lo torn de rèplica expliqui més coses i sobretot doni resposta a alguna de les preguntes molt i molt concretes i que afecten el sector pesquer que jo li he plantejat.

Vostè ha pujat aquí a cobrir l'expedient i tinc la sensació que no l'ha cobert, l'expedient, en absolut. (*Remor de veus.*) De fet, no passa res, no hi ha cap problema, el sector pesquer no està inquiet, està absolutament en pau, estos dies no ha passat absolutament res. Per tant, conseller, escolti'm, jo li he explicat i li he plantejat una sèrie de problemes, perquè no volíem parlar només d'este problema, més o menys conjuntural d'estos moments, sinó del problema que arrossega en aquestos moments lo sector pesquer.

Home, me diu en la seva resposta: «Jo no he dimitit de conseller de Pesca. Qui ha dit que no tinc sensibilitat de cara al sector?» Lo sector, conseller! Vagi a les confraries, vagi als ports de Catalunya, parli amb los pescadors de Catalunya i li diran que la Generalitat no té política pesquera i que el conseller de Pesca ha dimitit absolutament de les tasques davant dels pescadors.

Això de la pesca, i ja li he dit abans en començar, és un tema que a vostè l'incomoda moltíssim. De totes formes, conseller, anant a la interpellació i al que em sembla que preocupa els pescadors, permeti'm que li plantejgi dues coses, bàsicament per reiterar, perquè en la intervenció ja ha vist que ho hem abocat tot, eh?, ho hem dit tot, tot el que es podia dir, li hem fet preguntes molt i molt concretes que inquieten en estos moments el sector pesquer català. Per tant, este és lo problema que hem de plantejar. Vostè, per cert, m'ha llegit aquí unes coses que jo ja les havia llegit fa deu o quinze anys en uns llibres de pesca que es publicaven fa molt de temps. No m'ha dit res de nou, no ha parlat de res del que afecta en estos moments el sector pesquer. Per tant, conseller, en estos moments tenim un problema puntual que s'ha de resoldre, pareix que s'ha pogut arribar a un acord amb los pescadors. Ja ho he dit al principi de la

meva intervenció: nosaltres ens congratulem que s'hagi arribat en aquesta solució, si és que s'hi ha arribat, que pareix que encara no està determinada del tot. Però a vostès els queden temes a fer. Hi ha una gran angoixa en estos moments en lo sector pesquer. S'han plantejat i s'han fet denúncies administratives als pescadors. Jo vull lo compromís del Govern de la Generalitat que farà tot el possible perquè aquestes denúncies que s'han produït estos dies siguin retirades, per a la tranquil·litat dels pescadors i també per a la dignitat dels pescadors. No sigui cosa que transforméssim un problema de gasoil en un problema de dignitat dels mateixos pescadors.

No m'ha parlat de la Llei de pesca catalana. Es lo primer punt. Perquè està molt bé que vostè hagués anat un dia a Brusselles, però parli de la llei de pesca catalana. Quan tindrem un instrument, una llei de pesca que doni resposta a les inquietuds que tenen en estos moments los nostres pescadors?

Tots estos temes, conseller, són los que jo li he plantejat, li hem plantejat amb transparència, li hem plantejat honestament. Per tant, no ens parli de temes que en realitat no afecten el sector pesquer.

Vostè sap perfectament que els presidents de les confraries, aquesta gent que aprecien tant la tasca que vostè fa, fa pocs dies amenaçaven amb una dimissió massiva. Suposo que se n'ha assabentat d'aquesta situació, perquè si no seria lamentable. I per què pensen estos presidents de confraries poder presentar una dimissió tots plegats? Perquè creuen que el sector pesquer no està recolzat al nostre país; perquè creuen que la Generalitat, lo seu Departament, no està fent tot el possible per a donar respostes a la situació que té.

Jo acabo, conseller, com he acabat abans: governi, doni solucions al sector pesquer, fiqui's al costat del sector pesquer... Nosaltres, en tot cas, des de Convergència i Unió, perquè entenem que és un sector estratègic molt important per al país, estarem al costat d'ells.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Roig. Honorable conseller, té la paraula per al seu torn de rèplica.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Moltes gràcies, president del Parlament. Senyor diputat, senyores i senyors diputats..., jo sí que estaré al costat del sector de pescadors, fins i tot, dels armadors, sobretot dels pescadors, eh? Hi estaré perquè hi he estat sempre, des del primer moment: confraries recolzades, Federació recolzada, cèntim sanitari inexistent a la pesca, gasoil defensat des d'aquí i conveni amb ells, igual que van fer vostès el 2000, per donar-los un ajut extraordinari en aquestes circumstància. I a més a més, defensa de la planta de Roses i ajuda a la planta de Roses de filetejar; ajuda compromesa amb Giropesca, si fan les coses correctament, si es fa la comercialització d'acord amb los que comercialitzen, d'acord amb lo consumidor, d'acord amb los que venen, no en contra, eh? I potenciació de la reforma i modificació de les llot-

ges, cerca de solucions financeres en tots els casos que hi ha hagut heretats, dèficits realment històrics, i compromís de defensar una llei catalana, que ja li he dit, que a més vostè no ha escoltat, que vaig anar el primer a parlar amb el comissari maltès senyor Borg, que he anat a parlar amb la senyora Fraga, com a cap del Grup Parlamentari, i que, a més, he defensat que aquesta Llei ha de emmarcar-se dintre d'un reglament mediterrani que ens permeti garantir als nostres pescadors que tindran les mateixes característiques que les que tenen els pescadors de la resta de la costa mediterrània. Defensa del peix com a identificació de «peix nostre», el peix de la costa catalana, i, per tant, marcar una denominació d'origen. Bé, distribució de publicitat en aquest sentit per al consum del que és el nostre consum de peix. I lluita, investigació, treballs per aconseguir que hi hagi repoblació del que és la nostra capacitat pesquera, que és amb alevins que es puguin tornar a reintroduir a les nostres costes. Lluita contra el frau i cerca del diàleg amb els bons sectors que compleixen amb la pesca, no rigor amb la disciplina, rigor amb la disciplina, perquè un no tingui avantatge respecte a l'altre i cerca d'equilibri, perquè la feina que es fa en les vedes no sigui malmesa per la confraria veïna, sinó que sigui conjunta. I per tant, la col·laboració amb el sector de primer ordre i tenir el diàleg obert permanentment amb tota la Federació i amb totes les confraries. Una altra cosa és que la conjuntura derivada d'una política històrica que no va veure vindre el futur amb aquesta preocupació, ha permès que hi hagués un procés de descens de les captures que no és atribuïble a un any ni de sequera ni de pluges, sinó a unes circumstàncies d'esforç pesquer excessiu, històricament consentit, i que nosaltres hem buscat que amb diàleg se racionalitzi perquè sigui capaç tothom de viure-hi, d'aquest tema. I, a més, pacta amb l'Escola Nàutica per poder fer utilització del nostre medi pesquer també per al turisme, per la capacitat de captar també recursos de la pesca esportiva, etcètera.

I quan vulgui, d'alguna forma, li explicaré amb tot detall com se va comportar el Govern en un cas de negar subvenció a una comercialitzadora, i com hi ha hagut una sentència contrària al Govern, històrica, i com, d'alguna forma, hi ha la situació de Giropesca, amb tots los compromisos assumits per la conselleria i que, per desgràcia, no han estat justificats pels que han realitzat la gestió de Giropesca.

Moltes gràcies, senyor president.

(Veus de «Molt bé!»)

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de l'aigua (tram. 302-00137/07)

El sisè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de l'aigua, que en nom del Grup de Convergència i Unió presenta l'honorable diputat senyor Ramon Espadaler.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies... (Veus de fons.)

El vicepresident primer

Té la paraula, senyor...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyors consellers en trànsit de marxar d'aquesta sala, substanciem la Moció subsegüent a una interpellació que, de fet, vam fer només fa quinze dies, important, sobre la política de l'aigua, i voldria cridar-los l'atenció: és la tercera vegada –exceptuant el tema de pesca, que té altres connotacions– en aquest Ple que parlem d'aigua, des de moltes perspectives, però fixin-se la importància que, des de diferents perspectives, hi donem.

Però estaran amb mi que des de la interpellació que vàrem fer ara fa quinze dies fins avui, per entendre'ns, ha plogut molt en aquest país, i ha plogut molt des de moltes perspectives. Ha plogut tant, si m'ho permeten, que en bona part –i això és positiu–, doncs, s'ha recuperat l'aigua als nostres pantans, les restriccions sembla que són una mica més lluny; ahir llegia una nota del Departament que diu que en tenim per a vint-i-un dies més; bé, és més bona notícia que no pas si no hagués plogut. Però ha plogut molt, i aquesta és una expressió que vostès coneixen prou bé i em sembla que també –i aquí potser no hi estaran tan d'acord, però aquesta és la nostra perspectiva– s'ha aigualit, i molt, l'autoritat d'aquest Govern –s'ha aigualit, i molt. Un govern que, si seguíssim amb el símil de la pluja i de la no-pluja, ens sembla que en política de l'aigua també està amb l'aigua al coll.

I per això, davant la doble opció que teníem, vist el que hem vist, la pluja d'aquests dies, particularment, en el darrer debat de política general, l'opció més raonable potser era dir: «Escolta, doncs, retirem aquesta Moció, no hi ha res a fer...», seria una conseqüència lògica de tot el que hem vist; però, malgrat tot, per responsabilitat, per coherència, per respecte també, evidentment, a la cambra, la mantenim. Ja els confesso que la mantenim amb molt poca esperança, perquè, vist el que hem vist i que s'ha imposat amb claredat, des de la perspectiva de l'aigua, la política d'Iniciativa per Catalunya, respectable, però diametralment oposada, creiem nosaltres, a l'interès d'aquest país, doncs, ho fem amb poca fe.

La Moció és extensa, presenta nou possibilitats que creiem que cal fer, que és bo de fer en política de l'aigua –que no els les llegiré, perquè la tenen vostès a la seva disposició–, en matèria d'estalvi, en matèria de reutilització, en matèria d'aportació externa del recurs. I la crítica de fons té dos sentits.

El primer. Creiem, i ho tornem a dir, que el Govern s'equivoca, i molt, en la diagnosi del problema: tenim un problema estructural d'aigua, malgrat que aquests últims dies hagi plogut molt, tenim un problema estructural d'aigua. I s'equivoca en la teràpia, una teràpia –ho vam dir i ho reiterem– carregada de prejudicis, que impedeix que de les nou solucions que nosaltres aportem, una síntesi raonable i sensata de les nou, se'n menys-

preen només per dogma una bona colla. I això ens porta –hi insistim i ho varem dir al conseller– a aquest atzucac. Ho reiterem perquè aquesta és l'essència de la Moció.

I té una segona part, un darrer punt, que no ens sembla gens menor, i el fem amb voluntat expressa de pacte, d'intentar arribar a acords en aquesta cambra i entre els grups parlamentaris, que és reconduir la mala orientació que a parer nostre ha pres el Pla de sanejament. El Pla de sanejament que ens presenta el Govern deixa fora 422 actuacions, deixa d'invertir 245 milions d'euros, deixa a la intempèrie, des de la perspectiva de responsabilitat penal, també, molts centenars d'alcaldes i regidors de medi ambient d'aquest país. La intenció..., la fem amb poca fe, però mantenim i reiterem i subratllem aquesta voluntat, en aquest cas, de pacte.

I, sobretot –els deia que la mantenim per respecte a l'hemicicle i amb poca fe, aquesta Moció–, la mantenim per una altra raó, tan important com totes les que he intentat expressar: la mantenim perquè aquesta és l'única alternativa que hi ha en aquests moments a una mala política de l'aigua. Aquesta és una moció extensa perquè té aquesta clara voluntat: pretenem dir, ens ho votin o no ens ho votin, que hi ha una altra manera possible de gestionar l'aigua, que incorpora la sostenibilitat però que alhora no ens posa problemes de futur.

Voldria recordar-los –em queda escassament un minut– que el president de la Generalitat, des d'aquesta tribuna, en el debat de política general va subratllar tres grans objectius de Govern; un d'ells, el tercer, era fer el país en xarxa. Els deia que ha plogut molt, i aquesta pluja tindrà concreció i translació també en l'acció del Govern, en la desautorització, la paraula mateixa del president... Perquè m'acceptaran que no és fer un país en xarxa deixar de fer el quart cinturó, que no és fer un país en xarxa deixar de connectar les grans xarxes d'aigua i que no és fer un país en xarxa deixar, per exemple, de fer la connexió elèctrica.

Els demanaríem, doncs, que es prenguessin seriosament aquesta Moció, i, si més no, serveixi per deixar constància que després de tota aquesta pluja, de tot el que ha plogut aquests dies, l'única xarxa que nosaltres sabem apreciar és la que ha atrapat aquest Govern en les seves pròpies contradiccions.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Espadaler. No hi ha presentades esmenes. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats i diputades, coincideixo amb el senyor Ramon Espadaler que aquest és un problema important, el problema de l'aigua. N'hem parlat darrerament tres vegades, ell ha dit; no ho sé, no les he comptat, però probablement deu ser..., i en el Ple d'avui, sí, avui n'hem parlat tres vegades, i en anteriors plens també aquest és un tema

redundant que ha sortit. Tan important és, així, que m'he permès rellegir l'acta de la sessió del dia 6 d'octubre, d'ara fa quinze dies, el que afirmava l'honorable conseller, que jo crec que per a ell també deu ser important.

I ens feia una proposta que jo la faig meva, en el sentit de dir que aquest és un tema crucial per al país, que cal solucions en les quals tots participem. I ell ens proposava que ens assegússim a parlar del tema, perquè és un tema important i sensible; que calia validar els projectes, veure quina política de finançament necessitem, quina política tarifària, quina política d'endeutament podem fer, no? Segurament aquest és el camí; aquest és el camí, perquè caldrà buscar solucions en les quals, més o menys, tots puguem coincidir, els que ara estem al Govern i els que estan ara a l'oposició però que tenen voluntat d'alternança.

Jo sóc dels que crec, i el meu Grup així ho creu, que la nova política de l'aigua ha de conciliar un exquisit respecte al medi amb una alta qualitat del servei, no?, associat al cicle de l'aigua. I per aconseguir-ho, des del nostre punt de vista, s'ha de fer amb l'esforç econòmic de la població i dels agents socials del país, i aquest esforç econòmic ha de ser aquell que el país pugui assumir.

Tot i assumint que a llarg termini el bon estat dels ecosistemes hídrics és l'objectiu i que hem de centrar les polítiques en aquest sentit, a curt i a mitjà termini cal dotar també dels mitjans que garanteixin l'accés d'aigua potable de qualitat per a tothom en general. I també hem de començar a considerar, i no ho podem oblidar –jo crec que no ho hem deixat de considerar mai, no?–, l'aigua com un recurs econòmic. En altres parts del planeta, probablement el que els diré és més evident; aquí és més difícil de copsar, perquè a vegades és més esporàdica, no?, aquesta situació de sequera que tenim.

L'actual situació de sequera que tenim també fa més transparents les mancances essencials en el proveïment d'aigua –hi ha moltes poblacions de Catalunya que en aquests moments tenen dificultats en el proveïment d'aigua potable, sobretot poblacions petites– i revela déficits importants també en els sistemes de sanejament. Ara, probablement aquí té responsabilitats tothom. A l'actual Govern, un govern que fa dos anys que governa, no se li poden demanar les solucions miraculoses de tots els déficits heretats, i en política de sanejament, home, tenim déficits heretats que segurament no són imputables a aquesta Administració, i sobretot el que no és imputable a l'actual Administració és el déficit estructural de l'Agència Catalana de l'Aigua, que el senyor Ramon Espadaler sap perfectament quin era i com la vam heretar.

Coincidim en una cosa amb vostè, senyor Espadaler, almenys jo coincideixo en una cosa amb vostè: que estem davant d'un problema estructural del país, i, per tant, com a tal problema estructural, l'hem d'abordar. Jo crec que el conseller, amb aquella invitació que ens feia en la darrera sessió, també estava en aquesta posició, no?

Nosaltres creiem que, fins i tot tirant endavant totes les obres alternatives que es proposen en el Pla hidrològic

nacional –estic parlant de la dessaladora del Llobregat, o aquesta que hem de fer aquí, a les comarques metropolitanes–, quan estigui en funcionament estarem, en el millor dels casos, en el moment inicial de començar el debat. Perquè en aquest país som un milió més d'habitants; abans érem sis milions, ara en tenim set, que tots volen beure, eh? L'Idescat ens diu que el 2015 serem un milió més de ciutadans i ciutadanes en aquest país, i amb l'activitat econòmica consegüent, no?

I, per tant, des d'aquest punt de vista i analitzant-ho així, i sense renunciar a aquesta política ambiental que hem de tenir, aquest és un problema estructural que l'hem d'abordar, perquè, com s'ha dit molt bé aquest matí, algun dia també haurem d'abordar el retorn de cabals al riu Ter, haurem d'abordar també amb rigor els cabals ecològics en els nostres rius.

Per tant, jo acullo amb satisfacció la invitació que ens feia el conseller ara fa quinze dies per intentar buscar solucions consensuades a aquest problema estructural que té el país.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Terrades. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Miquel Carrillo.

El Sr. Carrillo i Giral

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, atès que el tema de l'aigua ha estat ja recurrent en diverses ocasions en aquesta cambra, il·lustraré amb un exemple a nivell local el que entenc que pot ser una problemàtica també a nivell de país.

En el municipi del qual comparteixo l'alcaldia durant aquest mandat, que és Gelida, a l'Alt Penedès, fa vint-i-cinc anys vàrem patir un problema greu de manca d'aigua a causa d'una sequera, a causa d'una pèrdua constant d'aigua a partir de la mala distribució i de les fuites de la xarxa –una mica, el que ens està passant a nivell de país també a Catalunya–, i en algunes ocasions, i una en concret que recordem tots molt clarament, un ciutadà es va adreçar, va anar a la Casa de la Vila amb dues galledes buides d'aigua, les va plantar damunt del taulell, va demanar per l'alcalde i el va agafar per la camisa dient-li que li omplís les galledes d'aigua. Aquest exemple demostra el nivell d'irritació a què arribarà o pot arribar la ciutadania si es troba, si ens trobem, malauradament, amb un problema greu d'aigua.

Per tant, aquest és un problema que crec que és important que el Parlament el tracti i que el tracti amb profunditat, en el Ple i també fora del Ple, intentant arribar al pacte que es deia fa una estona per part de la persona que m'ha precedit.

Aquesta és la meua primera intervenció al Parlament, i, per tant, no voldria entrar, potser, en polèmiques, sinó que m'agradaria intentar avançar en el camí de les solucions. El problema de l'aigua –s'ha dit també aquest matí de sessió parlamentària– és un problema transversal, tant pel que fa al conjunt de factors que afecten el canvi climàtic com, per exemple, per als temes agraris, industrials, domèstics, també lúdics –em refereixo a

l'ús del golf–, dels recursos hídrics, etcètera. És també un tema transversal políticament, perquè ens interessa i ens afecta a tots.

Aquest estiu passat, l'ACA i les diferents agències que donen servei d'aigua han escampat arreu del país un seguit de mesures, que han hagut de ser seguides pels ciutadans, pels municipis, per les administracions, per intentar explicar com es podia reduir la despesa d'aigua.

Voldria abordar un altre aspecte també de la problemàtica: la desconfiança que es crea per part dels ciutadans..., en els ciutadans, quan falla algun d'aquests sistemes. La setmana passada em comentava una ciutadana... –no esmentaré el poble, la ciutat, per no ferir sensibilitats polítiques–, em deien: «Vaig acostumar-me, ens vàrem acostumar a casa aquest estiu, a gastar menys aigua quan ens dutxàvem. Un dia, després d'una tempesta important d'aquestes que hi ha hagut aquests últims dies, després de la tempesta, vaig passar pel carrer i vaig veure com les màquines de..., les regadores, doncs, de la brigada municipal escampaven aigua pels carrers. Arribo a la feina i em trobo el reg encès, doncs, engegat, regant aigua. A partir d'aquell dia torno a gastar més aigua quan em dutxo.»

Voldria dir que ens fa falta insistir molt, a tots, en general, a l'Administració, al Govern. Hem de fer més pedagogia. Hem de donar més informació. Hem de donar molta més conscienciació..., fer que el ciutadà agafi molta més conscienciació i compromís amb la despesa de l'aigua.

Hi ha moltíssimes coses a dir en el tema de l'aigua, avui no les podem dir totes, evidentment. Hi ha diverses polítiques d'aigua també, perquè també hi ha diverses diagnòstics, com s'ha pogut comprovar amb la Moció que ha presentat el senyor Espadaler i en la que aplicava el Govern de la Generalitat.

Jo em remeto a l'informe sobre el canvi climàtic a Catalunya, un llibre, editat pel Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible –un òrgan participatiu de consulta i d'assessorament–, de vuit-centes pàgines. M'hi remeto, tant per als senyors i senyores diputats com per a, també, la ciutadania que vulgui rebre informació sobre aquest aspecte important. És un llibre de vuit-centes pàgines..., que se'l poden baixar gratuïtament d'internet i que va ser impulsat pel malauradament desaparegut, també, professor Laporte i pel conseller en cap, senyor Josep Bargalló.

Hi ha un capítol en el que es parla de recursos hídrics, dinàmica hidrològica i canvi climàtic d'en Josep Mas-Pla, doctor en ciències geològiques per la Universitat Autònoma de Barcelona, i en hidrologia i recursos hidràulics per la Universitat d'Arizona, als Estats Units.

Des dels anys setanta, els ecologistes varen fer l'aparició en el terreny polític, des de llavors els diferents partits, els diferents aspectes polítics han anat incorporant el concepte «ecologia» en els programes polítics, i més darrerament un concepte encara més important: el del desenvolupament sostenible. La diferència, però, està entre la teoria i l'acció: hi ha una gran diferència entre allò que es diu en els anunciats polítics i allò que s'aplica realment.

El full de ruta d'Esquerra Republicana, en el tema de l'aigua, passa necessàriament pel pacte del Tinell i per l'acció de govern, a la qual donem suport; aplicació del principi de mínima intervenció possible en el medi de preservació, en el medi de preservació i gestió dels ecosistemes aquàtics; oposició, com ja sabeu, al Pla hidrològic nacional i als transvasaments del riu Ebre i Roine; elaboració del Pla nacional de gestió de l'aigua.

En la proposta que ens han presentat, senyor Espadaler, s'esmenta com a aspecte fonamental el transvasament de les diferents conques i també l'aportació d'aigües a través del Pla energètic nacional, el que s'havia defensat en el Pla energètic nacional de l'Ebre i també del Roine.

Nosaltres, evidentment, volem defugir d'aquesta conclusió errònia i una mica simplista, que és que, com que fa falta més aigua, doncs, cal importar-la d'altres conques. Pensem que això és un error estructural, un error de concepte...

El vicepresident primer

Senyor Carrillo...

El Sr. Carrillo i Giralt

Si em permet, senyor president, acabo. Disposant d'una font addicional d'aigua es rebaixaria l'exigència en la gestió dels recursos locals.

Nosaltres estem per la gestió més eficient de l'aigua, per l'estalvi; i, en tot cas, em remetria també a l'intent de trobar un consens entre els diferents grups per abordar aquest tema amb més profunditat en una altra ocasió.

Gràcies, i bon dia.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Carrillo. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Manel Ibarz.

El Sr. Ibarz i Casadevall

Moltes gràcies, senyor president. Honorable senyor Espadaler, jo li anuncio que el nostre Grup *quasi* li donarem suport a la Moció que ha presentat... (*Remor de veus.*) I permeti'm que li faci simplement una..., una puntualització. Hi ha dos extrems de la seva llarga proposta en la que li consta que nosaltres mantenim algunes diferències puntualment diferents, es tracta concretament del tema de les dessaladores: en aquest punt concret nosaltres votarem contràriament a la proposta, i, respecte al transvasament del Roine, mantenim algunes reserves que ens portaran a abstenir-nos en aquest punt concret.

Ara bé, a mi m'agradaria aprofitar, avui que és un dia que parlem d'aigua i que l'ordre del dia m'ha donat l'oportunitat d'esbravar-me una mica, doncs, per fer algun comentari arran dels temes que han sortit en el debat.

A veure, nosaltres som un país productor de petroli. No sé si hi han caigut. A davant de Tarragona hi ha una extracció, però a ningú se li ha ocorregut aplicar en la

política energètica relativa al petroli la mateixa cultura de l'aigua..., si no, en tres mesos els catalans cremarien tota la serra de Collserola i tots els boscos de Catalunya simplement per escalfar-se els peus o per fer la torrada del matí..., no ho sé, per qualsevol bestiesa d'aquestes, però que energèticament no suportarien tres mesos. (*Remor de veus.*)

Segona consideració que m'agradaria fer... –i això el senyor Jordi Terrades ha sigut molt amable, i té una visió arcangèlica de la vida–, però... (*rialles*), però, la veritat és que jo li hauria de demanar que baixés de la parra, que baixés de l'arbre...

A veure, nosaltres no tenim un problema estructural d'aigua. Tenim un problema de solidaritat i una cosa pitjor: un problema de gestió, de mala gestió.

Miri, de l'aigua que ve del Pasteral, d'aquí al Vallès, es perd tanta aigua, tanta o més de la que consumeix tota la província de Girona en un any. És a dir, cada any es perd del Pasteral a Cardedeu més aigua de la que consumeixen del Ter tots els gironins, inclosos els 4 milions i mig de turistes que vénen cada any.

Per tant, tenim un problema... –tenim un problema–, i no és tant un problema d'estalvi, sinó un problema que entenguem que el país no és una illa en el planeta. Estem rodejats d'aigua per tot arreu... (*veus de fons*), però no necessàriament l'hem de descartar. No tota... Vostès han rebutjat l'aigua de l'Ebre, i al final qui ho pagaran seran els catalans, i em sap greu.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Ibarz. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. La veritat és que se'm fa difícil donar idees noves o transmetre missatges nous sobre aquest tema, perquè és que tinc la sensació d'estar-nos repetint des que..., no només nosaltres, eh?, en conjunt..., perquè s'estan posant sobre la taula constantment, doncs, els mateixos elements de debat, i, per tant, quan un tema ja s'ha debatut a tort i a dret, doncs, jo crec que acabarem cansant els il·lustres diputats i diputades que ens estan escoltant.

Jo..., em sembla que ja des dels primers pressupostos o quan es va canviar el cànon, doncs, anem posant les mateixes propostes, i, per tant, no crec que sigui el moment d'allargar-nos massa i de donar-hi més voltes, senzillament, tenim maneres diferents d'entendre-ho, maneres diferents d'analitzar-ho.

Jo crec que si els diputats d'aquesta banda dreta de l'hemicycle escoltessin més els experts que ens parlen d'aigua, que ens parlen de rius, si fossin capaços d'analitzar la gestió de l'aigua o d'analitzar els temes de l'aigua en el nostre país entenent què vol dir sostenibilitat, no farien les propostes i els comentaris que fan en aquests moments. Perquè nosaltres entenem que precisament la diagnosi errònia no és, com diu el senyor Espadaler en

la Moció, la que està fent el Govern de la Generalitat, sinó que és la que fan vostès, la que fa..., la que feia Convergència i Unió quan governava.

Entre altres coses perquè durant molts anys, durant molt de temps, vostès el que feien quan en un lloc hi havia problemes d'aigua, en concret, doncs, per exemple, per contaminacions dels aqüífers, el que feien, vostès, era anar-la a buscar a llocs molt llunyans provocant precisament l'abandonament dels recursos contaminats propis. I aquesta..., aquesta manera d'amagar el cap sota l'ala davant de problemes i fer un salt endavant sense pensar que d'aquí a un quant temps aquest salt endavant no haurà servit de res, doncs, és propi de les formacions que, com deia, no tenen en compte què vol dir «sostenibilitat». Una cosa és que utilitzin la paraula, però l'altra és que realment entenguin el concepte. Perquè, de fet, les polítiques que es varen portar a terme en molts casos, doncs, no importava que hi hagués un deteriorament del patrimoni natural en aquest cas vinculat a l'aigua, tant si fos dels rius com d'alguns..., de molts aqüífers, jo diria.

I, en canvi, precisament, com que aquest Govern ha fet una diagnosi ajustada en els criteris de sostenibilitat, el que fa és una proposta d'un model de gestió, una gestió integral del recurs que, com, ho repeteixo, ja s'ha dit aquí a tort i a dret, el que busca precisament és l'estalvi, l'eficiència, la modernització de les xarxes, la valorització del recurs, per exemple, doncs, descontaminant els aqüífers o reutilitzant les aigües depurades.

Per tant, nosaltres, ja, d'entrada, ens sembla que la majoria dels punts que proposa en aquesta Proposició no de llei, doncs, són inacceptables, ja, per una qüestió de fons, una qüestió d'entendre quin ha de ser el futur en la gestió de l'aigua.

Jo crec que hauríem de ser capaços d'aprendre d'altres països que han fet un pas similar en el que es fa en aquest país; països, zones del planeta, que ja varen fer l'aposta per l'eficiència i l'aposta per l'estalvi en comptes d'anar cap a grans transvasaments. N'hi han molts? Probablement. Però jo, per exemple, vaig tenir l'oportunitat de poder-ho conèixer a Califòrnia, on s'han fet experiències importants... (*veus de fons*), importants!, d'eficiència en el reg i han arribat a la conclusió que els transvasaments no són precisament la solució, que els transvasaments que s'havien fet en altres..., en altres èpoques... (*Persisteix la remor de veus.*) Senyor Espadaler, tal com veig que està intervenint..., transvasaments que s'havien fet en altres èpoques s'estan plantejant de desestimar-los, no només perquè no aporten la solució a l'aigua, sinó també per qüestions energètiques vinculades.

Vostè ens proposa aquí una colla de coses que ja es fan, com d'estalvi, ja li ho he dit, o fins i tot relacionades amb el cànon.

I, pel que fa al sanejament..., miri, jo, francament no acabo d'entendre com pot dir que hem de continuar amb la política inversora en matèria de sanejament si en el PSARU de l'any 2002 hi havien 826 milions i en aquests moments n'hi ha 1.068 sobre la taula amb la possibilitat més que probable que retorni el deute que hi havia pendent del Ministerio de Medio Ambiente de 92 milions

d'euros, que ja sap vostè que feia molt de temps que s'estaven reclamant i que no havien aconseguit que ens tornés el que ens pertocava.

Res..., per totes aquestes raons i moltes d'altres que pot trobar repetidament en les intervencions del nostre Grup Parlamentari i també del conseller de Medi Ambient i Habitatge, nosaltres no donarem suport en aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Font.

(*Veus de fons.*)

Senyor Espadaler, per què em demana la paraula, per contradiccions?

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Per contradiccions i per fer una petita apreciació, que em sembla que és d'interès de la cambra.

El vicepresident primer

Contradiccions sobre Califòrnia...?

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Sí, efectivament, i sobre un altre aspecte...

El vicepresident primer

Té trenta segons.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Sí. Moltes gràcies, senyor president. No..., deixar simplement constància que a Califòrnia hi ha un transvasament..., per dir-ho, com una catedral. Per tant, no sé si aquest ha de ser o no el nostre model, però si aquest és el model d'Iniciativa per Catalunya estic perplex.

No..., i per fer una altra apreciació amb relació al fet –li ho he comentat al diputat que ha intervingut en nom d'Esquerra– que compartim, doncs, l'informe que ell ha esmentat del CAC que s'havia fet sobre el canvi climàtic; el compartim tant que em sembla que és important fer l'apreciació, que el va encomanar, doncs, el nostre Govern el va encomanar el conseller qui els parla en el doctor Llebot.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Espadaler.

(*Veus de fons.*)

Senyor Ibarz, em demana...? Té trenta segons.

El Sr. Ibarz i Casadevall

No, no..., bé, jo simplement volia demanar votació separada... (*rialles*), concretament dels dos punts de l'aparatat c. És a dir, la Moció té diverses..., és a dir...

El vicepresident primer

Senyor Ibarz, l'apartat c per separat o cada un dels dos punts de...

El Sr. Ibarz i Casadevall

Cada un d'ells per separat, si us plau.

El vicepresident primer

D'acord.

(La Sra. Font i Montanyà demana per parlar.)

Senyora Font, té la paraula, per al·lusions, entenc?, per contradiccions?

La Sra. Font i Montanyà

Per al·lusions i per contradiccions, precisament...

El vicepresident primer

Trenta segons...

(El president es reincorpora al seu lloc.)

La Sra. Font i Montanyà

...del macrotransvasament de què ha estat parlant el senyor Espadaler, precisament a Califòrnia, ara que s'estan..., quan estan analitzant, quan estan fent la diagnosi de l'aigua que vostè reclama, s'adonen del gran error que varen cometre amb aquest gran transvasament.

(Remor de veus. Pausa llarga.)

El president

El Grup Parlamentari del Partit Popular ha demanat votació separada del punt segon, l'apartat c, el primer paràgraf. (Veus de fons.) Del punt segon, apartat c, els dos primers paràgrafs junts. Ha quedat clar? Punt segon, apartat c, els dos primers paràgrafs.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 40 vots a favor i 72 vots en contra.

Votaríem, seguidament, la resta de la Moció.

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 52 vots a favor i 60 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques agràries (tram. 302-00138/07)

El setè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació sobre les polítiques agràries, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula l'honorable senyor Josep Grau per a la seva exposició.

El Sr. Grau i Seris

Senyor president, senyores i senyors diputats, la meua intervenció és per defensar la Moció subsegüent a la interpellació que l'il·lustre diputat senyor Francesc Xavier Ballabriga, en nom de Convergència i Unió, va substantiar l'anterior Plenari.

Deuen convenir amb mi que durant aquests dies els fets subsegüents a la interpellació han posat de manifest que aquella greu crisi de confiança que el nostre portaveu i Convergència i Unió manifestaven en aquella interpellació s'ha posat totalment d'unanimitat, no només entre els sectors, sinó més en la mateixa presidència de la Generalitat, fins i tot des d'aquesta mateixa tribuna, una greu crisi de confiança, a més a més, que s'ha vist, en rara ocasió, vista com una unanimitat per tots els sectors productius agraris.

Per què, aquesta crisi de confiança, des del nostre punt de vista? Per diverses raons. Una de molt clara és perquè els sectors es senten abandonats per aquell que els hauria de liderar, aquell que té la responsabilitat de liderar els sectors productius agraris en el nostre país. El president, el molt honorable president de la Generalitat, des d'aquesta mateixa tribuna, assenyalant-me l'altra dia en el debat de política general, deia que algun dia li hauria d'explicar el secret de la política agrària de l'anterior legislatura. Com deuen comprendre, hauríem de pagar *royalties*, i això no ho farem.

Però sí que els faré un petit diagnòstic gratuït, una anàlisi com es fa moltes vegades quan un fruiter, un arbre fruiter, no rutlla bé, que se li miren quines carències té. I, des del nostre punt de vista, vostès pateixen una insuficiència de dedicació, una insuficiència de dosis d'humilitat, una insuficiència de rigor professional i, a més, una excessiva sordesa. Crec que són algunes de les carències que el seu Govern, en matèria agrària, porta a terme, i fan, precisament, que quan els sectors es manifesten s'acabi atacant els mateixos sectors des del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Ho hem vist aquesta setmana, ho hem vist aquests dies, en el sector pesquer, quan se'ls ha criticat perquè no tenien dret ni raó de queixar-se.

Per això, la nostra Moció planteja tres punts molt concrets. Primer: fixar calendari per al desplegament, per a la continuïtat del desplegament, de la Llei d'orientació agrària de l'any 2001, que és el verdader full de ruta que el conjunt dels sectors i aquesta cambra, tots els grups d'aquesta cambra, ens vam donar l'any 2001 per saber quin camí havíem de recórrer tots plegats i que durant l'anterior legislatura, des del Pla de regadiu a la Llei de qualitat agroalimentària, a la Llei de creació de l'Agència de Seguretat Alimentària, en el Decret de la producció ecològica, de la producció integrada i altres qüestions..., formaven part d'aquest desplegament, desplegament que no s'ha portat a terme en dos anys de legislatura.

El segon punt és fixar en un termini màxim de tres mesos les contractacions d'aquells plans sectorials que la mateixa Llei d'orientació agrària fixava.

I, tercer, presentar en un termini màxim d'un mes un pla d'actuació immediata, un pla de xoc, diguin-ne com vulguin, perquè es puguin salvar totes aquelles explo-

tacions, totes aquells sectors productius, però explotacions amb noms i cognoms, que poden veure perillar la seva continuïtat, precisament, per la sequera, pels preus baixos de la fruita dolça o per altres situacions com aquesta.

Home!, per què nosaltres diem el «full de ruta» de la Llei d'orientació agrària? Home!, perquè la Llei d'orientació agrària va ser fruit d'un debat tot l'any 2000 amb tots els sectors implicats, amb els sectors productius, col·legis professionals, tothom que hi va voler dir la seva, i el mateix Govern, per elaborar la situació..., per fer el llibre blanc de la situació real en el conjunt dels sectors, i, a continuació, elaborar una llei, pactada amb el conjunt dels sectors productius agraris, i també de l'agroindústria, i, a més a més, amb tots vostès, amb tots els diputats i diputades d'aquesta cambra, amb tots els grups, amb aportacions de tots els grups, que van enriquir el producte final, que volia dir una llei d'orientació que ens havia de permetre fixar l'horitzó per als propers quinze, vint, anys.

Però, mirin, ja sé que vostès han fet un gran esforç amb les esmenes que ens han presentat, un gran esforç de consens, perquè vostès són conscients que quan accepten algunes de les mocions que Convergència i Unió presenta..., saben que si les accepten enriqueixen el producte final, que és l'acció de govern.

Però, mirin, el seu mal, ho he dit abans, és no escoltar, també. El president Tarradellas, que vostès s'hi emmirallen moltes vegades i se'n declaren hereus, deia l'any 79 als primers ajuntaments electes, alcaldes i regidors: «Els ciutadans ja saben que no els pots resoldre tots els seus problemes des dels poders públics, però si els escoltes i els dones "carinyo", els resols el 50 per cent del problema.» Bé, vostès que són alumnes avantatjats del president Tarradellas, que sempre se'n declaren hereus, s'han oblidat molt aviat d'aquells bons consells que donava a l'inici de la democràcia de com s'havien de tractar els ciutadans i ciutadanes d'un país.

Però, bé...

El president

Senyor Grau...

El Sr. Grau i Seris

Acabo, senyor president. Votant en contra de la nostra proposta el que faran és retratar-se un cop més, i la seva trista victòria en aquesta votació reflectirà, un cop més, que estan d'esquena als sectors productius agraris del nostre país.

Moltes gràcies.

El president

No havent-se presentat esmenes, poden fixar ara la posició els grups parlamentaris, i, en primer lloc, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre senyor Joaquim Llena.

El Sr. Llena i Cortina

Molt honorable president, senyores i senyors diputats, honorable senyor Grau, una de les seves qualitats, i no dic «de les moltes qualitats» per no preocupar cap membre del Gabinet del conseller, és el de la perseverança, però vostè sap que aquesta qualitat, portada a situacions extremes, pot fer que li diguem, i, de fet, li ho dic, a vostè, al portaveu, i al seu grup en general: «Vostès són una mica pesats.»

Li dic això perquè quinze dies abans de presentar aquesta interpellació tots els membres de la Comissió d'Agricultura vàrem tenir l'oportunitat d'escoltar l'honorable conseller, en una compareixença demanda pel mateix conseller i també pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, durant més de tres hores.

El conseller Antoni Siurana va respondre sobradament aquestes qüestions que vostès van plantejar en aquell moment i que han tornat a plantejar en la interpellació i en moltes altres plantejades pel seu mateix Grup..., o pels altres grups parlamentaris.

La veritat és que, a mesura que els sento, a vostè, o a vostès, i al conseller, se'm fa evident que parlen de coses ben diferents. Vostès es passen el dia demanant ajuts puntuals per a tots els subsectors: per als que estan en crisi, per als que hi han estat i per als que potser hi estaran d'aquí a un temps. El conseller parla i actua per afrontar les causes, o, dit d'una altra manera, els problemes estructurals de l'agricultura catalana. Avui potser no és un exemple afortunat, però uns parlen de donar peixos a tort i a dret i els altres parlen d'ensenyar a pescar. Vostès es van dedicar a fer proselitisme, i l'actual conseller i conselleria es dediquen a afrontar els problemes reals.

En el debat de política general tots els grups vam estar d'acord que el sector primari català passa per moments molt difícils, tant per qüestions conjunturals, com, i sobretot, per motius estructurals. És evident que de les gelades, de les calamarsades o de la sequera no en podem donar la culpa al conseller d'Agricultura, a la conselleria o al Govern, però no em pot negar que hem estat els primers a reaccionar davant la sequera. Potser no ha estat suficient, però, de tota manera, hem estat la comunitat autònoma més generosa, i ha estat el conseller Siurana qui ha afrontat les gelades de les oliveres que vostè, senyor Grau, va pensar ara fa gairebé quatre anys.

Si això és evident, encara ho és molt més que no podem donar-li la culpa dels problemes estructurals. En cap sector com el que ens ocupa es fa veritat que lo que avui recollim és perquè ahir es va sembrar. I, evidentment, vam sembrar això. Vostè feia una anàlisi i una diagnosi del sector i de lo que fa la conselleria. Jo els diria que, a part de fer proselitisme, vostès poca cosa més van fer.

Es pot imaginar, doncs, que li rebutjarem la Moció, i permeti'm entrar en el detall i començar pel tercer punt. Vostè demana, vostès demanen, «presentar en el termini d'un mes, a comptar des de la data d'aprovació d'aquesta Moció, un pla d'actuació immediata que asseguri la viabilitat de totes les explotacions agràries que es trobin en situació de risc». No continuo; només se

m'acut dir-li allò que fa uns dies vostè i jo, lluny d'aquí, vam aprendre que no era políticament correcte, dir: «Xin-xin».

Dos, «a contractar en el termini màxim de tres mesos els plans estratègics de tots els sectors que es troben en situació de crisi, d'acord amb la proposta que a tal efecte faci la Taula de Concertació Agrària.» En la Moció ens ho diuen: la Taula és el mecanisme normal per plantejar aquestes iniciatives, i la conselleria estarà encantada d'atendre-les, però posar una dinàmica fora de la Taula és un autèntic despropòsit.

Punt número 1: «presentar en el termini màxim d'un mes el calendari de desplegament complet de la Llei 18/2001.» Ho repeteixo: Llei 18/2001. He repetit la data perquè, fàcilment, poden veure, els senyors i senyores diputats, que vostè va tindre més temps que l'actual conseller per fer aquest desplegament. El que passa és que la Llei no acota ni la instrumentalització normativa..., establint-hi els marcs temporals.

És evident que a la conselleria, com a totes les altres conselleries, es poden millorar coses, es poden millorar actituds, però, des d'aquí, i en nom del meu Grup Parlamentari, animem el conseller a afrontar de la manera que ho fa els reptes del sector, amb el criteri i la valentia que ho fa, i recordem que molts dels problemes que ha tingut han estat per un excés de sinceritat.

I la seva actitud, senyor Grau, i la del seu Grup, la podria resumir en una frase d'un escriptor, Mark Twain, que diu el següent: «El primer que has de fer és tenir les coses clares; després, les pots deformar tot el que vulguis.»

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre senyor Carmel Mòdol.

El Sr. Mòdol i Bresolí

Gràcies, honorable president. Senyores i senyors diputats, honorable senyor Grau, permeti'm trencar l'ortodòxia que se'm suposa, defensant les posicions del Govern, reconeixent-li, en certa manera, el paper que vostè fa des de l'oposició. Està bé que es vagin assenyalant, com ha fet, aquelles mancances en què, als seus ulls, el Govern no actua amb la correcció que se li hauria de suposar.

Ara, el cas de què parlem avui és com aquell d'aquell malalt que estava recuperant-se tant tant tant que es va acabar morint, no?, perquè és evident que la situació del camp català al dia d'avui no és fruit de les circumstàncies que han passat durant l'any 2003, 2004, 2005, li poso ja, sent benivolent, des de les eleccions de novembre del 2003, és a dir, des que se comença a produir el canvi al nostre país, sinó que té uns mals estructurals que vénen de molt més enrere. I penso que és d'això, del que hem de parlar avui al Parlament de Catalunya.

Avui i els pròxims dies, perquè aquest tema serà llarg. Catalunya té un debat pendent per fer. És un país, tots ho sabem, tots els diputats d'aquesta cambra, i ho sap

també la ciutadania, que està descompensat des del punt de vista demogràfic: una àrea metropolitana densament poblada i amb ganes d'influir, els seus representants polítics, amb ganes d'influir moltíssim, una àrea que en diem del món rural, menys poblada, molt més extensa i on la capacitat d'influir, per la simple aplicació de la llei del número, és menor.

La feina dels consellers d'Agricultura, que s'ocupen bàsicament de la segona àrea més que no pas de la primera, és a dir, s'ocupen del gran espai del país, ha de ser, ha estat... —el problema és valorar amb quin èxit podríem qualificar la seua gestió—, com deia, ha estat la d'aconseguir suficients recursos per canviar les condicions de vida dels nostres pagesos, dels nostres ramaders, dels nostres pescadors, i assegurar en certa manera que el futur es pugui mirar amb més optimisme del que se'l poden mirar avui en dia.

Perquè, si avui en dia, aquest final d'any, malauradament, l'any 2005, molta gent que es dedica a la fruticultura, alguns d'ells joves pagesos, alguns d'ells joves pagesos incorporats al món agrari quan vostè era conseller, deixaran l'activitat agrària, vol dir que no és només per una situació de crisi d'un any, que Déu n'hi do com ha influït!, sinó per tota la problemàtica que podem afegir al darrere, de les polítiques estructurals que no han fet, que no ha fet encara —i per això dic que també trencaré l'ortodòxia— el Govern actual de la Generalitat, però que no va fer tampoc cap dels governs anteriors.

Aquesta cambra i el Govern de la Generalitat tenen una factura pendent a pagar encara al món rural. I ho vull dir des d'aquesta tribuna solemnement. Hi ha molta feina per fer. Els pressupostos de la Generalitat per a l'any 2006 haurien de significar en certa manera que el canvi d'apreciació sobre el món rural des del Govern de la Generalitat..., comença a canviar.

Aquest és el compromís del Grup Parlamentari al qual represento, és el compromís d'Esquerra Republicana: treballar, fer les gestions pertinents perquè, sigui el conseller Siurana, que és qui ho és ara, sigui un altre conseller o consellera, és igual, disposi dels recursos suficients per fer front als neguits d'aquest món.

Perquè, clar, del que estem parlant realment, i és convenient que la ciutadania de Catalunya ho sàpiga, és de si volem pagesos, ramaders o pescadors al nostre país, a Catalunya; si volem tindre assegurada la suficiència alimentària, una qüestió estratègica que un govern d'un país ha de tindre molt en compte, perquè sabem que quan vénen situacions de crisi —i òbviament no en desitgem cap al nostre país, ni per a cap país del món, de fet—, el primer, allò que s'ha d'assegurar és la suficiència alimentària, que la població estigui alimentada. Renunciar a tindre aquesta àrea estratègica coberta és un suïcidi com a país. Catalunya, per tant, ha de respondre amb la civilitat que se li suposa.

És, per tant, des d'aquesta perspectiva que, tota la qüestió del món rural, l'hem de refer, l'hem de debatre de dalt a baix, i adoptar conjuntament, Govern i oposició, en la direcció correcta, les mesures pertinents.

Abans jo he agraït la seua feina en el sentit de fer d'oposició. La hi agrairia encara més si, en lloc d'apro-

fitar determinades circumstàncies conjunturals per reforçar el seu paper d'oposició, vostè, que té l'experiència de conseller, d'honorable conseller de la Generalitat de Catalunya, fes una crítica constructiva, ajudés realment a assegurar..., a fer millor aquelles coses que vostè sap tan perfectament com ho sé jo que no se'n va poder sortir a la seva etapa.

Per aquest motiu, nosaltres tampoc votarem, donarem suport a la Moció que vostès han presentat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Joan Bertomeu.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, honorable president. Senyores i senyors diputats, lo Grup Parlamentari Popular fixem lo nostre posicionament referent a la Moció subsegüent a aquesta interpellació sobre polítiques agràries, presentada pel Grup de Convergència i Unió.

Lo Partit Popular de Catalunya votarem a favor de la proposta de la Moció i esperem que, per coherència, los grups parlamentaris que donen suport al Govern també donin suport a aquesta proposta.

I dic «per coherència» perquè hauríem de recordar, els grups polítics que formen lo tripartit, los compromisos i les promeses que van fer en lo seu dia, i concretament referent al primer punt de la Moció, que demana que sigui presentat, en lo termini màxim d'un mes, lo calendari de desplegament complet de la Llei 18/2001, d'orientació agrària.

S'han de recordar les expectatives que es van presentar i generar amb l'aprovació de la Llei. Vostès diuen que han iniciat la prova pilot amb los contractes globals d'explotació. D'acord. I la política de regadius. Però això és insuficient. Manquen los plans estratègics sectorials. Si vostès recorden les seues intervencions al Ple en què es va aprovar la Llei d'orientació agrària, lo portaveu del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi manifestà que aquesta Llei fixa objectius i fixa horitzons; no és una llei que facilita instruments; los instruments i les aplicacions vindran de la mà del desplegament reglamentari de la Llei, que invita a produir-se al més aviat possible una disposició continguda en el Projecte.

Al mateix temps manifestava que estava d'acord i compartia també el desplegament reglamentari, i hi afegia molt solemnement que un eventual govern futur basat en una majoria alternativa en què el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi tingués un paper destacat consideraria ja aquesta Llei com una llei perfectament vàlida per a desplegar les seues polítiques.

Per una altra banda, la portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya en la seva intervenció al debat va manifestar que aquesta Llei no s'ha de convertir en una llei perfectament relligada, perfectament

enquadrada i polidament desada al calaix d'algun despatx, sinó que ha de ser una llei útil al sector.

Per tant, suposo que els grups parlamentaris que donen suport al Govern comprendran per què els demano que siguin coherents amb les seues declaracions i intencions del passat, i per bé del sector agrari català, donen suport i recolzament a la Moció presentada el dia d'avui.

Al debat de política general de la passada setmana, la veritat és que la intervenció del senyor president de la Generalitat, en lo que fa referència al sector agrari, s'ha de qualificar de lamentable. Tal com està el sector, és de ser atrevit manifestar que per primera vegada s'ha fet un intent seriós i ben enfocat per canviar la dinàmica de l'agricultura, i, al damunt, qualificar els grups parlamentaris de l'oposició que fan demagògia.

Amb quina il·lusió han d'afrontar el futur los nostres agricultors i ramaders quan lo seu president de la Generalitat manifesta que l'agricultura està vivint una situació molt difícil, enormement difícil, i a més, el que és pitjor de tot, una situació que no té perspectives de millorar?

Miren, vostès ja porten dos anys de Govern, i no poden continuar donant la culpa al passat: a les anteriors negociacions de la PAC, a la Llei de contractes de conreu aprovada pel Partit Popular, a l'herència d'un problema estructural de l'anterior Govern. Han de deixar d'anunciar les propostes de polítiques de futur i han de complir i executar els compromisos que varen assumir.

I, tal com deia el conseller en la seua intervenció, que canviarà el sector de dalt a baix, esperem que així sigui. Però esperem que sigui tal com va finalitzar la seua intervenció: indicant que se'n sortiria i se'n sortiria amb nota. Perquè si els canvis segueixen com fins el dia d'avui, aleshores el qui tindrà raó és lo president Maragall, quan va indicar que el sector no té perspectives de millorar.

Per acabar, voldria fer referència al punt tercer de la Moció, i concretament al tema final, del preu del gasoli. Tots som conscients que aquest augment perjudica el sector, i que, si comparem els ajuts que reben altres països, deixa els nostres pagesos en inferioritat de condicions per competir als mercats.

Miren, al llarg del darrer any lo Govern central ha recaptat, només per l'impost de l'IVA que grava el gasoli B, 95 milions d'euros més; xifra que, si la comparem amb les ajudes del Govern directes al gasoli de l'any passat..., han estat de 57 milions. És a dir, l'increment de recaptació de 95 milions i un ajut de 57 milions. I en el moment que es presenta una moció a Madrid per compensar aquestes apujades de gasoli als pagesos és curiós que només siguin el Grup Parlamentari Popular i el de Convergència i Unió que hi votin a favor; la resta —excepte Coalició Canària, que es va abstenir— hi van votar en contra.

Per tant, los demanem que si diuen als pagesos que els defensaran a Madrid, després de les votacions compleixin els seus compromisos. El Grup Parlamentari Popular donarem recolzament a la Moció per tal de donar solucions a la crisi del sector agrari de Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, la il·lustre senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanya

Gràcies, senyor president. Sí que és cert que la Llei d'orientació va suposar –que abans el senyor Grau en feia esment– un treball interessant i enriquidor, i en el qual, doncs, van participar no només els grups parlamentaris sinó molts dels sectors, i van haver-hi aportacions molt interessants que conjuntament varen anar configurant la Llei que tenim ara.

És una llei marc, que és cert que és una llei marc fonamental, i precisament per això els grups que donem suport al Govern i el Govern la tenim present, i ja en el mateix pacte del Tinell, doncs, es varen recollir compromisos en temes de política agrària que no són altra cosa que precisament el desplegament d'aquesta Llei.

El que passa és que vostè o vostès, en la seva Moció, diuen que s'ha de presentar el calendari de desplegament complet de la Llei. Jo, francament, no m'acabo d'imaginar què vol dir «desplegament complet», perquè, si bé és cert que hi han unes qüestions, que hi han uns encàrrecs concrets, que hi han uns deures pendents, en els quals majoritàriament s'està treballant, també hi han uns altres elements, molts elements d'aquesta Llei, que són filosofia, o, podríem dir, són orientacions de quina direcció ha de tenir la política agrària.

I jo crec que precisament aquest Govern, com que té present això... Per exemple, hi ha un cas concret d'aquesta direcció política, que és el de donar suport a l'empresa familiar agrària. I precisament en el Projecte de Llei que ara, en aquests moments, estem treballant aquí, al Parlament, com és el de la llei de contractes de conreu, aquí al darrere s'hi veu una orientació en el sentit de donar suport a l'empresa familiar agrària, i ja ho continuarem treballant. Però el que està clar és que, pel que ens ha arribat, vostès, d'aquest element fonamental de la Llei, aquí, ja l'han abandonat, perquè una qüestió important com és, per nosaltres, i que també ho recull la Llei d'orientació agrària, que el Govern, que l'Administració reculli, faci un banc de terres o un fons de terres per tal que les empreses familiars agràries puguin tenir-ne més disponibilitat, o els joves, en la incorporació de joves, no hi hagi la dificultat que hi ha en molts moments de trobar terres, vostès en aquests moments ja no volen ni sentir-ne parlar. Segur que tindrem oportunitat de parlar-ne més endavant, però el que jo li volia dir amb això és precisament que vostès, que demanen el desplegament de la Llei, són els primers de fer-se enrere en alguns dels aspectes que precisament aquesta Llei reclama.

El següent punt..., que, nosaltres, el que li hem de dir d'aquest aspecte és que també confiem que la Taula de Concertació Agrària faci propostes, i d'això es tracta, i, precisament, quan hi hagin aquestes propostes ens posarem a portar a terme les actuacions que els correspongui.

I pel que fa al tercer punt, jo crec que vostès el que demanen és que el Govern faci miracles, perquè vol dir que s'han llegit dues vegades la proposta que han escrit? Vostès creuen que un govern pot assegurar la vi-

abilitat de *totes* les explotacions agràries que es trobin en situació de risc? No veig gaire com es pot fer una cosa d'aquestes. I, per tant, entenem novament que vostès el que fan és, aquí, un brindis al sol amb l'objectiu senzillament de portar la contrària a la política que s'està fent des d'aquest Govern, que, com els deia –i tornant al primer punt, tornant al punt del desplegament de la Llei, d'aquesta Llei que ens ha de servir d'orientació en les polítiques agràries–, doncs, els deures que hi haviem concrets a fer s'estan fent en molts aspectes: de modernització de l'empresa agrària, de desenvolupament rural, de producció agrícola i de sanitat vegetal, o d'innovació i transferència tecnològica, o de transformació i comercialització agroalimentària, o de qualitat agroalimentària, o fins i tot del model de l'Administració agrària, que és el que la Llei que vam aprovar a l'anterior legislatura recull.

I per això des del nostre Grup Parlamentari no donarem suport a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

(El Sr. Grau i Seris demana per parlar.)

El president

Senyor Grau?

El Sr. Grau i Seris

Sí; per contradiccions, senyor president, amb el portaveu del PSC, senyor Quim Llena, que ha fet referència...

El president

Té un minut.

El Sr. Grau i Seris

...que –gràcies– el lloc per fer propostes és la Taula de Concertació. Sí, és veritat; però per al sector. El lloc per fer propostes per part dels grups polítics és aquesta cambra. Per tant, això, no ens ho pot privar. Perquè vostè ha fet referència, quan parlem nosaltres, perquè s'han de presentar amb un calendari concret les propostes a la Taula de Concertació..., diu: «Allà és on s'han de presentar les propostes»; per part dels sectors, no per part dels grups polítics.

Gràcies.

(El Sr. Llena i Cortina demana per parlar.)

El president

Senyor Llena..., també té un minut.

El Sr. Llena i Cortina

Sí, només..., molt breu, president, només per respondre. L'únic que li diem, que la Taula de Concertació és el lloc per plantejar els plans estratègics de cada sector. I és lògic: el Govern no pot començar un pla si el sector o el subsector no hi està d'acord. I això és plenament lògic i racional, senyor Grau.

(Pausa llarga.)

El president

Posem, doncs, a votació la Moció sobre les polítiques agràries.

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 52 vots a favor i 60 vots en contra.

Suspenem la sessió que reprendrem aquesta tarda a les quatre.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues i onze minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i la lletrada Sra. Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller primer, el conseller de Relacions Institucionals i Participació, el conseller de Justícia, la consellera d'Interior, el conseller de Governació i Administracions Públiques, les conselleres d'Educació, de Cultura i de Salut, els consellers d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i Indústria, de Comerç, Turisme i Consum, la consellera de Benestar i Família, i el conseller de Medi Ambient i Habitatge.

El president

Es reprèn la sessió.

Preguntes

Pregunta al president de la Generalitat sobre les reaccions produïdes a l'Estatut per l'aprovació de l'Estatut i la seva presa en consideració al Congrés dels Diputats el 2 de novembre vinent (tram. 317-00171/07)

I ho fem amb les preguntes al president de la Generalitat, la primera de les quals la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, l'il·lustre senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyor president Maragall, el proper 2 de novembre culminarem una nova etapa en aquest caminar cap a l'aprovació d'un nou Estatut per a la nostra nació. Aquest caminar està ple d'obstacles, com ja sap, quasi tots superables sempre que utilitzem la unitat d'acció, la prudència, el diàleg i, bàsicament, el sentit comú.

Alguns d'aquests obstacles s'han situat al costat del camí, som com *hooligans* que increpen l'equip contrari. Un d'aquests és el Partit Popular, que ha obert una rasa de divisió i enfrontament entre els diferents territoris de l'Estat espanyol, una rasa excavada a base de mentides i de responsabilitat, i, fins i tot, esperpèntica, com ho demostra el document de la FAES –ja sap vostè, la fundació refugi del senyor Aznar–, que ha arribat

a manifestar que l'Estatut «promou la poligàmia». Segur que el senyor Piqué ens ho explicarà o el mateix Rajoy, que avui és a la nostra nació bevent cava –suposo que amb moderació–, intentant demostrar que defensa els catalans encara que no vulguem –amb ajuts com els que ofereix el senyor Rajoy o el Partit Popular, preferim viure desvalguts i, fins i tot, deseparats.

Però hi ha altres obstacles, els del PSOE, més racional, però un obstacle. No és una rasa infranquejable, sinó com una pedra que encara no sabem de quin material està feta: si és dura o malleable, si la podrem sortejar, o si ens barrarà tant el camí que ens obligarà a tornar a casa. De totes maneres, pel que hem llegit al document presentat pel PSOE sobre la reforma de l'Estatut, tot i que arriba molt tard, ens permet obrir un diàleg sincer i una bona negociació. Queda clar pel PSOE que el text estatutari no amaga cap reforma constitucional ni presenta una confrontació directa amb els principis constitucionals, com no podia ser d'altra manera.

També planteja tot un seguit de canvis en l'àmbit identitari, competencial i de finançament que nosaltres no compartim. Tenim molts arguments per contrarestar aquesta proposta del PSOE, els utilitzarem per convèncer i aconseguir que es mantingui la redacció de la Proposta de reforma de l'Estatut.

Evidentment tots aquests arguments només seran creïbles si la defensa es basa en la unitat d'acció de les quatre forces parlamentàries que hem votat aquest Estatut. Espero que ningú es deixi temptar per cap tipus d'egoisme electoralista i agafi el camí del mig. Seria legítim, però dolent, pera als interessos dels ciutadans de Catalunya.

Senyor president Maragall, ens interessa saber la seva opinió sobre els obstacles abans esmentats i quina estratègia pensa seguir el Govern per superar-los i arribar a l'última etapa, ja altre cop a Catalunya, amb un text estatutari socialment avançat i nacionalment ambiciós.

Gràcies.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Sr. Pasqual Maragall i Mira)

Senyor diputat, considero efectivament molt positiu que tothom s'estigui manifestant i que cadascú expressi el seu parer sobre la Proposta d'Estatut. És el punt de partida per iniciar el diàleg i l'aproximació necessaris. Tothom té dret a dir la seva, és legítim, i és democràtic. Alguns exposen arguments discutibles, però, en tot cas, racionals. I amb ells ens hem d'entendre, i ens entendrem, senyor Boada. Tinc plena confiança en el conjunt de la nostra Proposta, en la nostra posició i en la nostra capacitat de negociació, en la nostra força negociadora. Per això vam cercar l'adequació del text aprovat a la Constitució i per això varem assumir les indicacions del Consell Consultiu en aquest sentit.

El dictamen del Partit Socialista Obrer Espanyol que vostè ha mencionat reconeix i valora també les aportacions, les nostres aportacions i les opinions del Consell Consultiu, i aquesta i altres aportacions en aquesta línia jo crec que dibuixen un marc en aquest moment favorable per encetar el debat. Hem de dedicar les nostres energies polítiques, les millors energies, a defensar les fórmules i els continguts que vam aprovar aquí el dia 30 de setembre. La negociació, per descomptat, serà tan apassionada i tan dura com calgui, però sempre buscant l'acord i l'entesa.

Li haig de dir que, en canvi, no tinc la mateixa opinió del que estan fent altres, de cap manera. Em costa d'acceptar els detalls i judicis d'intencions que es basen en la tergiversació i que voreja, moltes vegades, la falsedat; atacs que només busquen erosionar la imatge de Catalunya i del Govern de Zapatero.

Tothom té dret a dissentir, tothom té dret a discrepar, fins i tot a discrepar del que el Parlament de Catalunya ha proposat, i a combatre-ho democràticament, només caldria. Ara bé, tothom té una obligació moral prèvia si vol legitimació per fer-ho: aturar les campanyes que s'estan atiant contra Catalunya i contra els catalans, deixar de sembrar vents de discòrdia, i amb això estic absolutament d'acord amb vostè. Amb tot...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

Acabo. Senyor diputat, crec que el dia 2 retrobarem camins de raó.

El president

Per formular la següent pregunta té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política a Catalunya (tram. 317-00169/07)

...l'excel·lentíssim senyor Josep Piqué.

El Sr. Piqué i Camps

Moltes gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat..., a part que, per al·lusions, jo també demanaria al senyor Boada que quan vingués a fer una sessió de control al Parlament, si ha de beure cava, ho faci amb moderació.

(Remor de veus.)

Senyor president de la Generalitat... Senyor president de la Generalitat, li vull fer també una pregunta lligada amb el que acaba d'expressar, no?, amb el que acaba d'expressar. Tots hem de fer un gran esforç, en aquests moments, de responsabilitat, de sentit comú i de moderació, i perquè aquest esforç sigui creïble, les institucions han de tenir prestigi —les institucions han de tenir prestigi. I m'agradaria preguntar-li si vostè creu que en

aquests moments la institució de la presidència de la Generalitat té més prestigi, més credibilitat i més fiabilitat que just en el moment que hi va haver el debat sobre política general la setmana passada.

Gràcies.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

La moderació, senyor..., excel·lentíssim senyor, ha de començar per un mateix. Hi ha dos tipus de polítics: els que són fidels a unes idees —jo em tinc per un d'ells, i tinc la majoria dels membres d'aquesta cambra per això també— i els que adopten les idees que els convenen en cada moment, i li ben asseguro que tant els meus consellers com jo som del primer grup.

El president

Té la paraula el senyor Piqué.

El Sr. Piqué i Camps

No tinc ni idea a què es refereix, senyor president. M'agradaria que m'ho expliqués en la seva resposta. Però sí que li haig de dir una cosa —sí que li haig de dir una cosa—: vostè pot estar d'acord amb les seves pròpies idees, però el que ha aconseguit és que, en aquests moments, la presidència de la Generalitat no se la cregui ningú.

Vostè va dir en seu *parlamentària* la setmana passada que faria canvis de Govern. No canvis en el Govern des del punt de vista organitzatiu: canvis de govern. Així ho va interpretar *tothom*, fins i tot vostè mateix, senyor president. I ara, què ha succeït? Vostè se n'ha desdit. Quina autoritat moral té? Quina autoritat moral tenen uns consellers que saben que no compten amb la confiança del president de la Generalitat i que segueixen perquè els seus partits polítics així ho han imposat al president de la Generalitat? I quina autoritat moral pot tenir un Parlament que ha escoltat del president de la Generalitat que canviaria el Govern i que ara, en canvi, no té cap explicació del perquè el president de la Generalitat se n'ha desdit i, per tant, permeti-m'ho, no ha seguit les seves conviccions?

Gràcies.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, hi han dues maneres de fer un govern més àgil i més efectiu: un cop aprovat l'Estatut... No em vull referir a exemples d'altres països que han estat mesos i mesos discutint com han de ser els seus governs i les seves coalicions, no hi entro, però hi ha dues maneres de fer-ho: una manera de fer un govern més àgil i més efectiu —vostè em retreu que ja ho he dit, i ho penso fer, i té dret a demanar-m'ho— és reduir el nombre de departa-

ments; l'altra és reduir al mínim el conjunt de decisions a prendre per part del Consell Executiu delegant en comissions sectorials les decisions instrumentals o prèvies a les d'alt nivell.

He triat la segona opció, perquè la primera topava amb dificultats lògiques que vostè ha d'entendre i obria un període d'interinitat massa llarg. La confiança política i personal en cadascun dels consellers es manté intacta. He decidit, doncs, havent escoltat el conseller primer, el conseller de Relacions Institucionals, el conseller portaveu i el secretari del Govern, treballar amb cinc comissions delegades: política, social, econòmica i territorial, a més de la comissió de seguretat, que ja existia. Les presidiran, respectivament, per delegació del conseller primer, el conseller Saura, les conselleres Cid i Geli, el conseller Castells, el conseller Nadal i la consellera Tura.

Les reunions de les quatre noves comissions seran quinzenals, com ho seran, alternativament, els consells executius sempre els dimarts. Les comissions prepararan les decisions dels consells executius, i decidiran per elles mateixes en matèria de les seves competències. I el president convocarà els presidents de les comissions amb el conseller primer quan ho cregui convenient per marcar les línies generals d'acció.

Així actuarem, senyor diputat.

El president

Té la paraula per formular la següent pregunta, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre el debat de presa en consideració de l'Estatut d'autonomia de Catalunya al Congrés dels Diputats (tram. 317-00168/07)

...l'honorable senyor Josep-Lluís Carod-Rovira.

El Sr. Carod-Rovira

Gràcies, senyor president. El nostre Grup voldria conèixer quina previsió fa vostè no tant del resultat final de la votació el pròxim dia 2, que ja ha estat anunciada, com del nivell del debat que hi haurà al voltant de l'Estatut i quin seria el to dels discursos que creuria que seria més adequat en aquell moment.

Per nosaltres, des d'Esquerra Republicana, creiem que davant d'aquest debat tenim una amenaça, tenim un dèficit i tenim una força. Al nostre entendre, l'amenaça és que mentre els mitjans de comunicació a Catalunya, tant els públics com privats, són mitjans de comunicació plurals, on sovint, de vegades, en els mitjans de comunicació fins i tot som capaços de convidar gent que ens insulti directament, allà, en canvi, des de determinats mitjans de comunicació s'atia diàriament l'odi contra Catalunya, s'insulta, es fan mentides, s'arriben a fer afirmacions del tipus que «este Gobierno», amb relació al Govern de l'Estat espanyol, «sólo se reúne con terroristas, homosexuales y catalanes, a ver cuándo

se reúne con gente normal». Això és absolutament intolerable.

Jo em demano si sobre aquest punt concret, per exemple, el nostre Govern ha previst algun tipus d'acció judicial perquè s'aturi aquest odi ètnic contra Catalunya i contra la democràcia.

Aquesta és l'Espanya que ens rebutja perquè en el fons, quan rebutja la diferència, està rebutjant la democràcia. Hi ha un dèficit, que és el dèficit de saber si parlarà prou l'Espanya que ens escolta. Hi ha una Espanya que ens escolta? Hi ha una Espanya de complicitats democràtiques lliberal, il·lustrada, moderna? Voldríem que hi fos i que parlés més alt i que parlés més fort. Aquest és el dèficit.

Però hi ha també, senyor president, una força. La nostra única força és la força de la unitat. Els millors moments de la nostra història col·lectiva són moments d'unitat democràtica, des de la Solidaritat Catalana fins a l'Assemblea de Catalunya. Si anem junts a Madrid a defensar els nostres interessos i els nostres drets, ens farem respectar. Si hi arribem dividits, aquesta és la nostra debilitat. Força, doncs, en defensa de Catalunya, que sempre, al llarg de la història, ha volgut dir: «Força en defensa de la democràcia.»

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, m'atreiria a dir, ningú com vostè, per palesar d'una forma al mateix temps vehement i eloqüent i per posar en el seu lloc aquells que utilitzen un llenguatge que nosaltres mai no ens atreviríem a utilitzar. Vostè ho ha fet de forma, jo crec, demolidora.

El debat de dimecres vinent serà, sens dubte, una fita històrica, que veig personalment amb optimisme i confiança que crec que vostè comparteix, espero que comparteixi.

El Parlament de Catalunya plantejarà davant del Parlament espanyol la seva Proposta d'Estatut; Catalunya parlarà a Espanya. I ho farà amb una veu plural, que traduirà la majoria política i social catalana que dona suport al nostre projecte com a país. Vostè mateix i els diputats Manuela de Madre i Artur Mas seran els digníssims representants d'aquesta cambra, i vull creure que les seves intervencions i les dels representants espanyols marcaran un punt d'inflexió en el debat. Un debat que fins ara no ha estat un autèntic debat, sinó un intercanvi d'invectives.

Vull creure que dimecres començaran a sentir-se a Madrid més paraules que soroll, més raons que exabruptes. Hem d'anar a les Corts espanyoles convençuts de les nostres raons i amb una clara predisposició al diàleg, tal com ens estan demanant els nostres conciutadans. Ens neguem a entrar en l'espiral de la crispació que s'està promovent —i vostè ho ha palesat— des del principal partit de l'oposició a Espanya. Ho promouen aquells que ja veien excessiva la Constitució fa vint-i-

cinc anys. No ho oblidem. Aquells que esgrimeixen la Constitució com una amenaça més que no pas com una garantia, com un sostre i no com un fonament –vet aquí.

Finalment, vull demanar a tota la cambra que mirem d'evitar dramatismes innecessaris a la ciutadania de Catalunya. Sapiguem quins són els compromisos compartits en el procés que comença ara i encenguem els llums d'alarma quan sigui realment necessari, només quan sigui realment necessari, no en cada moment.

Els ciutadans esperen de tots nosaltres intel·ligència i seny per arribar al final del procés i, com vostè mateix ha dit, unitat política per sobre de les banderes de partit, però, sobretot, volen, també, que aquest país tingui un govern que governi, que no estigui entotsolat en la defensa de la seva Llei fonamental..., i que se sàpiga que fa el que ja fa ara.

El president

Té la paraula per formular la següent pregunta...

Pregunta al president de la Generalitat sobre el procés de desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra a la ciutat de Barcelona i l'impacte en la millora de la seguretat ciutadana (tram. 317-00172/07)

...l'il·lustre senyor David Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Pérez Ibañez

Gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, arriben els Mossos d'Esquadra a Barcelona, i, per tant, estem davant d'un moment clau en el procés de desplegament de la Policia de Catalunya, que es va iniciar l'any 1994 a la comarca d'Osona. Ha estat un procés llarg, un procés, de vegades, difícil, però un procés que ha servit perquè els Mossos d'Esquadra adquireixin els coneixements policials que únicament la pràctica i l'experiència poden donar als agents policials.

Els resultat, ara com ara, és òptim. Complim el calendari, i, sobretot en aquells llocs on s'ha fet el desplegament, els estàndards de qualitat dels resultats policials són iguals dels que hi havia abans o en molts casos s'han millorat. A més a més, on no s'ha fet el desplegament els alcaldes i les alcaldesses ens reclamen permanentment la possibilitat que s'avanci aquest calendari del desplegament.

El resultat, per tant, és òptim, però la ciutat de Barcelona és quelcom especial, vostè ho sap perfectament, fins i tot millor que nosaltres. Pel turisme, per la seva tipologia, per la seva magnitud, per la qualitat dels delictes, per l'experiència que té també la Guàrdia Urbana, Barcelona, en qualsevol cas, representa un repte afegit.

Jo sóc dels que penso que el desplegament a Barcelona serà un èxit, fonamentalment per una raó: perquè hem fet els deures, els deures s'han fet; els hem fet en el Parlament de Catalunya quan vam reclamar una ràtio d desplegament de 4,5 policies per cada 1.000 habitants;

els hem fet, per tant, perquè Barcelona tindrà uns efectius policials similars al de la resta de les capitals europees; hem fet els deures en el procés de desplegament, col·laborant amb els cossos nacionals, col·laborant amb la Guàrdia Urbana i adquirint uns coneixements que seran centrals per a aquest procés de desplegament, però, sobretot, hem fet els deures, perquè hem ensenyat a aquests 2.614 agents que es desplegaran a Barcelona que la seva missió és garantir la tranquil·litat i la seguretat dels ciutadans de Barcelona, però també els hem explicat que la seva missió és treballar perquè la ciutadania de Barcelona pugui exercir amb llibertat també els seus drets.

Estem convençuts, per tant, que el desplegament serà un èxit. Però, senyor president, quin és el seu capteniment sobre aquest desplegament dels Mossos d'Esquadra a la ciutat de Barcelona?

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, vull destacar, en primer lloc, l'extraordinària preparació professional i la motivació dels Mossos per vetllar per la seguretat de la ciutat, per mantenir el nivell d'eficàcia dels seus predecessors i per obtenir una major proximitat als ciutadans.

També confio que el nombre d'efectius, que és creixent, serà suficient per millorar clarament la seguretat a la ciutat de Barcelona. Amb el desplegament de 2.614 Mossos a Barcelona hi haurà més de 5.000 agents de policia. Cada districte, i per mi això és decisiu, de Barcelona disposarà d'una comissaria dels Mossos. En la passada legislatura se'n preveien només quatre, si no m'erro; l'1 de novembre del 2005 estaran disponibles ja les comissaries de les Corts, de Sants, de Gràcia, de Nou Barris, de Ciutat Vella, de Sarrià i de Sant Martí, i en fase de construcció estaran les tres restants.

I ja saben que demano a la consellera Tura, perquè la conec i conec la seva eficàcia, que acceleri en el possible el desplegament, després, a la ciutat de Tarragona.

Però seguim amb Barcelona. El desplegament esdevindrà el paradigma de la col·laboració, crec, entre ajuntaments i Generalitat. Els Mossos i la Guàrdia Urbana compartiran la mateixa sala de comandament, ja era hora, i, progressivament, el 112 es convertirà en un centre únic d'atenció de les trucades d'urgència. Farem, doncs, efectiu un nou model de seguretat, més proper als ciutadans, als veïns i als botiguers de cada barri, amb l'establiment de patrulles de proximitat i oficines de relacions amb la ciutadania a cada comissaria, amb un model de seguretat integral, perquè els agents de tots dos cossos actuaran davant de qualsevol incidència, garantint la seguretat ciutadana i la convivència en els espais públics i oferint una resposta més ràpida i eficient que fins ara.

El dia 1 de novembre, el primer de novembre d'enguany, es farà visible una resposta a l'alçada del gran repte que suposa la seguretat a la capital de Catalunya.

El president

Per formular la següent pregunta té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre les previsions d'actuació amb relació a la crisi de govern oberta aquests darrers dies i les seves possibles conseqüències (tram. 317-00170/07)

...l'honorable senyor Artur Mas.

El Sr. Mas i Gavarró

Moltes gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, li llegiré una frase que és seva, de l'últim debat de política general, de fa molt pocs dies, que diu concretament el següent: «Aquesta» –deia vostè– «la de nomenar el Govern, és una prerrogativa del president a la qual no podria renunciar sense falta greu de les meves responsabilitats.» Ho torno a dir: això ho deia vostè.

Li pregunto formalment si vostè creu que ha comès una falta greu davant de la solució de la crisi de govern.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, amb tot el meu respecte. No sé si ha sentit la resposta que he fet abans: no he renunciat a re, per descomptat que no. M'agradaria dir-li que aquest canvi en el Govern, que no de consellers i conselleres, un canvi important, un canvi d'estructures molt important, no s'ha fet per cap altre motiu que per millorar el Govern, i vostè sap que històricament s'han fet canvis que, justament, no eren, segurament, per a això.

El president

Té la paraula el senyor Mas.

El Sr. Mas i Gavarró

Jo crec, president, i també li ho dic amb el mateix respecte i, fins i tot, amb un to de cordialitat, no?, que vostè sap perfectament que s'autoenganya i, a més a més, sap que a través d'aquestes paraules que acaba de pronunciar, que potser queden bé, ara, aquí, no?, simplement per sortir del pas, de fet, enganya el país, vostè enganya Catalunya, perquè vostè no volia fer això. Si hagués volgut fer això, no hauria tingut cap problema, i n'ha tingut mil, o més de mil. Vol dir que volia fer una cosa molt diferent, i la va anunciar públicament aquí, en el debat de política general, amb tota solemnitat en el Parlament. Va dir que vostè volia fer això, i no ha pogut o no li han deixat fer, triï vostè el que consideri més adient, no?

Vostè abans parlava..., o contestava una pregunta al senyor Carod dient que no és el moment d'aixecar banderes partidistes. També ho ha dit vostè, que era el

moment de la unitat d'acció i de no aixecar banderes partidistes. Vostè no creu, de veritat, que amb el que ha fet, amb aquesta pèssima solució a la crisi que vostè va obrir, en el fons ha aixecat una bandera partidista i, fins i tot, personal?

Vostè, com a president, té l'obligació de defensar el país i de vetllar per la credibilitat de les seves institucions, començant, lògicament, per la presidència de la Generalitat, i crec, sincerament, que aquest cop, i li ho dic també amb respecte, vostè ha mirat més pel seu interès personal i pel del tripartit que no pas per l'interès de Catalunya.

I deixi'm dir-li que, per molt important que sigui una persona, i vostè ho és, per molt destacat que sigui el càrrec que ocupa, i vostè evidentment ocupa el càrrec més destacat d'aquest país, mai, senyor Maragall, una persona, per destacada i important que sigui, pot passar per davant de l'interès de tot un país.

El president

Té la paraula el molt honorable senyor Maragall.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, en les seves paraules hi ha un cert tremendisme que voldria situar en context. A mi, no em costa gens d'imaginar el que vostè hauria dit... Ara, en fi, fem anar una moviola cap enrere i imaginem que fem un canvi de govern; de sobte, el president de la Generalitat diu que canvia no sé quants consellers i conselleres. No em costa gens d'imaginar el que vostè hauria dit si això hagués passat; vostè hauria dit que aquest Govern era un desastre, que vostès ja ho havien dit, que feia mesos que ho venien anunciant, que semblava mentida. Jo li dic que aquest ha estat un bon govern i que seguirà sent un bon govern, i que l'agilitat que busco, que busquem, que l'eficàcia que vostès no van tenir en els darrers governs que van tenir, l'obtindrem, i l'obtindrem perquè hem fet una reforma de l'estructura del Govern que ens donarà els resultats que efectivament volíem.

Nosaltres hem dibuixat en aquest moment un govern absolutament a l'alçada de les nostres necessitats, amb consellers i conselleres de la qualitat que aquest país necessita. I, miri, li ho haig de dir: si vol que li parli del que compta de debò, aquí a Espanya, en aquest moment, Catalunya representa, per sobre del que és la mitjana de les autonomies..., possiblement les autonomies prenen càrrec del 50 per cent de les obligacions, en fi, dels serveis públics que es donen, l'Estat ja només en té el 30 per cent i els ajuntaments el 20 per cent. A Catalunya estem al 60 per cent, estem ja al 60 per cent. I li dic que Catalunya hi ha una assignatura pendent que amb aquest Govern estic segur que serem capaços d'afrontar, amb aquest Govern, que és la de retornar al nivell més baix de la governació, al nivell més proper de la governació, que són els ajuntaments, una part de la despesa pública, tant en matèria de sanitat com en matèria de serveis socials, com en matèria d'ensenyament.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

Vostè pot pensar que això no té res a veure amb el canvi de Govern pel qual vostè em demana. Això té absolutament a veure amb...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...el canvi que farem en aquest sentit, i la devolució de competències cap al sector local que farem és absolutament transcendental per a la bona marxa d'aquest país.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

El president

La següent pregunta, en aquest cas al Consell Executiu, la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya...

— Pregunta al Consell Executiu sobre el finançament dels municipis (tram. 310-00464/07)

...l'il·lustre senyor Joan López.

El Sr. López Alegre

Gràcies, senyor president. Fil per randa de la darrera intervenció del molt honorable president de la Generalitat, senyor conseller de Governació, el projecte d'estatut que hem tramès al Congrés dels Diputats porta en el seu capítol IV un important increment de competències cap als municipis.

Interessa a aquest Grup Parlamentari la seva opinió i la del Consell Executiu sobre com podran finançar els ajuntaments aquest important increment de competències.

Gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Govern, l'honorable senyor Joan Carretero.

El conseller de Governació i Administracions Públiques (Sr. Joan Carretero i Grau)

Moltes gràcies, senyor president. En el mateix Estatut que s'ha aprovat, vostè també sap que canvia de manera fonamental el finançament de Catalunya, i, per tant, és a través d'aquest nou finançament que es podran finançar totes aquestes competències que assolirà el món municipal.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula il·lustre senyor Joan López.

El Sr. López Alegre

Gràcies, senyor conseller. Aquest increment de competències, aquesta forma de finançament, que, per cert, vostè ve defensant, ha sigut rebutjada pels alcaldes que formen part del seu mateix Govern tripartit de Catalunya, començant pel president de la Diputació de Barcelona.

És opinió d'aquest Grup Parlamentari que el que vostès defensen com un grup cara a la galeria, que és l'Estatut, representa que respecte a un enemic exterior, quan un el comença a desmuntar article per article es converteix en una picabaralla constant entre vostès, que no se sap exactament què és el que han aprovat ni que és el que defensen.

Costa d'entendre, per aquest Grup Parlamentari, que sense una proposta concreta de finançament, cosa que també ens sorprèn en un estatut que més que un estatut sembla un reglament d'una empresa, pel volum que té, no s'expliqui com es pensen finançar competències del volum d'ordenació territorial, urbanisme, ensenyament, mobilitat, comerç, activitat econòmica, serveis personals i equipament. Té un la impressió que se'ls ha anat de la mà, i més que intentar reforçar les competències de la Generalitat de Catalunya hem arribat a una espècie de cantonalisme de l'estil de Múrcia del segle XIX.

Insisteixo que no tenim clar quin és el model de finançament que ens pot portar a defensar tot això i a la creació de nous ens administratius que pagarem tots els ciutadans via impostos, com, per exemple, el Consell de Govern Local.

Això sí –i acabo–, amb relació al passat, quan representava que les comarques havien de ser la panacea del municipalisme català, no deixa de sorprendre a aquest Grup Parlamentari que amb un estatut que arriba a aquest nivell de precisió les comarques –oh!, pobres comarques!– en les polim només amb sis pobres línies, amb un article de dos punts.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula l'honorable senyor Joan Carretero

El conseller de Governació i Administracions Públiques

Bé, moltes gràcies, senyor president. Jo, si ho he entès bé..., vostè, bàsicament, discutia de l'Estatut... Si jo no ho recordo malament, excepte el Partit Popular, tothom el va votar. Per tant, no he sabut veure les discrepàncies que vostè diu en l'aprovació de l'Estatut. Hi ha bastant, per no dir molt, consens, excepte amb el seu Grup.

En tot cas, l'Estatut deixa molt clar, claríssim, i a més em sembla que més d'un cop, que totes les competències que seran traspasades als municipis seran traspasades amb els recursos adients perquè hi puguin fer front. Per tant, jo crec que és el millor blindatge i la millor garantia perquè això sigui així.

En tot cas, dir-li que el que va agredir, des del meu punt de vista, més la suficiència municipal va ser el Govern del Partit Popular, quan va eliminar l'IAE, que va deixar molts ajuntaments sense bona part dels seus recursos. En tot cas, el Govern actual de la Generalitat el que no farà mai és transferir competències sense els seus recursos adients.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Per formular la següent pregunta, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula...

— Pregunta al Consell Executiu sobre les actuacions que preveu dur a terme per solucionar els problemes d'accés a l'habitatge (tram. 310-00468/07)

...la il·lustre senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, en els darrers dies vostè ha presentat a l'opinió pública i especialment als promotors públics, privats i socials i als municipis l'esborrany de l'Avantprojecte de Llei del dret a l'habitatge.

Permeti'm abans que res mostrar el nostre acord amb la defensa que el conseller primer va fer la setmana passada en aquest hemicicle del mecanisme participatiu que en el seu Departament ha endegat, presentant aquest text en paral·lel a la tramitació al Govern, i després d'haver consultat els responsables d'habitatge dels grups parlamentaris que donem suport al Govern.

Vaig ser present a la presentació pública de l'esborrany i vaig poder-me adonar de l'amplitud de l'índex temàtic dels 139 articles, i dies després, em sembla que precisament només uns quants d'aquests articles han estat objecte d'una interpretació esbiaixada i han merescut l'atenció social. Em refereixo, òbviament, a la consideració de la funció social de la propietat de l'habitatge i a les conseqüències que podria tenir l'incompliment d'aquesta funció, especialment en el cas dels habitatges desocupats.

Precisament, vostè mateix va aclarir ahir al Saló Barcelona Meeting Point que durant any i mig el seu Govern ha realitzat mesures positives per afavorir la sortida al mercat de l'habitatge buit, a través de mediació, d'ajuts al lloguer, la rehabilitació, els avals per als pagaments de rendes i el manteniment dels habitatges, i entenc que les mesures negatives només tenen sentit quan prèviament s'esgota tot el ventall de les altres mesures positives i en un context d'una forta demanda i de dificultat d'accés a l'habitatge, especialment per als joves. Una de les mesures negatives, o considerades negatives, podria ser l'augment de la fiscalitat de l'habitatge desocupat a través de l'IBI, cosa que sembla que la majoria progressista que dona suport al Govern espanyol pot permetre en els pròxims mesos a través de la reglamentació cor-

responent, que permetrà als ajuntaments aplicar els recàrrecs corresponents.

És per això que li preguntem avui quines són les polítiques que el Govern català, abans de la presentació, discussió i aprovació de la Llei, contempla per fer emergir els habitatges buits i quin ritme d'actuació aporten aquestes polítiques.

Gràcies.

El president

Té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà, conseller de Medi Ambient i Habitatge.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, en efecte, quan es vol endegar una nova política d'habitatge, el primer handicap que cal superar és el fet que promoure la construcció d'habitatges nous, de la tipologia que sigui, òbviament necessita un temps. A Catalunya, en constituir el nou Govern no ens podíem permetre el luxe d'esperar el que serà el resultat de la política de sòl i d'habitatge que hem promogut, i que en un altre moment podem comentar, tant per part de l'Incasol com per part del Departament.

El que calia era activar el parc d'habitatges ja disponibles, aquells habitatges que estaven buits. Què hem fet des del primer moment? Primer de tot, activar el parc d'habitatges buits públics, aquells que administrava Adigsa, aquells que administraven patronats, que, com vostè sap, perquè va ser objecte de comentari en aquest hemicicle, també ens trobàvem que trigaven mesos i mesos a fer-se les adjudicacions. Hem activat un nou sistema d'adjudicació d'aquests habitatges públics que s'havien d'adjudicar. I, a més, ja els anuncio que properament presentarem ja un decret unificant tot el que són els procediments d'adjudicació d'habitatge, de comú acord amb el Departament de Benestar i Família, per accelerar aquest procediment.

Per tant, primer els habitatges públics: ja estem adjudicant amb més agilitat i tenim més habitatges per adjudicar encara. Però en el parc privat, el que varem constatar és que s'havien de superar aquests obstacles objectius —o, si vostès volen, de capteniment dels ciutadans— respecte a la possibilitat de llogar patrimoni privat d'habitatge que es reté en mans privades. És a partir d'aquí quan es va crear la Xarxa d'Intermediació Social, que fomenta, primer de tot, la rehabilitació d'habitatges, perquè normalment aquests habitatges que estan buits fa mesos o anys que estan desocupats, i el mateix propietari no té els recursos per poder fer aquesta rehabilitació. Per tant, el que hem fet, i això ja ho hem fet i està funcionant, és ajuntar rehabilitació amb lloguer, a través de quaranta d'oficines, xarxes d'intermediació social, amb participació d'entitats socials i fundacions, amb els agents de la propietat immobiliària. Què hem aconseguit? En aquest moment, només li diré que hem aconseguit ja que 2.793 habitatges hagin demanat ajudes per complementar el lloguer o per garantir el lloguer de les famílies que tenen ingressos dos vegades inferiors a l'IPREM, que ve a representar unes subvencions de

1.800 euros per any, 3,3 milions d'euros gastats per activar el mercat d'habitatge. D'això hem distribuït: 50 per cent per als llogaters de la Xarxa de Mediació de Lloguers Social, que és el cas que li deia, però també hem evitat desnonaments, persones que s'haurien quedat al carrer, ja sigui en part pública de lloguer...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Perdó. Bosses joves i gent major de seixanta-cinc anys.

Gràcies.

El president

Gràcies.

— Pregunta al Consell Executiu sobre els continguts del Pla d'equipaments culturals i els recursos que hi ha destinat (tram. 310-00469/07)

Té la paraula per formular la següent pregunta, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre senyor Francesc Xavier Boya.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyor president. Honorable consellera, com vostè sap, l'acord del pacte del Tinell en matèria de política cultural defineix en un dels seus objectius fonamentals la realització d'una àmplia descentralització dels recursos culturals per tal d'assegurar una densitat equilibrada al territori pel que fa als recursos i serveis.

Fins ara, tenim tot un seguit d'exemples que ja posen de manifest una nova manera de gestionar la cultura en aquest país i de fer efectiva una descentralització d'aquests equipaments que garanteixin l'equitat dels ciutadans en l'accés a la cultura. Una llista de la qual podríem anomenar alguns exemples, com la creació de les Arts Escèniques, a Reus, que esdevé un centre de producció i coproducció d'espectacles; el finançament de l'Orquestra Simfònica del Vallès, el finançament de la Sala Clap de Mataró, en el marc de les vies de suport als espais de promoció musical; la col·laboració amb el Festival Internacional de Temporada Alta, de Girona; la col·laboració amb l'Ajuntament de Lleida per al manteniment del centre La Panera; la signatura d'un conveni també per posar en funcionament La Mirona, a Salt; l'acord per constituir una fundació privada del Festival de Cine de Sitges, i un llarg etcètera, que acaben configurant una llarga llista. I que posa de manifest aquesta voluntat expressada en el pacte del Tinell. Però, senyora consellera, nosaltres tenim ambició i possiblement encara podem anar més enllà per construir una xarxa d'equipaments que doni resposta a aquells objectius esmenats, tant des d'una perspectiva sectorial en els diferents àmbits de la cultura, com també, i molt especialment, en l'àmbit territorial. Per tot això, voldríem saber quines seran les línies d'acció del seu Departament en l'àmbit de contribuir a millorar aquest equilibri territorial en matèria de recursos culturals.

ment en l'àmbit de contribuir a millorar aquest equilibri territorial en matèria de recursos culturals.

Gràcies.

El president

Té la paraula l'honorable senyora Caterina Mieras, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sra. Caterina Mieras i Barceló)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, vostè s'ha referit sobretot a activitats culturals que el Departament de Cultura ha reconegut i ha impulsat com a activitats culturals rellevants, de país, ubicades al territori. Volem que la nostra acció de govern situï la cultura com un element bàsic d'integració i de cohesió territorial i social, i volem contribuir a fer possible la realització d'activitats culturals arreu del país. Per arribar en aquest objectiu, tenen un paper clau els ajuntaments, que són l'ànima executora de la majoria d'activitats i accions culturals. És per això que hem implementat un pla d'inversió extraordinari que suposarà la inversió de 72 milions d'euros en el període 2005-2007. Aquest Pla d'inversions extraordinari el fem per garantir una programació cultural estable i de qualitat a tot Catalunya; el fem per racionalitzar i millorar la distribució de recursos existents. Volem ajudar tots aquells ajuntaments que han pres la determinació de construir o bé rehabilitar equipaments culturals per adaptar-los a les necessitats actuals.

Per poder materialitzar i posar en marxa aquest objectiu, es van publicar ara fa pocs dies, el 19 d'octubre, les bases de concurrència pública que ens han de permetre construir i/o rehabilitar aquests equipaments culturals.

D'altra banda, aquest Pla d'inversions extraordinari també té prevista una línia d'ajuts destinada a entitats culturals sense ànim de lucre perquè també puguin adequar les seves seves culturals. Aquest Pla també contempla acabar la xarxa d'arxius comarcals en el període 2005-2007. I en el que va de mandat ja hem posat en marxa els arxius del Priorat, de la comarca del Priorat, a Falset; de la Noguera, a Balaguer i del Vallès Oriental, a Granollers. I el compromís signat ahir amb el conseller Nadal, ens permetrà també disposar de més 17 milions d'euros, en aplicació de l'1 per cent cultural, que permetrà actuacions de conservació i intervencions en centres històrics i restauració de patrimoni.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

El president

Honorable consellera...

La consellera de Cultura

Per acabar, perquè es faci una idea: 72 milions de presupost extraordinari; el 2006, 36 milions a l'ordinari en inversions a territori. El Govern anterior...

El president

Honorable consellera...

La consellera de Cultura

El Govern anterior, a l'últim mandat va gastar, en quatre anys, 17 milions d'euros.

(Remor de veus.)

El president

Senyor Boya... Senyor Boya, no vol repreguntar?

— Pregunta al Consell Executiu a respondre oralment en el Ple sobre les seves línies d'actuació per a afavorir i estimular la transformació dels sectors industrials a Catalunya (tram. 310-00471/07)

Doncs, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre senyor Joan Roma.

El Sr. Roma i Cunill

Molt honorable, senyor president, honorable conseller de Treball i Indústria, sense cap mena de dubte, la indústria catalana es troba en una cruïlla o, si volem dir, en un període profund de transformació que entre tots plegats hem de fer possible que vagi cap als camins que tots desitgem.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

Hem vist en els darrers anys ja certes crisis que han colpit sectors molt importants i que han produït el tancament de molts llocs de treball, precisament, en sectors que han anat cap a altres països de molt més baix cost d'obra. En aquest cas estem parlant del tèxtil, però també estem veient com altres sectors industrials perillava que vagin cap a altres indrets si és que aquí a Catalunya no troben totes les eines indispensables per tenir una formació adequada, una promoció de la innovació, trobar també territoris prou atractius com per poder desenvolupar les seves inversions.

En aquest cas, jo crec que s'ha de fugir d'un model que havia sigut bastant habitual en anys enrere, com era la dispersió de petits polígons industrials una mica per tot el territori, però sense tots aquells equipaments i infraestructures indispensables per a indústria d'alt nivell. I crec que ara la conjunció d'interès entre treball i indústria i el mateix Departament de Política Territorial i Obres Públiques fa que es vagi cap a un nou model de grans polígons industrials, ben equipats, amb bones infraestructures i també ben comunicats.

També la idea i el funcionament de l'Agència Catalana d'Inversions s'està demostrant com una excel·lent eina d'atracció d'empreses i de portar aquestes empreses una mica per tot el territori, i, per tant, dispersar i també aportar sectors nous industrials cap a comarques que havien tingut tradició industrial. Estic pensat en el que és el Ripollès, el Berguedà..., també altres comarques de Catalunya que poden tenir una transformació cap a nous sectors industrials.

És per tota aquesta qüestió i per tot el que estem vivint en aquests moments, en alguns casos d'algunes empreses que estan afrontades a processos de reestructuració, que li demanem quines són les línies d'actuació del Govern per afavorir i estimular la transformació del sector industrial de Catalunya.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per donar resposta, en nom del Govern, a la pregunta formulada, té la paraula el conseller de Treball i Indústria, l'honorable senyor Josep Maria Rafé.

El conseller de Treball i Indústria

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, convindria primer que tots fóssim conscients que el teixit econòmic i industrial de Catalunya està immers en un procés de transformació, però se n'està sortint força bé. I dic això, perquè de vegades les dades que tenim, les dades de conflictes o sectors que pateixen greus problemes ens amaguen que, per exemple, en l'últim any, a Catalunya, s'han creat 18.000 llocs de treball nets a la indústria. L'any 2005, segon semestre, 30 de juny, enquesta de població activa, hi han 18.000 persones més treballant a la indústria que a l'any 2004. I l'any 2004 hi havia més gent que al 2003. Això –això– no és un únic mèrit del Govern, els sectors empresarials estan avançant.

És veritat que tenim sectors que pateixen una transformació important, però altres sectors empresarials i altres empreses industrials estan generant ocupació. Amb aquest supòsit el Govern el que ha de fer és ajudar aquestes empreses. I, bàsicament, les dues línies que hem emprat han estat, d'una banda, la que vostè explicava de l'Agència Catalana d'Inversions, on hem aconseguit portar, aportar, al territori projectes, trenta-tres projectes, que generen dos mil llocs de treball i mil més consolidar-los, amb una eficàcia que, per cada euro que hem invertit en aquesta Agència, hem aconseguit una inversió de seixanta euros, una bona eficàcia amb el rendiment dels diners invertits en aquesta Agència: per crear o per mantenir fins a tres mil llocs de treball. D'altres, possiblement ningú ja en prendrà massa consciència, perquè com són empreses que havien anunciat que se n'anaven i després s'han quedat, en competència amb altres empreses europees, aquestes queden per descomptades.

I el segon factor és ajudar les empreses a innovar, en la recerca i el desenvolupament. En dos anys aquest Govern ha invertit 71 milions d'euros; 1.111 empreses han rebut ajuts als seus projectes, 1.111. Aquest any, dels 37 milions d'euros que hem repartit, 10 han anat a ajudar sectors estratègics; 15, a sectors..., dels quals el tèxtil ha estat un dels més beneficiats, perquè, malgrat els problemes, els empresaris tèxtils segueixen invertint per fer recerca, innovació, millorar les empreses i tirar endavant.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable senyor conseller.

— Pregunta al Consell Executiu sobre les polítiques que preveu aplicar per garantir el futur del sector pesquer (tram. 310-00465/07)

La següent pregunta que es formula al Govern, la presentarà el diputat il·lustre senyor Jordi Castells i Guasch, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i és sobre les polítiques que preveu aplicar per garantir el futur del sector pesquer.

El Sr. Castells i Guasch

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, el sector de la pesca de les nostres costes ha vist aquests últims anys com de forma lenta però constant les rendes per la seva activitat minvaven: per la disminució, en bona part, de les captures; pels preus que perceben per aquestes..., preus que no es corresponen després amb els que paguem els consumidors al mercat.

Però el que ha empitjorat encara més la situació ha estat aquesta pujada contínua dels preus de gasoil, situació que ha arribat a la mobilització d'aquests dies, que esperem que s'arregli ben aviat, perquè no és agradable ni pels que fan la mobilització ni pels que la pateixen.

La preocupació del sector, doncs, va portar a presentar una moció amb un seguit de mesures per part d'Esquerra Republicana al Congrés dels Diputats de Madrid. Aquestes mesures –de caire fiscal, les unes; les altres de subvenció del preu de gasoil; d'increment del control de les importacions pel que fa referència sobretot a les normatives sanitàries; altres de relleu generacional, i canvis també laborals, entre altres– van ser aprovades per unanimitat al Congrés dels Diputats.

Tots sabem que la Generalitat no té massa competències en matèria de pesca i que el nou Estatut ens en donarà també responsabilitats, i esperem que s'aprovi per així exercir-les.

És per això, senyor conseller, que li preguntem si el seu Departament, a través de la Direcció General, farà l'impuls necessari perquè, amb el diàleg amb el Govern de l'Estat, tirin endavant les polítiques necessàries per donar continuïtat al sector que, no per petit, deixa de ser estratègic i molt important a casa nostra.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula, en nom del Govern, l'honorable conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, senyor Antoni Siurana.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament. Senyor diputat, aquest matí suposo que estava present també en la interpellació que he tingut sobre aquest tema de la pesca, i jo crec que s'ha repassat amb extensió tots els temes que, d'alguna forma, ens preocupen.

El diàleg amb Madrid sobre la defensa de la pesca al Mediterrani ha estat des del primer moment de la responsabilitat de govern molt intens. I realment jo crec

que hem pogut aconseguir que el Govern central també es comprometés a defensar, davant de la Unió Europea, una política estricta per al Mediterrani i un reglament de funcionament d'aquest Mediterrani que emparin la feina ben feta, amb arts que no perjudiquin la producció de peix, i que permetin recuperar, mitjançant la moderació de l'esforç pesquer, la seua capacitat d'autogeneració i, per tant, de pesca.

Tant és així que aquest any s'ha creat..., bé, aquest any ha tingut ja els fruits les reunions del grup de treball del Mediterrani, que el vam impulsar nosaltres, i que hem tingut contacte no sols amb les altres comunitats autònomes del Mediterrani sinó amb Itàlia i França. I aquest any hem aconseguit també que hi hagués aquest Congrés, que el dia 4 i 5 de novembre, aquesta setmana que ve, es celebrarà a l'Ametlla precisament per tractar aquests temes específics del Mediterrani i com se pot fer que la investigació que està fent l'IRTA i les aplicacions d'aquesta investigació al que és la costa ens permetin tindre una renovació del peix, una capacitat de captura que anys enrere hi era i ara, aquests últims anys, ha disminuït molt.

És cert que els preus han augmentat i han compensat part d'aquesta pèrdua del que era la pesca però òbviament les rendes s'han vist influïdes per aquest impacte del gasoil. Clar, jo crec que la sensibilitat del Ministeri en aquest cas ha estat correcta i que s'ha pogut arribar a un acord que em diuen que està signat per part de totes les confraries dels pescadors de tot Espanya.

Aquí al Mediterrani haurem de continuar treballant, però la sensibilitat de Madrid –li'n donaré un detall– és important. Durant molt de temps havíem lluitat per aconseguir que s'autoritzés el palangre de superfície, i aquest ha estat ja obtingut, avui dia es pot practicar aquí, a Catalunya. Ha set un rebombori a la resta de la costa mediterrània, però aquesta pràctica, que és correcta, ha donat una sortida a una sèrie de pescadors.

Haurem de continuar treballant el sector i l'Administració junts. I també confio, com vostè, que l'Estatut ens doni més capacitat de dirigir una política que ens permeti ser intel·ligents i preservar la nostra riquesa en la costa. Perquè això no és només...

El vicepresident segon

Senyor conseller...

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

...no és només –perdó, ja estic– la riquesa de la pesca, sinó també la cultura del nostre Mediterrani i tota la nostra civilització.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, honorable conseller. Vol repreguntar, senyor diputat? (Pausa.) Moltes gràcies.

— Pregunta al Consell Executiu sobre els plans d'actuació en matèria d'aeroports (tram. 310-00466/07)

La següent pregunta, la formularà el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sobre els plans d'actuació en

matèria d'aeroports. Per formular-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Gràcies, senyor president. Honorable senyora consellera, malauradament, aquest Parlament ha de tornar a parlar de l'aeroport de Sabadell. I ho ha de tornar a fer en termes luctuosos. Hi ha hagut un accident amb morts. Però, evidentment, la percepció d'inseguretat de l'aeroport de Sabadell no és recent. I tampoc no ho és la necessitat d'impulsar canvis.

Per tant, voldríem saber quina és la previsió d'actuació del Govern de la Generalitat en relació amb l'aeroport de Sabadell, en relació amb les alternatives que hi puguem haver a l'aeroport de Sabadell, i quin és el capteniment en relació amb el desplegament del Pla d'aeroports a Catalunya.

Gràcies, president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per donar resposta, en nom del Govern, té la paraula l'honorable consellera d'Interior, senyora Montserrat Tura.

La consellera d'Interior (Sra. Montserrat Tura i Camafreita)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, de comú acord amb el que expressen els alcaldes, representant la inquietud dels ciutadans, dels seus conciutadans, de les poblacions veïnes d'aquest aeroport, doncs, s'està fent un estudi de viabilitat del canvi d'orientació de la pista de vol de l'aeroport de Sabadell i així mateix l'estudi d'un nou recorregut de les trajectòries de sortida i aproximació a l'aeroport, per tal que, mentre no es trobi una alternativa, si s'aixeca la suspensió cautelar que AENA ha posat a l'enlairament de vols des d'aquesta instal·lació aeroportuària, doncs, es minimitzin els riscos.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable consellera. Per repreguntar, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Gràcies, senyor president. Aquí bàsicament el que hem escoltat fins ara eren declaracions molt, molt erràtiques per part del secretari general de Mobilitat del Govern, en el sentit de dir: «Escolti, plantejarem un canvi d'usos a l'aeroport de Sabadell».

Escolti, les previsions de futur ja estan fixades, ja estan fixades per un document que és vigent, que és el Pla d'aeroports. Què fixava aquest Pla d'aeroports, aprovat en l'anterior legislatura? En relació amb l'aeroport de Sabadell, incorporar mesures de seguretat i plantejar una reducció dels seus usos, una reducció de la intensitat de la seva activitat, i, per altra banda, traslladar determinades activitats a altres aeroports.

Quina és la situació que tenim en aquests moments? Doncs, que durant dos anys hi ha hagut, terriblement,

una inactivitat per part del Govern en relació amb el desplegament d'aquest Pla d'aeroports, que ara limita extraordinàriament les possibilitats d'actuació.

Vostè ens fixava determinades línies d'actuació estrictament a l'aeroport de Sabadell, en matèria de seguretat: desplaçar el llinard de la línia de la pista 13, la revisió de la instal·lació de l'indicador de trajectòria d'aproximació de precisió... Escolti, són compromisos que no s'han complert.

Però el més greu és que l'alternativa en aquests moments no hi és. Tots podem coincidir que, de l'aeroport de Sabadell, se n'han de rebaixar els usos, se n'ha de rebaixar la intensitat. Però, si no hi ha alternativa, serà molt difícil de dur-ho a terme.

I l'alternativa està fixada pel Pla d'aeroports, que és l'aeroport d'Òdena. Què hem fet durant els últims dos anys? Vol que li contesti? Pràcticament res. L'última actuació important que es va fer va ser en l'anterior etapa de Convergència i Unió.

Tenen clar quin ha de ser l'aeroport que substitueixi l'aeroport de Sabadell? Que en tregui la pressió? Aquest aeroport substitutiu de Sabadell - Barcelona? Em fa l'efecte que no.

Per tant, a allò que els instem és que despleguin aquest temps, que despleguin aquest Pla d'aeroports de Catalunya, que governin. Els demanem això. No inventin res. Simplement, compleixin allò que ja està programat.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per donar resposta a la pregunta té la paraula l'honorable consellera d'Interior.

La consellera d'Interior

Gràcies, senyor president. Diputat senyor Rull, certament, la política en matèria d'instal·lacions aeroportuàries d'aquest Govern, jo crec que està més o menys..., està ben perfilada i, en alguns casos, és agosarada. I no només en qüestions de gestió –en les quals hem anunciat clarament un model descentralitzat de gestió en què participin l'Administració autonòmica i la local, i que, en tot cas, AENA es converteixi en un *holding* de gestió d'aquestes instal·lacions aeroportuàries–, sinó que hem plantejat amb claredat que farem un pla d'heliports, que s'està acabant en aquests moments, i que estarà a informació pública el primer trimestre de l'any 2006.

I durant l'any 2006 revisarem el Pla d'aeroports, integrem el d'heliports en el seu conjunt, i a finals d'any tindrem efectivament la previsió de planificació territorial, així com de totes les activitats complementàries que donen major rellevància social i econòmica als aeroports i al seu entorn.

Ara bé. Pel que fa a buscar una solució per treure activitat a un aeroport que ha comportat diferents accidents –ja n'havia comportat en el passat, no ho oblidem, i, efectivament, en l'últim mes, n'ha comportat dos, amb un resultat de sis víctimes mortals en el seu conjunt–,

doncs, no només s'han fet algunes actuacions a l'aeroport de la vall d'Òdena, sinó també algunes en el de Calaf - Sallavinera, i també –escoltem-ho bé– hem buscat una solució alternativa, que està molt madura i que jo no faré malbé en la resposta d'avui, a la comarca del Bages.

I, finalment, aquest Pla d'aeroports que incorporarà el d'heliports vindrà a substituir un pla d'aeroports que van aprovar vostès, i el van aprovar el 26 d'agost del 2003, i el qual explícitament diu: «L'aeroport de Sabadell és absolutament imprescindible i, per tant, cal desenvolupar-lo i ampliar-lo, dotant-lo de les infraestructures necessàries i d'una zona d'activitat autoportuària major».

El vicepresident segon

Moltes gràcies, honorable consellera.

————— Pregunta al Consell Executiu sobre el seu criteri pel que fa a l'Avantprojecte de llei de l'habitatge (tram. 310-00467/07)

La darrera pregunta, la formula el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, sobre el seu criteri, el criteri del Govern, pel que fa a l'Avantprojecte de llei de l'habitatge. Per formular-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Carles Puigdomènech.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, la pregunta és: manté el mateix criteri el Govern respecte l'esborrany d'avantprojecte de llei de l'habitatge i, concretament, a la possible expropiació de pisos buits?

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per respondre la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller de Medi Ambient i Habitatge, senyor Salvador Milà.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Sí. Gràcies, senyor president. Senyor diputat, efectivament, el Govern manté que Catalunya necessita una bona llei de l'habitatge, que contempli totes les situacions inherents a la producció i a la qualitat de l'habitatge, i totes les mesures que ajudin a activar al parc d'habitatges, tant els que estan en una situació d'incompliment de la seva funció social com els que pateixen situacions de degradació.

(El vicepresident primer substitueix el president en la direcció del debat.)

Els instruments, un cop estem d'acord amb el diagnòstic, els instruments, com en tot projecte que està a debat primer públic i després parlamentari, s'aniran concretant al llarg d'aquest procediment. I el Govern també ha dit que està ben disposat a millorar i a incorporar tot el que calgui en aquesta llei perquè sigui eficaç.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Senyor Puigdomènech, té la paraula per al torn de rèplica.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Gràcies, senyor president. En la polèmica de Bracons vostè va dir que no era conseller d'Iniciativa, sinó conseller del Govern. Jo entenc que aquesta vegada vostè ha actuat més com a conseller d'Iniciativa que no del Govern. Un conseller del Govern espera a presentar un avantprojecte a tenir el suport i l'acord de la integritat del seu Govern, i, pel que hem pogut llegir aquests dies, això no és així, i tots sabem per què.

En tot cas, nosaltres els demanem que retirin aquesta proposta, concretament dels pisos buits.

També li haig de reconèixer la seva coherència, la d'Iniciativa, no la dels Socialistes, per cert, que a la passada legislatura defensaven exactament el mateix que vostè diu ara.

I li demanem que la retiri per diferents motius: primer, per un de model, perquè el nostre model no és el de l'amenaça i la coerció, sinó el de la complicitat amb tot el sector, que vostè fins ara no ha buscat ni ha trobat; en segon lloc, per un motiu d'ineficiència econòmica, perquè vostè sap que expropiar un habitatge buit li val el mateix que construir-ne quatre de protecció oficial de nou; en tercer lloc, per un motiu d'insignificança numèrica, perquè el nombre d'habitatges que vostè pot adquirir així és insignificant amb relació a la demanda d'habitatge existent; per un motiu, també, de dificultat d'identificació, perquè l'ús d'un habitatge és una situació absolutament permeable i canvia constantment en el temps; també per un motiu d'arbitrarietat, perquè vostès no podran assumir aplicar el mateix criteri i moment a tots els habitatges que estiguin en la mateixa causa d'expropiació; per un motiu, també, de diferent model, perquè nosaltres defensem les segones residències plantejades de forma ordenada, i en el seu cas sembla que no és així; per un motiu, també, de creació de certa conflictivitat social, quan posem en els particulars la possibilitat de denunciar mesures com aquestes o que siguin ells els que acreditin que un habitatge estigui buit, i, després, per acabar, perquè vostès han tingut l'ocasió fins ara d'aplicar aquesta mesura en els habitatges de protecció oficial, que ho preveu la Llei. Ho han fet? No. Han pogut aplicar drets de tanteig i retracte ens els habitatges de protecció oficial. Ho han fet? En casos excepcionalíssims. I, després, perquè els seus ajuntaments estan subhastant el sòl públic; no els demanin que esmercin els recursos a adquirir habitatges, com deia, en el mercat lliure quan ho poden fer amb el mateix import per fer habitatge de protecció oficial. Ja acabo. I, finalment, perquè tothom té dret a anar i viatjar allà on vulgui, per exemple a Roma, també, i a tornar-ne i, si convé, a tornar a marxar quan vulgui.

(Remor de veus.)

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Puigdomènech. Honorable conseller, té la paraula per al torn de rèplica.

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Bé, respecte al primer punt, evidentment, no retirarem l'Avantprojecte de Llei, perquè creiem..., ni aquest punt, perquè aquest punt, com he dit, i tots els punts de la Llei, el que fan és un diagnòstic d'una situació, i el que ens agradaria trobar en els partits de l'oposició, i concretament en Convergència i Unió, que ha tingut la responsabilitat de polítiques d'habitatge, o de no-polítiques d'habitatge, durant molts anys, és una receptivitat a entendre que aquest és el problema principal que preocupa els ciutadans de Catalunya, que havien trobat la política d'habitatge en els seus punts més baixos.

Intentem, des de fa un any, com he tingut ocasió d'explicar a la senyora diputada Bet Font, aixecar aquesta política; hem posat diners per poder subvenir a tots els forats que ens hem trobat i poder realitzar polítiques de promoció seriosament, i ara necessitem un suport legal, suport legal que fa mesos que treballem amb tots els sectors socials vinculats a l'habitatge i amb els grups polítics que donen suport al Govern, inclosos, jo crec que també hi podem comptar, els grups d'oposició, si estem disposats a deixar de dir *bajanades* (*remor de veus*), si estem disposats a no frivolitzar amb un tema que preocupa el conjunt dels ciutadans de Catalunya i a entendre que hem d'abordar seriosament –seriosament– els problemes d'infraocupació..., de sobreocupació, que han donat lloc a tragèdies gravíssimes.

I l'objectiu principal de la Llei és activar tot el conjunt del parc d'habitatges, no fer «tonteries» sobre si expropiarem els habitatges de segona residència, els no sé què. Escolti, intentem aplicar mesures que activin el parc d'habitatges, com totes les legislacions autonòmiques i europees fan, no posant per davant l'amenaça, sinó posant per davant les polítiques d'incentivació, les polítiques de subvenció, les polítiques d'integració, les polítiques de rehabilitació i les polítiques socials, i dintre de tot aquest conjunt hi han en uns punts determinats..., que quan tots –l'ajuntament, la societat, les entitats i l'Administració– considerin necessari, excepcionalment, actuar en edificis degradats, en edificis mig buits, etcètera, sigui possible formar patrimoni de sòl i d'habitatge. I li recomano, si no, que es llegeixi l'article 104 de la Llei d'urbanisme de Catalunya i tot el conjunt de legislació autonòmica que parla de la formació de patrimonis públics...

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

El vicepresident primer

Senyor conseller...

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

...de sòl i d'habitatge.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Senyor Puigdomènech, em demana la paraula?

El Sr. Puigdomènech i Cantó

Demano la paraula per demanar al conseller que retiri, per respecte a aquest diputat i al Grup que representa, la seva afirmació que diem «bajanades». En tot cas, jo entenc que Iniciativa per Catalunya vulgui arreglar el món sense tenir en compte el món, eh?, i, en tot cas, el que diem nosaltres és un clamor.

I, en tot cas, senyor conseller, vostè és víctima del que ha fet, perquè vostè...

El vicepresident primer

Senyor Puigdomènech, no em reiteri ara el debat, si us plau.

El Sr. Puigdomènech i Cantó

No –no–, acabo. Però genera alarma social en un tema que sap que és insignificant respecte a les bondats que pot tenir un projecte de Llei que presenten amb més d'un any de retard.

El vicepresident primer

Gràcies. Senyor conseller, només hi ha la sollicitud de retirada de la paraula «bajanada».

El conseller de Medi Ambient i Habitatge

Molt bé. Jo li demanaré, senyor president, si la puc substituir i, en lloc de dir «bajanades»..., és a dir que no es deformi allò que diu el text de la Llei, i que no se m'atribueixi, perquè també se m'ha acusat de crear alarma social, allò que altres fan de forma molt interessada i orquestrada, i amb suports econòmics molt potents.

Gràcies.

(Forta remor de veus.)

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament del sistema sanitari català (tram. 302-00139/07)

El sisè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament del sistema sanitari català, que, en nom del Grup de Convergència i Unió, formularà l'il·lustre diputat senyor Francesc Sancho.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president. Bona tarda, senyores i senyors diputats. Jo, aquesta tarda, he vingut aquí a fer una proposta que és un pacte. De fet, és una proposta que deriva de tota la nostra posició, de l'explicació que

ja vam fer entorn a la interpellació que vam presentar per discutir el sistema de finançament sanitari per a Catalunya.

La veritat és que presentem un pacte, i el presentem... Ja ho sabem, que és previsible, és una proposta previsible, és una proposta raonable, és una proposta tranquil·la i és una proposta lleial, com ho som nosaltres, com ho necessita la política que necessita el país. El que passa és que em trobo –fixi-s'hi bé, només veig un conseller– amb un dubte, amb un dubte de a qui he de dirigir-me, perquè, és clar!, quan un ha de proposar un pacte necessita un interlocutor vàlid. A pesar de tot, senyor conseller, deixi'm dir-li una cosa: fins i tot, si hi hagués el Govern tindria el mateix dubte, perquè, és clar, qui és l'interlocutor en aquests moments en aquest país per fer un pacte d'ampli abast. Qui és? El Govern o els partits? Aquest és el problema que tenim quan proposem un pacte. Ens hem d'entendre. És així, aquest és el moment polític que viu el país, i aquest és el dubte que jo tinc quan proposem el pacte i suposem que vostès no acceptaran.

Fixi-s'hi bé: què em deia el conseller Castells fa dues setmanes abans del debat de política general? Em deia que l'acord de finançament a Madrid no resolva el problema financer de manera estructural. «Sabem que no» –em deia– «són mesures d'emergència, s'han d'adoptar mesures d'emergència. Quan hi ha una malaltia que provoca una febrada important, cal, evidentment, resoldre la malaltia de fons» –em deia– «que vostè sap molt bé, senyor Sancho, que, a la vegada, d'entrada, el que cal fer és evitar la febrada, però cal adoptar mesures d'emergència.» Em deia: «Les bestretes, l'augment de les bestretes, si aquesta fos la solució per sempre, seria veritat, estaríem avançant uns diners que tindríem només al cap de dos anys, però durant aquests dos anys revisarem el sistema sanitari.» Això em deia. Em deia: «Ho resoldrem d'aquí a dos anys».

Després del debat de política general, demanaria a tots els grups de la cambra, però sobretot als del tripartit, si aquestes paraules els sonen exactament igual. Com sonen avui? Sonen igual? Quan em deien: «Escolti, tinc una bestreta, però tenim la seguretat que tindrem una millora de finançament d'aquí a dos anys, perquè nosaltres, com a Govern, ho garantim», està en condicions avui el tripartit de garantir el mateix? S'adonen que sona absolutament diferent, que no tenim cap garantia de finançament d'aquí a dos anys, que no tenim, en absolut, cap garantia que vostès se'n sortiran i que, per tant, teníem raó nosaltres quan els dèiem que era una simple bestreta i que vostès respiraven però que el sistema de salut català tenia un fort constipat? S'adonen que això és així?

Per tant, nosaltres esperem que acceptin allò que sí que ajuda a resoldre el problema del finançament sanitari i el problema de la gestió del sistema català de la salut, que és un pacte, és un pacte per la sanitat catalana i és un pacte d'estat. L'hem proposat aquí i a Madrid, en els mateixos termes; l'hem proposat al principi de legislatura, durant la legislatura i el proposarem d'aquí a final de legislatura, i els mantindrem aquesta proposta de pacte. A canvi, nosaltres ens trobem constantment que des del ministre Solbes, que diu i fa declaracions que vol

un pacte d'estat, fins a la consellera, que diu que en tres mesos tindrem un pacte per la sanitat catalana..., i ens ho fan repetint, i ens ho van repetint, i ens ho van repetint, però mai seuen amb nosaltres per parlar d'aquest pacte.

I avui, probablement, ens el votaran en contra. Saben per què? Perquè no hi ha interlocutor, perquè vostès no poden ni liderar ni proposar un pacte; vostès són tres partits, i no un govern; vostès, en temes de sanitat, tenen un gran desacord constant entorn al Govern i entorn a la configuració del Govern; vostès no poden presentar un interlocutor vàlid per acceptar aquest pacte, i el van proposant i el van posposant.

Jo els dic una cosa, i els ho dic molt seriosament. Fixi-s'hi bé: aquest país té un gran avantatge. Saben quin és? És que, a pesar de tots els defectes, a pesar de l'augment de la població, a pesar de tot el que plou i totes les crisis polítiques, segueix funcionant, i el model català segueix funcionant. Saben per què? Perquè tenen una molt bona herència, cosa que vostès constantment –constantment– neguen. I tenen un altre gran avantatge que no saben aprofitar: tenen a l'oposició la millor oposició que mai s'ha fet en aquest Govern. Si vostès estiguessin a l'oposició, probablement no serien capaços d'acceptar i proposar un pacte amb aquesta lleialtat, amb aquesta tranquil·litat i de la manera tan raonable com ho fem, i nosaltres els l'oferirem d'aquí al final. Tenen aquesta oportunitat. Amb una altra oposició no ho podrien fer, perquè els grans desacords que tenen en el tripartit, que són d'essència en el model, acabarien dinamitant el pacte, i això és lo que els passa.

Jo demano que algú de vostès, algú, els que no hi són, deixin de fer de tripartit i comencin a fer de Govern; els que no estan al banc que siguin capaços de fer d'interlocutor vàlid...

El vicepresident primer

Senyor Sancho...

El Sr. Sancho i Serena

...i acabo, president, s'asseguin a la taula amb nosaltres, aprofitin l'avantatge de tindre una bona oposició, raonable, tranquil·la i lleial, que és lo que el país necessita, i apropar-se a aquest pacte. No l'anunciïn més, l'han de fer.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Sancho. No hi ha presentades esmenes. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. té la paraula l'il·lustre diputat senyor Lluís Miquel Pérez.

El Sr. Pérez i Segura

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, sap, el senyor Sancho, que li tinc un afecte profund, eh?, i de fa molts anys, i, per tant, em sap greu haver-li de dir algunes coses.

Segurament, li hauria d'explicar allò del casset; ara ja no s'estila el casset, s'estila el CD. Vostès, en tota la sessió d'avui, han anat amb un missatge que aquí no hi ha govern, que hem de superar una situació determinada,

eh?, i, per tant, doncs, el procés d'erosió, jo diria il·legítima, de l'oposició, doncs, està en marxa, almenys a tenor de totes les actuacions.

Però si ens referim al contingut de la Moció, que jo crec que és el substantiu, no, diguem-ne, l'aparatositat del teatre que acaba de fer, jo li he d'agrair el contingut –li he d'agrair el contingut–, perquè, en definitiva, ve a la nostra. Amb aquesta Moció ve a la nostra, ve a la visió sobre el finançament sanitari i la seva modificació, que la majoria va presentar..., i va donar suport a la presentació del conseller Castells.

La Moció supera la crítica als resultats de la negociació i s'afegeix al bon fi del model de finançament sanitari un cop acabat el període de transició i a l'acceptació del rendiment de les mesures d'emergència. És a dir, reconeixen plenament que l'any 2001 la negociació va ser insuficient i que, a més, vostès no van ser capaços de gestionar financera el sistema, perquè va produir, si m'ho permeten amb paraules col·loquials, un bony considerable, una part importantíssima del desajust financer del dèficit, diguem-ne, que tenien els comptes de la Generalitat una vegada es van revisar pel nou Govern.

Això és així, i, avui, el dèficit, que es pot avaluar, segons els indicadors que s'utilitzin del sistema, entre 500 i 750 milions, tindrà solució en aquest exercici i el següent fins al segon any, amb una quantitat de 663, una bon punt intermedi entre totes dues variables.

La qüestió és aquesta, la qüestió és que, sigui amb bestretes, amb aportacions directes, amb bestretes o amb capacitat financera, eh?, hi ha una solució que no caldrà que esperi el Pla quadriennal que vostès proposen, sinó que en dos anys serà consolidada i serà definitiva.

Una altra cosa és el pacte d'Estat que vostès plantegen. De fet, és prou grandiloqüent, el concepte de «pacte d'Estat»; difícilment un s'hi pot posar en contra. Representa una bona voluntat d'una força política per superar les divisions partidàries i obtenir una solució que pugui satisfer a tothom. Però és que en el pacte de nou finançament de la sanitat ja hi ha implícita també tota una sèrie de reformes del sistema que fan que no només la voluntat sigui superar la qüestió financera, sinó la reforma en profunditat del sistema, per poder atendre les variables d'immigració, d'evolució vegetativa, en definitiva, totes les variables que incideixen en el sistema, en la seva despesa.

Per tant, jo li torno a agrair, de nou, aquesta confirmació de l'èxit de la negociació, en les seves paraules, i aquest anar més enllà, aquest voler bastir a través d'aquest paradigma de pacte d'Estat una sortida per a una crítica que, com s'ha demostrat, és una crítica insolent i que comportarà, per tant, la no-atenció per part del nostre Grup, amb el seu vot favorable, per tant, el vot negatiu a la Moció que tan dignament el senyor Sancho ha presentat.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Pérez. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Uriel Bertran.

El Sr. Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Senyor Sancho, estem contents que es preocupi pel finançament de la sanitat catalana, com no podia ser d'altra forma en formar part del primer grup de l'oposició, però ens sorprèn que vostè digui que l'únic que fem bé és a partir de la bona herència que ens deixen i que, al mateix temps, ens presenti una moció qüestionant el finançament de la sanitat catalana, que és el que vostès ens van deixar l'any 2001, el mal finançament de la sanitat catalana a través d'un mal model de finançament. Per tant, coincidim en l'anàlisi, però no coincidim ni en l'herència ni coincidim tampoc en les propostes que vostè planteja de cara al futur. I per això li votarem que no a aquesta Moció, perquè, a diferència del company del Partit Socialista, nosaltres no estem d'acord amb les solucions que vostè planteja, per diverses raons.

Primer, perquè vostè planteja una solució general a un problema particular, perquè no totes les comunitats autònomes tenen problemes de finançament de la sanitat. I li'n posaré unes xifres. Extremadura gasta 1.200 euros per persona i any; Catalunya, 1.000 euros per persona i any. Només per equiparar-nos al que actualment pot estar gastant Extremadura, necessitem 1.400 milions d'euros l'any addicionals. I, per tant, el que hi ha és sobretot una discriminació històrica cap al finançament de la sanitat catalana. No tothom té un problema de finançament, i és hora que també comencem a parlar clar en aquest Parlament.

En segon lloc, la hi votarem en contra perquè vostè planteja solucions parcials a un problema que és estructural. El problema del finançament de la sanitat catalana no és per una manca de participació en les decisions que es prenen a l'Estat espanyol sobre matèria sanitària, que són ben poques, perquè vostè sap que és una competència que té la Generalitat de Catalunya.

El problema del dèficit és un problema fiscal. Actualment tenim 14.000 milions d'euros, un 9 per cent del PIB, de dèficit fiscal, i és aquesta solució la que hem d'abordar de manera estructural, i tota la resta només servirà per posar-nos en acords de tipus multilateral que no ataquen el que és el problema fonamental del dèficit sanitari.

Una comparació amb la Unió Europea: actualment la Unió Europea dels Quinze està gastant 1.500 euros per persona i any, quan a Catalunya ens gastem 1.000 euros per persona i any. Només per equiparar-nos a la mitjana dels quinze necessitaríem 3.500 milions d'euros addicionals que actualment no té Catalunya.

I, per tant, no estem parlant que puguem participar en les decisions sobre el catàleg de prestacions o serveis que es fan al conjunt de l'Estat. No estem parlant que hi hagi un gran pacte amb les comunitats autònomes, sinó que estem parlant de solucionar la relació bilateral que comporta unes dependències estructurals en matèria política i econòmica amb l'Estat. I per això la solució, per nosaltres, passa per una negociació bilateral amb l'Estat espanyol, a través d'un nou model de finançament que permeti revisar aquests paràmetres que vostè posa, com és la immigració, com és l'envel·liment de la població. Per nosaltres, el problema es-

tractural, la solució al problema estructural passa pel nou Estatut, que consolida les competències en matèria sanitària i les millora en alguns aspectes, com el catàleg de serveis. I per nosaltres passa perquè amb aquest nou model de finançament que hem de negociar tots junts i units a Madrid puguem, realment, consolidar la fi del dèficit fiscal, que és el que es preveu.

Per tant, el pacte, senyor Sancho, l'hem de fer aquí. Vostè va començar proposant-nos un primer pacte en aquesta cambra, entre totes les forces polítiques, en matèria de salut, i no se'n va sortir perquè, evidentment, les seves propostes estaven profundament allunyades de les que defensàvem des del tripartit. Ara ens proposa un nou pacte que és amb el conjunt de l'Estat, amb totes les comunitats autònomes. Però el tercer pacte que proposi aquí, senyor Sancho, sí que ens hi trobarem, perquè com que serà entre Catalunya i la Unió Europea, perquè cada vegada això va per elevació, aquí sí perquè sap que nosaltres volem formar part, com a estat, en el marc de la Unió Europea, i aquí sí que ens hi trobarà. Per tant, senyor Sancho, tenacitat amb la seva proposta de pactes, que a la tercera va la vençuda.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bertran. En nom del Grup Popular de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan López.

El Sr. López Alegre

Gràcies. Senyores i senyors diputats, ara que estem en família, certament, escoltant alguns discursos, un –si em permeten l'opinió– arriba més a la idea que alguns de nosaltres tenim més vocació d'assemblar-nos al Paco Umbral, «que vengo a hablar de mi libro», per exemple, del dèficit fiscal, sigui quin sigui el tema que toquem, ja sigui infraestructures, salut, ensenyament o el que sigui, que no pas vocació d'arreglar els problemes de la gent d'aquest país.

Però bé, el que se'ns proposa aquí és una moció que ens hauria de permetre fer un breu repàs de les coses que fins ara han passat. Què és el que fins ara ha passat? Se'ns va prometre que se'ns presentaria el setembre de l'any 2004 una proposta d'experts, que en principi eren independents –tan independents que, de fet, tenien les conclusions prèviament preconcebudes–, de quines eren les solucions al problema del finançament de la sanitat catalana. Què va passar a l'hora de la veritat? Que això no va venir a l'estiu, sinó que va venir el mes de febrer.

Després se'ns va prometre des d'aquesta tribuna, i no de forma tripartida, sinó de forma dual, per part del conseller Castells i per part de la consellera Geli, que en un termini de quinze dies ens portarien a aquest Parlament una proposta per tal de consensuar entre tots quines eren les coses que eren essencials dintre d'aquestes propostes d'experts de la sanitat. Quina ha estat la realitat? Que estem a finals d'octubre i aquesta proposta no se'ns ha portat.

Què ha passat a continuació? Que el molt honorable president de la Generalitat va dir, no des d'aquesta tri-

buna, sinó des del seu honorable seient, que Barcelona seria la seu d'una cimera de presidents de comunitats autònomes perquè des d'aquí nosaltres, com en el Fòrum, ens extrapolaríem al món mundial i presentaríem a tothom quina era la solució al problema del dèficit sanitari, que pel que es veu el ponent i diputat il·lustre del Grup d'Esquerra no està d'acord amb el president de la Generalitat, perquè ell creia que era un problema de tothom, i ell creu que és només un problema d'uns quants. Quina ha sigut la realitat? Es va fer la cimera, no es va fer a Barcelona i tampoc es va aportar cap solució ni per al món mundial, ni per al món particular, ni per a nosaltres, els catalans.

Una altra realitat, es va fer la cimera. A la cimera, els consellers de comunitats autònomes, com a mínim els del partit en què jo tinc l'honor de parlar-li, van arribar allà sense poder fer els deures, perquè ningú els va donar els papers de forma prèvia. No sabien, per tant, de què s'anava a parlar. A continuació, es va arribar a un acord, que se'ns va dir, amb molt de «talant»: «Aquí teniu aquests calés. Si els voleu, bé, i si no» –permetin-me vostès l'expressió–, «a fer-se fotre» –i ho sento moltíssim–, a la qual se'ns deia: «Aquí hi ha això. Si ho voleu, bé, i si no, també.» I a continuació, com que sembla que a algú no li va agradar, al cap de quaranta-vuit hores, el que nosaltres vàrem dir és: «Escolti'm, si això és el que hi ha...», que, per cert, ara sembla molt dolent, però en el seu moment, per exemple, el Chaves deia que això era terrible, perquè això afavoria Catalunya i el perjudicava a ell, però ara sembla que vostès mateixos diuen que això era terrible. Quaranta-vuit hores *a posteriori*, els mateixos que havien fet la proposta, la ministra Salgado rectifica i diu: «No, no, el que vaig dir a la cimera de presidents autonòmics, no. Ja els en dono més, de calés», amb la qual cosa tampoc sabem exactament quin és l'acord a què es va arribar, perquè, per cert, la cimera va passar ja el mes de setembre, però que jo sàpiga ni cinc de calaix, cosa que, per cert, aquí ens importa bastant.

Una altra cosa que és molt important: en aquella cimera es crea un fons, però de cap manera reglamenta com pensa fer-se funcionar aquest fons.

En resum, fum, fum, fum, i no estem encara al dia de Nadal. Fins al dia d'avui, en matèria de sanitat, en tot el que portem de legislatura, grans declaracions i re de re. Persistència en els problemes, persistència en les mancances, persistència en les llistes d'espera, no-resolució de solucions, vagues... Si féssim una llista de la gent que més es queixa a la porta del Parlament, el personal sanitari encapçalaria, malauradament, el rànquing de forma destacada. I, per tant, re de re.

A tot això, la proposta de Convergència no és el sùmmum de la solidaritat, si vostès m'ho permeten, però té només una petita virtut, que és que s'atreveix a posar sobre la taula alguna proposta per discutir, davant de la inacció del Govern tripartit. Per tant, per nosaltres, l'adiant hauria sigut que hi haguessin hagut esmenes i que això s'hagués pogut debatre tal com cal. I, per tant, només per la virtut que això és una proposta que intentava aportar alguna cosa, tindrà el nostre vot favorable.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor López. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres votarem en contra d'aquesta Moció, pel seu contingut, però sobretot per la manera que es presenta. Perquè, és clar, sentir des d'aquesta tribuna dir que no hi ha interlocutor per discutir un tema de finançament de la sanitat ens sembla un insult, francament, perquè vull assenyalar que precisament la consellera Marina Geli ha tingut, entre altres virtuts, la de situar el finançament de la sanitat en el debat polític, en l'agenda política de Catalunya, i també del Govern de l'Estat, i que allò que s'ha aconseguit ha sigut precisament per aquesta capacitat d'haver situat aquestes qüestions en aquest terreny.

Recordem els fets: es va encarregar un informe a una comissió d'experts perquè fessin un diagnòstic i propostes amb relació al finançament de la sanitat; es va plantejar aquest tema com una qüestió d'Estat que no es podia resoldre només des d'aquí, perquè efectivament no es pot resoldre només des d'aquí, i nosaltres, el nostre Grup, des d'Iniciativa Verds - Esquerra Alternativa, valorem positivament l'acord que es va aconseguir a Madrid. Per què? Perquè ha sigut un pas endavant des del punt de vista de com..., és a dir, s'avança en la coresponsabilitat de l'Estat amb les comunitats autònomes en la finançament de la sanitat, cosa que fins ara, això, no hi era; es reconeix que la sanitat requereix un finançament específic i, per tant, que s'haurà de treballar en aquest sentit. En contrast, vull recordar, que l'acord de finançament, el sistema de finançament aprovat el 2001, a partir d'instàncies de qui era llavors govern de Catalunya, Convergència i Unió, va aportar molts menys diners dels que en conjunt, del finançament total, va aportar molts menys diners que els que s'han aconseguit ara sols per a la sanitat, eh?

Per tant, doncs, és clar, dir que no hi ha interlocutors en aquest terreny és com a mínim injust. Per altra banda, valorem positivament també que no s'ha plantejat la possibilitat de copagaments per part dels usuaris, per exemple de cara a finançar la sanitat, cosa a la qual nosaltres ens hem oposat reiteradament a Catalunya. I

hem de recordar que s'aborda el plantejament –i ja ho he dit abans– gràcies al Govern de Catalunya; que aquest finançament no eixuga el dèficit acumulat de la sanitat catalana, no l'eixuga, i caldrà treballar en aquest sentit, efectivament, no l'eixuga; que hi han capítols que es podrien millorar, el fons de cohesió, per exemple, es pot millorar; que caldrà seguir fent més esforços per part de l'Estat i per part, també, del Govern de Catalunya en els pressupostos, de cara a equiparar la despesa sanitària pública sobre el producte interior brut per equiparar-la a la de l'Europa dels Quinze, caldrà fer més esforços, evidentment –evidentment. I, per tant, doncs, que caldrà seguir treballant per aconseguir un millor finançament del sistema sanitari a partir d'uns criteris seriosos; això, caldrà fer-ho.

Evidentment que vostè planteja algunes qüestions, senyor Sancho, en el contingut de la Moció, però entenguí que en aquests moments qui lidera aquestes qüestions, perquè és l'interlocutor, és el Govern de Catalunya. I, per tant, el que s'ha aconseguit i continuarà sent-hi és, precisament, a través dels esforços del Govern de Catalunya i dels grups que li donem el suport.

Vostè, senyor Sancho, en tot cas, no és l'interlocutor. No ho van ser quan governaven, que van aconseguir migrades millores des del punt de vista del finançament. No ho vulguin ser ara.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Comas d'Argemir.

Cridem a votació.

(Pausa llarga. El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Posem, doncs, a votació la Moció sobre el finançament del sistema sanitari català.

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 50 vots a favor i 61 vots en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i nou minuts.

P R E U S**Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya**

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa) 50,00 euros

Número solt 1,50 euros

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa) 40,00 euros

Número solt 1,00 euros IVA inclòs

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya**i Diari de Sessions del Parlament de Catalunya**

Subscripció conjunta (edició impresa o en microfitxa) 80,00 euros

ISSN 0213-7984 (sèrie P)

0213-7976 (general)

Dipòsit legal: B-27.966-1980

Imprès a Multitext, SL • Barcelona

**Les publicacions oficials
també són consultables a
www.parlament-cat.net**